

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 553 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 9 ΜΑΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

9 Μάη 1945
Τότε που ξεψυχούσε
ο ναζισμός



ΣΕΛΙΔΑ 16

Ευρωεκλογές: Η
αποχή δεν φτάνει

**Απαιτείται
απάντηση
στους
δρόμους**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Η ανεργία
καλπάζει,
νέα
φορομέτρα
έρχονται**

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΤΩΝ
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ
«ΚΟΝΤΡΑΣ»

Βάζουν χέρι
στο παρόν και το
μέλλον μας

**Κινηματική
ανασυγκρότηση
τώρα**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Σε
εργολάβους
η
καθαριότητα
και στα
σχολεία**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Η ηττοπάθεια
είναι το
πρόβλημά μας**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

9/5: ημέρα Ευρώπης 9/5/1933: Ναζι καίνε 25.000 βιβλία (Βερολίνο) 9/5/1978: Εκτέλεση Aldo Moro (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 9/5/2001: Θάνατος Νικόλαου Σαμψιών 9/5/2004: Δολοφονία Αχμέντ Καντίροφ 9/5/1980: Εκρηκτικοί μηχανισμοί καταστρέφουν 22 αμερικάνικα αυτοκίνητα (ΕΛΑ) 10/5/1968: «Νύχτα οδοφραγμάτων» (12.000 διαδηλωτές σε γαλλικά οδοφράγματα) 10/5/1956: Απαγχονισμός Καραολή και Δημητρίου (Λευκωσία) 10/5/1968: Συλλήψεις μελών ΠΑΜ και ΚΚΕα. (Πειραιάς) 10/5/1968: Δολοφονία βουλευτή ΕΔΑ Γιώργου Τσαρουχά 10/5/1859: Φοιτητική εξέγερση (Αθήνα) 10/5/1994: Ο Mandela ορκίζεται πρώτος μαύρος πρόεδρος Νότιας Αφρικής 10/5/1973: Εκρήξεις βομβών σε δύο αμερικανικά αυτοκίνητα (ΕΑΝ) 11/5: Ημέρα Bob Marley (Jamaica) 11/5/1960: Σύλληψη Αιχμάν από ισραηλινούς πράκτορες (Αργεντινή) 11/5/1926: Διαταγή Πάγκαλου: η φούστα θα απέχει 30 εκατοστά από το έδαφος 11/5/1970: Αποδοκιμασία Παττακού από μαθητές σε εκδήλωση (στάδιο) 11/5/1973: Συγκέντρωση φοιτητών στη Νομική, μικροσυμπλοκές και συλλήψεις 11/5/1970: Φυγαδεύεται η οικογένεια Θεοδωράκη μέσω Τουρκίας 12/5: ημέρα νοσηλευτριών 12/5/1971: Εξάρθρωση βομβιστών ΠΑΚ (επικεφαλής Βαλυράκης) 12/5/1947: Εγκαίνια στρατοπέδου Μακρονήσου 12/5/1982: Ισπανός ιερέας συλλαμβάνεται πριν επιτεθεί με ξιφολόγη στον πάπα (Πορτογαλία) 12/5/1974: Καταδίκη 27 συμμετεχόντων στην οργάνωση «Αρης Βελουχιώτης» (στρατοδικείο Ιωαννίνων) 12/5/1588: Πρώτα οδοφράγματα παγκοσμίως, από εξεγερμένους κατά Ερρίκου Γ' 12/5/1985: Φασίστες (ΕΠΕΝ) υπό τον Βορίδη επιτίθενται σε διαδηλωτές κατά αστυνομικής βίας 12/5/1979: Βόμβα στην αίθουσα εργατοδικείου (Ομόνοια) 13/5/1981: Απόπειρα δολοφονίας Πάπα από «γκρίζο λύκο» Αλί Αγκτσά (Ρόμη) 13/5/1978: Καθιέρωση 35ετίας με σύνταξη στα 58 χρόνια 13/5/2004: Ο Αντώνης Σαμαράς ανακοινώνει διάλυση της Πολύ 13/5/1947: Αυτοκτονία εξόριστου Ευριπίδη Μπακιρτζή, πρωθυπουργού κυβερνήσεως Βουλού 14/5: Παραγούλα: ημέρα ανεξαρτησίας 14/5/1948: Ανακήρυξη κράτους Ισραήλ 14/5/1928: Ίδρυση Τράπεζας της Ελλάδος 14/5/1944: Σύνοδος Βουλής Εθνικής Αντίστασης (Κορυσάδες) 14/5/1955: Υπογραφή Συμφώνου Βαρσοβίας 14/5/1928: Γέννηση Τσε Γκεβάρα 14/5/1944: Απόπειρα δολοφονίας Χίτλερ από τρεις στρατηγούς 14/5/1971: Εκρηξη βόμβας στο άγαλμα Τρούμαν (Αθήνα), νεκρός αστυφύλακας 14/5/1970: Ομάδα ακτιβιστών (επικεφαλής η δημοσιογράφος Μάινχοφ) απελευθερώνει βιαίως τον Μπέναντερ 14/5/1987: Δύο βόμβες στο υπουργείο Γεωργίας (ΕΛΑ) 15/5: Ημέρα αντιρρησιών συνείδησης, οικογένειας 15/5/1985: Συμπλοκή Γκούζη, νεκρός ο Τσουτσουβής και τρεις αστυνομικοί 15/5/1969: Καταδίκη 16 στελεχών ΚΚΕ, ισόβια στον Φαράκο (στρατοδικείο Αθηνών) 15/5/1972: Αυθόρμητη διαδήλωση μετά από συναυλία Μαρκόπουλου – οκτώ συλλήψεις (Σπύρτηκ) 5/5/1988: Αρχή απόσυρσης ρωσικών στρατευμάτων από Αφγανιστάν 5/5/1922: Γέννηση Ενρίκο Βερινγκιέρ.

● Πλατεία Κλαυθμώνος η πρωτομαγιάτικη της ΓΣΕΕ, ο πιο ταιριαστός χώρος για μια συγκέντρωση για κλάματα ●●● Καλά που πήγε μερικές εκατοντάδες κόσμο ο ΣΥΡΙΖΑ και γέμισε το πεζοδρόμιο ●●● Ούτε ο Μικρούτσικος μπόρεσε να νικήσει το... τριήμερο ●●● Μετά την ψηφοφορία για Παυλίδη, όλοι οι βουλευτές είναι ήσυχοι με τη συνειδησή τους ●●● Επ' αυτού δε θέλουμε αντιρρήσεις, γιατί ψήφο «κατά συνείδηση» έδωσαν ●●● Και δεν δέχονται και έλεγχο, γιατί η συνείδηση είναι κάτι το αυστηρά προσωπικό ●●● Για τον Παυλίδη, τι να πούμε ●●● Ως ηθοποιός θα έκανε σίγουρα μεγαλύτερη καριέρα ●●● And the Oscar goes to Telis ●●● Στην τελετή απονομής θα μπορούσε να ευχαριστήσει τη «γηραιά μητέρα του», όπως κάνουν οι σαρ του Χόλιγουντ ●●● Λυθήκαμε στα γέλια όταν διαβάσαμε τα σκονάκια που στέλνει η Φεβρωνία στους βουλευτές της ΝΔ για να ξέρουν τι θα λένε στις δημόσιες εμφανίσεις τους ●●● Ειδικά το σκονάκι που φέρει τον Ομπάμα να επέλεξε να συναντηθεί μόνο με τον Καραμανλή, μετά τους



Σαρκοζί και Μέρκελ ●●● Και αφού ο Καραμανλής ήταν αυτός που «έδωσε το στίγμα της Ευρώπης» στον Ομπάμα ●●● Ο τελευταίος έδωσε σημασία στις «αξίες του παρελθόντος, την πολιτική του παρόντος και προοπτική του μέλλοντος, που διέκρινε στην προσωπικότητα του Κ. Καραμανλή, ξεχωρίζοντάς τον από άλλους ευρωπαίους ηγέτες» ●●● Ευτυχώς για τη γαλάζια παράταξη, στους βουλευτές λειτούργησε το ένστικτο της αυτοπροστασίας έναντι της γελοιότητας και δεν βγήκαν να επαναλάβουν τις παπαριές της Φεβρωνίας ●●● Δηλαδή, πρέπει τώρα όλοι –καπνιστές και μη– να πιστέψουμε ότι

ΑΥΤΟΙ ενδιαφέρονται για την υγεία μας ●●● Αυτοί που δηλητηριάζουν τις τροφές, που δηλητηριάζουν τον αέρα, που καταστρέφουν το περιβάλλον, που σακατεύουν τους εργαζόμενους, ενδιαφέρονται για την προστασία μας από τις –όπως βλαβερές– συνέπειες του καπνίσματος ●●● Για την πειθαρχήση μας και μόνο ενδιαφέρονται ●●● Να μας μετατρέψουν σε πειθήνια και υπάκουα ανθρωπάκια δέλουν ●●● Σε ανθρωπάκια που θα σκύβουν το κεφάλι και θα λένε ναι στα μικρά και στα μεγάλα «απαγορευέται» ●●● Η τηλεόραση έστειλε την Εφη

Θώδη στο ψυχιατρείο, λένε τώρα όσοι και όσες γέμιζαν μέχρι τώρα τις στήλες τους με χιουμοριστικούς σχολιασμούς στα καμώματα της Θώδη ●●● Ξέρουν άραγε πόσους άλλους, όχι «επώνυμους» σαν τη Θώδη, έχουν αλέσει οι μιλιοπέρες της τηλεθέσης, που τόσο πρόθυμα γυρίζουν οι διάφορες τηλεπερόνες; ●●● Όλοι στα ίδια σκατά κολυμπάτε, τηλεαστέρες και τάχαμου ευαίσθητοι κριτικοί ●●● Ο ένας σας βγάζει το παντεσπάνι του από τον άλλο και σας αρέσει ●●● Είναι δυνατόν, στον 21ο αιώνα, με τέτοια επιτεύγματα, ίσως ασθένειες να εξελίσσονται σε επιδημίες; ●●● Η απάντηση, εκ των γεγονότων, είναι καταφατική, οπότε λάθος το ερώτημα ●●● Γιατί; θα 'πρεπε να ρωτάμε ●●● Γιατί καπιταλισμός σημαίνει βαρβαρότητα ●●● Γι' αυτό σας τον ανατρέφουμε, να προυχάσουμε ●●● Για το τέλος κρατήσαμε μια αποριούλα ●●● Γιατί ήπα της ΝΔ με 3 μονάδες διαφορά θα είναι «διαχειρίσιμη», ενώ με 4 μονάδες θα είναι «καταστροφική»; ●●● Ποιος έβαλε τον πήχη στο 3 και με ποια ακριβώς λογική; ●

◆ Εμμισθοί, άμισθοι, «μπλοκάκιδες», «μαύροι», άνεργοι και φοιτητές στα ΜΜΕ μαζεύονται για να συζητήσουν και να πάρουν αποφάσεις δράσης κάθε Τρίτη, στις 8 το βράδυ στο κτίριο του Τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών, Καλαμιάτου 2, στην πλατεία Καπνικαρέας.

◆ Αν πιστέψουμε τον Καρατζαφέρη, αυτός υποχρέωσε τους βουλευτές του να ψηφίσουν ανοιχτά για την παραπομπή Παυλίδη, διανέμοντάς τους ο ίδιος κλειστούς φακέλους με θετικές υπέρ της παραπομπής ψήφους. Παρατήρηση πρώτη: ο Καρατζαφέρης δεν έχει καμιά εμπιστοσύνη στους βουλευτές του. Παρατήρηση δεύτερη: οι βουλευτές του ΛΑΟΣ είναι πρόβατα και κάνουν ό,τι προστάζει ο σομπάνος-αρχηγός. Παρατήρηση τρίτη (και σημαντικότερη): Και γιατί να πιστέψουμε ότι όλοι οι φάκελοι είχαν ψηφοδέλτια υπέρ της παραπομπής και δεν είχαν και δυο-τρία υπέρ της μη παραπομπής Παυλίδη; Ο Καρατζαφέρης μόνο ξέρε τι περιείχαν. Τον πιστεύετε;



ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ Νέος ΥΠΕΞ της Τουρκίας ο Αχμέντ Νταβούτογλου. Γεννημένος στην Τασκένδη, αμερικανοσπουδαγμένος, ειδικός στα ζητήματα της Μέσης Ανατολής, θεωρείται ο αρχιτέκτονας της εξωτερικής πολιτικής που ακολουθεί το ΑΚΡ του Ερντογάν και του Γκιουλ, με τα ανοίγματα προς τη Συρία, το Ιράν και τις παλαιστινιακές οργανώσεις. Οι προσανατολισμοί και ο δυναμισμός της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής θα φανούν τώρα πιο καθαρά. (Περιττεύει να πούμε ότι η τοποθέτηση του εξωκοινοβουλευτικού Νταβούτογλου στο πόστο του ΥΠΕΞ έχει την απόλυτη στήριξη της διοίκησης Ομπάμα).

Κατά 6% αποφάσισε να αυξήσει τις ασφαλιστικές εισφορές η διορισμένη από την κυβέρνηση διοίκηση του ΟΑΕΕ (ΤΕΒΕ-ΤΑΕ-ΤΣΑ). Δηλαδή, σε ποσοστό υπερτριπλάσιο του πληθωρισμού και μάλιστα σε μια περίοδο που τα μεσαία στρώματα που ασφαλιζονται σ' αυτό το φορέα αντιμετωπίζουν προβλήματα επιχειρηματικής επιβίωσης, λόγω της κρίσης. Παράλληλα, ο ΟΑΕΕ σχεδιάζει την επιβολή εισφορών σε 14μηνη αντί για 12μηνη βάση, επιβαρύνοντας τους ασφαλισμένους του με δυο ακόμη μηνιαία το χρόνο. Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Να μεγαλώσει η μαύρη τρύπα των απλήρωτων ασφαλιστικών εισφορών και το Ταμείο

να αντιμετωπίσει μεγαλύτερο πρόβλημα στην καταβολή των συντάξεων. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της μακροχρόνιας ληστείας και αυτού του ασφαλιστικού ταμείου.

◆ Ο κόσμος έδινε τρόφιμα για το δοκιμαζόμενο παλαιστινιακό λαό της

Γάζας κι αυτά όχι μόνο δεν έφτασαν ποτέ στη Γάζα αλλά σαπίζουν στις αποθήκες της «Αλληλεγγύης», της αμαρτωλής ΜΚΟ του δεσποταρισμού. Αλήθεια, ο νέος αρχιεπίσκοπος γιατί δεν έχει πάρει ακόμα θέση για το τεράστιο αυτό ζήτημα; Ρητορικό το ερώτημα, καθώς η απάντηση είναι προφανής: ανεξάρτητα από το σπλι του Ιερώνυμου, το οποίο όντως είναι διαφορετικό απ' αυτό του προκατόχου του, επί της ουσίας οι δεσποτάδες μόνο για την κόνωμα ενδιαφέρονται. Η φιλανθρωπία είναι γι' αυτούς ένα επικερδές επάγγελμα. Ο πόνος μια αφορμή για μπίζνες.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν είναι απαραίτητο όσοι ψηφίσουν το ΚΚΕ να συμφωνούν μαζί μας σε όλο το πλάτος και βάθος στην ανάλυσή μας για τον καπιταλισμό, την ΕΕ, για την εναλλακτική πρόταση για την Ευρώπη. Δε χρειάζεται να πινάξουν από πάνω τους τις όποιες αμφιβολίες ή και ενστάσεις έχουν. Η μαζική ψήφιση του ΚΚΕ από εργατικά, λαϊκά στρώματα είναι απόδειξη ότι δεν ανήχεται ο λαός να τον παραπλανούν, να του κλέβουν τον πλούτο που παράγει, να του στερούν τα σύγχρονα δικαιώματα, να του χειροτερεύουν τη ζωή.
Αλέκα Παπαρήγα

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

«Επιστροφή του ταξικού πολέμου», τιτλοφόρησε με τεράστια γράμματα η «Daily Telegraph», εκφράζοντας λαϊκά αυτό που το Σίτι κατέκρινε με ελάχιστη στα πιο τεχνοκρατικό τρόπο. Με τη φράση «Αποκάλυψη τώρα!» συμπύκνωσαν το σχετικό τους σημείωμα οι αναλυτές της τράπεζας Standard Chartered, ενώ άλλοι πλέον προειδοποιούν για πιστοληπτικό υποβιβασμό της Βρετανίας από τους ιδιωτικούς οίκους αξιολόγησης και για κατακρύβια της στερλίνας από

τους «ξένους επενδυτές».

Το Βήμα Όλες οι δημοσκοπήσεις βεβαιώνουν περίτρανα ότι ο πολυφερνός (με ζηλευτή προίκα) αρχηγός της ΝΔ νικιέται κατά κράτος από τον πιο μειονεκτικό που θα μπορούσε να του λάχει αντίπαλο. Περιούσιο δεν ήταν δυνατόν να γνωρίσει. Πρόκειται για εξευτελιστική συντριβή, για ισόβιο στίγμα.

Χρ. Γιανναράς (Καθημερινή) Έχει αξία η συμμετοχή στις

εκλογές και η στήριξη του ψηφοδελτίου του ΚΚΕ. Την άλλη μέρα θα έχει γίνει ένα βήμα επιλογής προς τα εμπρός.

Αλέκα Παπαρήγα Μέσα από την κάλη των ευρωεκλογών πρέπει να σταλεί ένα ισχυρό μήνυμα στήριξης της κυβέρνησης και του πρωθυπουργού.

Ντόρα Μπακογιάννη Αν την καταγγελία είχε κάνει κάποιος αξιοσεβαστός, θα ήξερα τι θα κάμω. Δεν είχα ανάγκη από τον Σανίδα. Νισάφι.

Αριστοτέλης Παυλίδης

Δεν είναι παράξενο που εργαζόμενοι σε απόγνωση κάνουν πράξεις παράνομες οι οποίες γίνονται ανεκτές από την κοινωνία ως ηθικές. Ο,τι είναι νόμιμο δεν είναι πια απαραίτητος και ηθικό.

Ρούσσοσ Βρανάς (Τα Νέα) Τον περασμένο Δεκέμβριο είχαμε μια εξέγερση των νέων ανθρώπων, που εκδήλωσαν την οργή τους για όλα αυτά, για τα οποία δε συμφωνούν και τους κάνουν να υποφέρουν. Θεωρώ ότι είναι παρήγορο πως η νεολαία εξεγείρεται για πράγματα, τα οποία δεν μας πηγαίνουν, δεν

μας αρέσουν.

Κάρολος Παπούλιας Είναι προφανές ότι με τα χρόνια βαθιά δημοσιονομικά και διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας να οξύνονται εξαιτίας της κρίσης και της έως τώρα αναποτελεσματικότητας της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής, απαιτούνται δραστηρικά μέτρα τομές και ρήξεις άμεσα. Μέτρα αποτελεσματικά και όχι σαν τα πρόσφατα που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην έκθεσή της τα θεωρεί έμμεσα ως ασπρήνη.

Ημερησία

Συζητιέται το φασιστικό νομοσχέδιο

Με τη στήριξη της ΝΔ και του ΛΑΟΣ, που ζητά την παραπέρα αυστηροποίησή του, συζητήθηκε στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή το φασιστικό νομοσχέδιο που διπλασιάζει τις ποινές για μια σειρά αδικήματα που σχετίζονται με τη συμμετοχή σε διαδηλώσεις, αν ο συλληφθείς καλύπτει ή αλλοιώνει τα χαρακτηριστικά του προσώπου του (γνωστό ως νομοσχέδιο της «κουκούλας»).

Το ΠΑΣΟΚ δεν δείχνει καμιά ιδιαίτερη διάθεση να «σηκώσει» το θέμα και περιορίζεται στην καταγγελία της κυβέρνησης ότι πίσω από το νομοσχέδιο κρύβει την αδυναμία της αστυνομίας να κάνει τη δουλειά της συλλαμβάνοντας τους «κουκουλοφόρους». Περισσότεροι και ΣΥΡΙΖΑ είναι κατά, ενώ ο νομικός κόσμος, μετά τις πρώτες αντιδράσεις, θεωρεί πως επετεύλεσε το καθήκον του. Όσο για τα ΜΜΕ, πέρασαν ήδη το θέμα στις μέσα σελίδες κι ας πρόκειται για ένα από τα χειρότερα εκτρώματα από την εποχή που έπεσε η χούντα.

Κάτω τα χέρια από τους μετανάστες

Η κυβέρνηση οργανώνει καθημερινά πογκρόμ με στόχο να στρώσει τους μετανάστες έξω από το κέντρο της Αθήνας, το οποίο προορίζεται για βιτρίνα του εμπόριου και της «σούσ μπιζ». Στο πλευρό της ο Δήμος Αθηναίων και ορισμένα ΜΜΕ, όπως το συγκρότημα Αλαφούζου, που φαίνεται πως έχουν τα δικά τους σχέδια για την περιοχή. Μέσα σ' αυτό το κλίμα πήραν θάρρος και διάφοροι «ελληνοψυχοί», που διοργανώνουν σήμερα ρατσιστική συγκέντρωση στην Ομόνοια, για να καταγγείλουν –όπως λένε– τον... ρατσισμό κατά των Ελλήνων, που μετατρέπονται σε... μειονότητα στην ίδια τους τη χώρα!

Λειτουργώντας σαν συνοριοφύλακας της ΕΕ η κυβέρνηση γεμίζει σιγά-σιγά την Ελλάδα με «Κέντρα Υποδοχής Προσφύγων», δηλαδή με στρατόπεδα συγκέντρωσης. Ο Παυλόπουλος πήγε στην Πάτρα για να τακτοποιήσει τη δημιουργία τέτοιου στρατόπεδου μακριά από την πόλη, ενώ στην Αττική σχεδιάζουν ν' ανοίξουν στρατόπεδο στον Ασπρόπυργο. Αντί να δώσουν στους πρόσφυγες άσυλο και ταξιδιωτικά έγγραφα (μόλις στο 1% φτάνουν οι αιτήσεις που γίνονται δεκτές), αντί να φροντίσουν να δημιουργήσουν ξενώνες με στοιχειώδεις συνθήκες υγιεινής και να δώσουν άδεια παραμονής σ' όσους θέλουν να μείνουν εδώ, αυτοί επιδιώκονται σε πογκρόμ με συλλήψεις και απελάσεις και για στήριγμά τους ενεργοποιούν το ρατσισμό.

Η ανεργία καλπάζει, νέα φορομέτρα έρχονται

«Εάν χρειαστεί να κάνουμε κάτι, τον Ιούνιο θα το κάνουμε, δεν θα περιμένουμε τον Οκτώβριο». Αυτό δήλωσε την περασμένη Τρίτη στους δημοσιογράφους στις Βρυξέλλες ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Ι. Παπαθανασίου. Στην επίσημη δήλωσή του, βέβαια, δεν επανέλαβε το ίδιο, όμως είναι κοινό μυστικό πως η κυβέρνηση έχει συμφωνήσει με την Κομισιόν να μη τη «ζαλίσει» μέχρι τις ευρωεκλογές με πιέσεις για τη λήψη νέων μέτρων. Έχει διαρρεύσει, δε, ότι ο Παπαθανασίου θα συναντηθεί με τον Αλμούνια για να του παρουσιάσει το νέο «πακέτο» στις 8 Ιούνη, δηλαδή την επαύριο των ευρωεκλογών.

Το «εάν χρειαστεί» του Παπαθανασίου μόνο σαν το πραγματικό πιο σύντομο ανέκδοτο ακούστηκε. Μια μέρα πριν, τη Δευτέρα, δημοσιοποιήθηκαν οι εαρινές προβλέψεις της Κομισιόν και η κυβέρνηση τις δέχτηκε ως το πιο φυσιολογικό πράγμα του κόσμου. Πριν από δυο μήνες, στην προηγούμενη πρόβλεψη των Κομισιόν, που διέψευδε την κυβερνητική «πρόβλεψη» για ρυθμό ανάπτυξης 1,1% το 2009, ο Παπαθανασίου είχε δηλώσει ότι οι προβλέψεις της Κομισιόν δεν είναι θέσφατα, διότι αρκετές φορές στο παρελθόν έχουν διαψευστεί. Επέμεινε, δε, ότι το +1,1% είναι η σωστή πρόβλεψη. Αυτή τη φορά δεν δοκίμασε να κάνει καμιά διάψευση ή να κρατήσει αποστάσεις. Δέχτηκε το -0,9% και προσπάθησε να πείσει τη συζήτηση αλλού. Στο ότι... εμείς είμαστε καλύτε-

ρα από άλλους, αφού ο μέσος όρος ανάπτυξης στην ευρωζώνη είναι -4% (!) και στο ότι (εδώ κρατηθείτε) «οι νεότερες προβλέψεις της Επιτροπής δεν λαμβάνουν υπόψη τα πρόσφατα μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση για την ενίσχυση της ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, όπως είναι τα μέτρα για την τόνωση του οικοδομικού κλάδου, της αγοράς αυτοκινήτου και της απασχόλησης».

Έχει και η γελοιοότητα τα όριά της, αλλά ο μεγαλέμπορος Παπαθανασίου μάλλον δεν έχει την παραμικρή αίσθηση του γελοίου. Όταν αποδέχεται το -0,9%, ενώ εσύ έχεις φτιάξει προϋπολογισμό με +2,5% και αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης με +1,1%, σημαίνει ότι στην καλύτερη περίπτωση είσαι 200% κάτω από την πραγματικότητα. Τα φορολογικά σου έσοδα θα καταρριμνιστούν. Όσο και να «στύψεις» τις δαπάνες, δε μπορείς να κατεβάσεις το έλλειμμα στο 3%, όταν μάλιστα την προηγούμενη χρονιά σου έχει ξεφύγει στο 5% και οσονούπω θα μετρηθεί πάνω και από το 5%.

Τι θα κάνεις, λοιπόν; Θα πάρεις πρόσθετα φοροεισπρακτικά μέτρα. Ηδη, στους διαδρόμους του υπουργείου Οικονομικών κυκλοφορούν τα σενάρια που με μυστικότητα επεξεργάζεται το επιτελείο του Παπαθανασίου:

– Μεγάλη αύξηση στους ειδικούς φόρους καταπόνησης (καύσιμα, καπνός, ποτά κ.ά.).

– Νέα αύξηση στα τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων για το 2010, που θα πληρωθούν τους τελευταίους μήνες του 2009.

– Αύξηση (γίνεται λόγος για διπλασιασμό) του ΕΤΑΚ.

– Αύξηση του φόρου ή κατάργηση της αυτοτελούς φορολόγησης που ισχύει για μερικές κατηγορίες εισοδημάτων.

– Ρύθμιση για τους ημι-παίθριους χώρους, την οποία ήδη επεξεργάζεται ο Σουφλιάς. Προκειμένου να παρακαμφθεί το ΣτΕ, δεν θα γίνεται νομιμοποίηση, αλλά εξαίρεση από την κατεδάφιση.

– Φτάνουν αυτά για να κατέβει το έλλειμμα στο 3%; Σιγουρότατα όχι. Ετσι, δεν αποκλείεται η κυβέρνηση να προχωρήσει σε **αύξηση του ΦΠΑ**. Σ' αυτό διευκολύνεται από το γεγονός ότι η μεγάλη κάμψη της ζήτησης ρίχνει συνέχεια τον πληθωρισμό, αφού οι καταπολεμιστικές επιχειρήσεις ξεστοκάρουν και σε ορισμένες περιπτώσεις φτάνουν ακόμα και σε μείωση τιμών.

– Πρέπει, επίσης, να θεωρείται βέβαιο ότι θα υπάρξει **πάγωμα μισθών και συντάξεων και το 2010**. Γιατί αυτό θεωρείται διαρθρωτικό μέσο και είναι το μόνο που χειροκρότησαν ανοιχτά οι Βρυξέλλες.

Μολονότι οι προεκλογικές σκοπιμότητες υποχρεώνουν την κυβέρνηση να μην ανακοινώσει τίποτα μέχρι τον Ιούνιο, ο Παπαθανασίου άρχισε ήδη να στρώνει το έδαφος, καλλιεργώντας το φόβο. Δεν είναι και τόσο συνηθισμένο ν'

ακούς υπουργό αστικής κυβέρνησης να λέει ότι «οι προβλέψεις είναι πολύ χειρότερες από αυτές που είχαν γίνει πριν από τρεις μήνες» και ότι «η κατάσταση παραμένει πολύ ζοφερή».

Βέβαια, οι εργαζόμενοι δεν έχουν ν' αντιμετωπίσουν μόνο το κράτος και τη φορομπηχτική του πολιτική. Έχουν ν' αντιμετωπίσουν και τον καθημερινό άγριο πόλεμο του κεφάλαιου. Οι εαρινές προβλέψεις της Κομισιόν αναφέρουν ότι η ανεργία στη χώρα μας από 7,7% το 2008, θα αυξηθεί σε 9,1% το 2009 και σε 9,7% το 2010. Ξέρουμε πολύ καλά πως το επίσημο ποσοστό ανεργίας δεν αποτυπώνει την πραγματικότητα, όμως οι διαφορές από χρόνο σε χρόνο είναι ενδεικτικές της τάσης που διαμορφώνεται. Στους ανέργους πρέπει να προσθέσουμε και τους υποαπασχολούμενους, καθώς η «εκ περιτροπής» εργασία οργάνων, νόμιμα και παράνομα. Οι εργαζόμενοι έχουν να διαλέξουν ή τα μισά μεροκάματα ή την απόλυση. Οι προβλέψεις της Κομισιόν μιλούν και για μείωση των εισοδημάτων των εργαζόμενων, τάση που αποδίδουν στη σταδιακή επιδείνωση των συνθηκών στην αγορά εργασίας.

Ας σημειωθεί ότι κανένας τους δεν δοκιμάζει να δώσει ορίζοντα εξόδου από την κρίση. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση Παπαθανασίου: «*Κάποιος είπε ότι δεν ξέρει αν είναι η αρχή του τέλους ή το τέλος της αρχής, αλλά εν πάσει περιπτώσει ολοι συμφωνούν ότι δεν μπορεί να υπάρξει σαφής πρόβλεψη*».

Αν θέλουμε να είμαστε αντικειμενικοί, το ΠΑΣΟΚ είναι ο μεγάλος νικητής από το κλείσιμο του σκανδάλου Παυλιδη. Χωρίς να παραπέμψει τον Παυλιδη (δεν ήταν αυτός ο στόχος του), κατάφερε να αφήσει την κυβέρνηση έκθετη, αφού κάποιιοι βουλευτές της δεν υπάκουσαν στη «γραμμή» και ψήφισαν λευκό. Δηλαδή, βοήθησαν την κυβέρνηση να σταθεί, αλλά ταυτόχρονα άθροισαν επί της ουσίας τις ψήφους τους σ' αυτές της αντιπολίτευσης. Το μόνο που κέρδισε ο Καραμανλής είναι χρόνος. Δεν ήθελε τίποτα να πάει σε εκλογές μαζί με τις ευρωεκλογές. Αποκάλυψε, όμως, ότι είναι εντελώς γυμνός, αφού δε μπορεί να βάλει τάξη ούτε στην κυβερνητική λόχο και αναγκάστηκε να μηχανευτεί τη «φάμπρικα» των λευκών, προκειμένου να δώσει μια διέξοδο σε όσους ήθελαν να εκφράσουν τη δυσαρέσκειά τους παραπέμποντας τον Παυλιδη. Πόσο χρόνο, όμως, μπορεί να κερδίσει ένας πρωθυπουργός που βλέπει καθημερινά μισή ντουζίνα βουλευτών του να έχουν πιάσει στασιδί στα ραδιόφωνα και τους ακούει να λένε πως ψήφισαν λευκό ή

Πάμε γι' άλλα (σκάνδαλα)

κατά της παραπομπής Παυλιδη για να μη ρίξουν την κυβέρνηση και όχι επειδή πείστηκαν για την αθωότητά του συναδέλφου τους, τον οποίο καλούν να παραιτηθεί; Μ' αυτές τις δηλώσεις ο Καραμανλής εμφανίζεται ως ο πρωθυπουργός που κουκουλώσε τις λοβιτούρες ενός πρώην υπουργού του, προκειμένου να μη χάσει την εξουσία (που να ξαναπεί τώρα τους γνωστούς βερμπαλισμούς για «μηδενική ανοχή στη διαφθορά»!) και που ταυτόχρονα είναι όμηρος τμήματος της κοινοβουλευτικής του ομάδας, την οποία αδυνατεί να ελέγξει.

Ο Παυλιδης, από την άλλη, γλίτωσε με την παραπομπή, πολιτικά όμως τελείωσε και δύσκολα θ' αντέξει στις πιέσεις να μην παραιτηθεί και να πάει στο σπιτάκι του, για ν' απολαύσει ως συνταξιούχος πλέον τους καρπούς μιας 35χρονης πολιτικής καριέρας. Το στίγμα του «λαδωμένου» θα τ' αντέξει, δεν είναι καθόλου δύσκολο για έναν αστό πολιτικό. Προς

το παρόν πάντως κρατάει γερά και σαλπίζει «συνεχίζουμε». Και έχει δίκιο, αφού δεν γίνεται από τη μια να τον αθωώσουν και από την άλλη να τον καλούν να παραιτηθεί.

Όμως, το ξεφτιλίκι του Καραμανλή δεν τελείωσε με τη μη παραπομπή Παυλιδη. Στο καπάκι, χρειάστηκε να διατάξει τους βουλευτές του να μη πάρουν μέρος στην ψηφοφορία για τη νέα παραπομπή Παυλιδη. Αυτός, ο ευλαβικός προσκυνητής της Δικαιοσύνης, απέφυγε για τρίτη φορά ν' αφήσει τους βουλευτές του να ψηφίσουν, με το επιχείρημα ότι το ΠΑΣΟΚ προπαθεί να μετατρέψει τη Βουλή σε ποινικό δικαστήριο. Με τη δικογραφία στη Βουλή δεν την έστειλε το ΠΑΣΟΚ, αλλά η Δικαιοσύνη. Πώς τη μια φορά ψηφίζεις υπέρ της δημιουργίας ειδικής (προανακριτικής) επιτροπής και την άλλη όχι;

Και τι να πούμε για την άρνηση της ΝΔ να συσταθεί Εξεταστική Επιτροπή για το σκάνδαλο Siemens; Το επι-

χείρημα που επιστράτευσε ο Καραμανλής τα λέει όλα: δεν επιτρέπεται να συσταθεί Εξεταστική όσο η υπόθεση διερευνάται από τη Δικαιοσύνη. Τυπικά αυτό δεν απαγορεύεται από κανένα νόμο. Πέρα από τον τύπο, όμως, υπάρχει και η ουσία. Πόσος καιρός πέρασε από τότε που ο ίδιος ο Καραμανλής εισηγήθηκε τη δημιουργία Εξεταστικής Επιτροπής για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, ενώ βρισκόταν ακόμα σε εξέλιξη η δικαστική διερεύνηση; Πώς θα εξηγήσει τα δυο μέτρα και δυο σταθμά;

Πρέπει να 'χουν πολύ λερωμένη τη φωνιά τους οι Νεοδημοκράτες για να μη θέλουν ούτε Εξεταστική για το σκάνδαλο Siemens, που οι ίδιοι είχαν ανακαλύψει, επειδή νόμιζαν ότι έτσι θα χτυπούσαν το ΠΑΣΟΚ. Φαίνεται, όμως, πως δεν έχουν απολύτως τίποτα, γι' αυτό δεν πάνε σε Εξεταστική, ενώ ο Παπανδρέου τους βγήκε και από πάνω, αφού είναι αυτός που πρότεινε τη σύσταση Εξεταστικής. Αι-

σθάνονται τόσο άνετα οι Πασόκοι μ' αυτό το ζήτημα, που ο Πάγκαλος βγήκε μια φορά στον Φλας και μία στο Mega και δήλωσε ότι το γεγονός ότι ο Τσοουκάτος πήρε 1 εκατ. μάγκα για να τα δώσει –όπως λέει– στο ΠΑΣΟΚ «δεν παραβιάζει κανένα νόμο», αφού αφορά χρηματοδότηση κόμματος από ιδιώτη και όχι υπουργού ή υφυπουργού!

Ανεξάρτητα από το ποιος κέρδισε και ποιος έχασε από τον τελευταίο γύρο σκανδαλογολίας, η ουσία είναι πως όλα τα σκάνδαλα κουκουλώθηκαν και πάλι. Για τα πολιτικά πρόσωπα θα υπάρξει παραγραφή, ενώ τα μη πολιτικά πρόσωπα θα πέσουν στα πολύ μαλακά, για ευνόητους λόγους. Το πολιτικό προσωπικό θα συνεχίσει κανονικά τις επιδόσεις του στο ευγενές σπορ της μίζας και της ρεμούλας. Όσο για τον περιβόητο νόμο περί ευθύνης υπουργών, ακόμα κι αν τροποποιηθεί, θα συνεχίσει να υπάρχει για να μπορούν τα σκάνδαλα να κουκουλώνονται. Αλλωστε, την τελευταία φορά που τον τροποποίησαν ελεγον ακριβώς τα ίδια που λένε και τώρα.

■ Μπιζνες με τους Αμερικάνους κάνει η οικογένεια Αμπάς

Το ότι ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής Μαχμούτ Αμπάς και η κλίκα του ακολουθούν μια πολιτική που υπαγορεύεται και επιβάλλεται από το Λευκό Οίκο και τις σιωνιστικές κυβερνήσεις, προδίδοντας τον παλαιστινιακό λαό και ξεπουλώντας τα εθνικά του δικαιώματα, έχει γίνει ηλίθιο φαινότατο μετά την επίθεση του ισραηλινού στρατού στη Γάζα. Τα ανταλλάγματα είναι πολλά και διάφορα και πάλι απ' όλα οικονομικά. Και φυσικά ελάχιστα απ' αυτά βγαίνουν στο φως της δημοσιότητας. Ανάμεσα σ' αυτά είναι οι μυστικές μέχρι σήμερα οικονομικές συμφωνίες ανάμεσα σε εταιρίες που ανήκουν σε γιους του Αμπάς και το γνωστό USAID (U.S. Agency for International Development), με χρηματοδότηση από την αμερικάνικη κυβέρνηση.

Σύμφωνα με το πρακτορείο «Reuters» (23/4/09), η εταιρία «Sky Advertising», που ανήκει στο γιο του Αμπάς, Ταρέκ Αμπάς, υπέγραψε με το USAID ένα συμβόλαιο στις 5 Μάη του 2006, δηλαδή μετά τη νίκη της Χαμάς στις βουλευτικές εκλογές τον Ιανουάριο της ίδιας χρονιάς. Το συμβόλαιο όριζε ότι η «Sky Advertising» θα εισέπραττε 659.600 δολάρια, τελικά όμως μέχρι το Σεπτέμβριο του 2008 είχε εισπράξει 998.495 δολάρια. Και το έργο που είχε αναλάβει ήταν τμήμα μιας προπαγανδιστικής εκστρατείας που είχε στόχο να επανορθώσει την εικόνα της αμερικάνικης κυβέρνησης και «να περιορίσει την αρνητική στάση και το σκεπτικισμό πολλών Παλαιστίνιων απέναντι στην οικονομική βοήθεια από τον αμερικάνικο λαό. Στόχος της καμπάνιας είναι να αυξήσει την πληροφόρηση του παλαιστινιακού λαού για τη συμβολή του αμερικάνικου λαού στην ευημερία του. Ο εργολάβος θα επεξεργαστεί και θα εκτελέσει μια στρατηγική που θα στοχεύει και θα φτάνει αποτελεσματικά στο ακροατήριο του USAID στη Δυτική Οχθη και στη Γάζα», αναφέρει, μεταξύ άλλων, το συμβόλαιο ανάμεσα στις δυο πλευρές.

Η εταιρία «Falcon Electro Mechanical Contracting Company», επικεφαλής της οποίας είναι ένας άλλος γιος του Αμπάς, ο Γιασέρ Αμπάς, υπέγραψε πάλι με το USAID ένα συμβόλαιο ύψους 1.89 εκατομμυρίων δολαρίων το Μάιο του 2005, πέντε μήνες μετά την εκλογή του πατέρα του ως προέδρου, για την κατασκευή εγκαταστάσεων επεξεργασίας των αποβλήτων του αποχετευτικού συστήματος στην πόλη Χεβρόν της Δυτικής Οχθης.

Εκτός από τη Falcon, η «First Option Project Construction Management», μια κατασκευαστική εταιρία, επικεφαλής της οποίας είναι επίσης ο Γιασέρ Αμπάς, ανέλαβε πέντε υπεργολαβίες, ύψους 296.933 δολαρίων για έργα στο οδικό δίκτυο της Δυτικής Οχθης, ανάμεσα στο Μάη του 2005 και το Σεπτέμβριο του 2008, από την αμερικάνικη κατασκευαστική CH2M HILL, με έδρα το Κολοράντο, η οποία συνεργάζεται με το USAID στη Δυτική Οχθη.

Και στις τρεις περιπτώσεις οι δικηγόροι των υιών Αμπάς και το USAID υποστήριξαν φυσικά ότι οι εταιρίες των Αμπάς πήραν τις δουλειές, γιατί έδωσαν την καλύτερη προσφορά σε διαγωνισμούς με τη συμμετοχή κι άλλων εταιριών. Δικαιολογίες για αρελές δηλαδή.

Οι συμφωνίες που ήρθαν στο φως είναι σίγουρα το ελάχιστο από τις χοντρές μπιζνες που κάνει η οικογένεια του Μαχμούτ Αμπάς και η κλίκα του με αμερικάνικες και ισραηλινές εταιρίες. Ούτε καν η κορυφή του παγόβουνου. Ας μην ξεχνάμε ότι η διαφθορά, ο προκλητικός πλούτος και η χλιδή που είχε βουτηχτεί η ηγεσία της Φατάχ ήταν μια από τις βασικές αιτίες για την ευρεία νίκη της Χαμάς στις βουλευτικές εκλογές τον Ιανουάριο του 2006.

■ Εκβιάζουν ασθενείς να γίνουν προδότες

Η διαβόητη ισραηλινή Ασφάλεια «Shin Beth» εκβιάζει Παλαιστίνιους, με σοβαρά προβλήματα υγείας που έχουν ανάγκη να φύγουν από τη Λωρίδα της Γάζας, για να τους αποσπάσει πληροφορίες σχετικά με τις οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης.

Τα στοιχεία που έχει συγκεντρώσει και έδωσε στη δημοσιότητα σε έκθεσή της, στις 4 του Μάη, η ισραηλινή ανθρωπιστική οργάνωση «Γιατροί για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα» δείχνουν «μια αύξηση του αριθμού των παλαιστίνιων ασθενών που υποβάλλονται σε ανακρίσεις και αναγκάζονται να δώσουν πληροφορίες ως προϋπόθεση για να βγουν από τη Γάζα για ιατρική περίθαλψη». Συγκεκριμένα, ενώ τον Ιανουάριο του 2008, μόνο το 1.45% των Παλαιστίνιων που είχαν υποβάλει αιτήσεις για να φύγουν από τη Γάζα υποβλήθηκαν σε ανακρίσεις, τον Ιανουάριο του 2009 ο αριθμός αυτός αυξήθηκε στο 17%. Στο διάστημα ανάμεσα στον Ιανουάριο του 2008 και το Μάρτιο του 2009, τουλάχιστον 438 ασθενείς κλήθηκαν για ανακρίσεις ως προϋπόθεση προκειμένου να επανεξεταστούν οι αιτήσεις τους για να τους δοθεί άδεια εξόδου για ιατρική περίθαλψη έξω από τη Γάζα. Σε ανακρίσεις υποβλήθηκαν ακόμη και ανήλικοι, ασθενείς φωτογραφήθηκαν χωρίς τη θέλησή τους, βασανίστηκαν, υβρίστηκαν και εκφοβίστηκαν κατά τη διάρκεια της ανάκρισης και όσοι δεν συνεργάστηκαν επέστρεψαν στη Γάζα. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Εκατοντάδες άνθρωποι, που στερήθηκαν την άδεια εξόδου, έχουν πεθάνει και πολλοί περισσότεροι αργοσβήνουν αβοήθητοι.

Νέο κύμα βίας σαρώνει το Ιράκ

Τη στιγμή που ο Λευκός Οίκος εστιάζει την προσοχή του στον πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας» στο αφγανο-πακιστανικό μέτωπο, ο «ξεχασμένος» πόλεμος του Ιράκ επανέρχεται στο προσκήνιο και απειλεί να δυναμιτίσει τα σχέδια του Πενταγώνου.

Ενα νέο κύμα βίας σαρώνει το Ιράκ, από το βορρά μέχρι το νότο, την τελευταία περίοδο. Επιθέσεις εναντίον ιρακινών στρατιωτικών και αστυνομικών δυνάμεων, εναντίον αμερικάνικων στρατευμάτων, εναντίον μελών και διοικητών της υποστηριζόμενης από τους Αμερικάνους σουνιτικής πολιτοφυλακής «Sahwa» ή «Γιοι του Ιράκ», όπως την αποκαλούν οι Αμερικάνοι, εναντίον σιιτικών στόχων και πολιτών. Πολύνεκρες επιθέσεις αυτοκτονίας. Μόνο στη Βαγδάτη έγιναν περισσότερες από 35 επιθέσεις τον περασμένο μήνα.

Ο Απρίλιος ήταν ο πιο πολύνεκρος μήνας για τον αμερικάνικο στρατό από τον περασμένο Σεπτέμβριο, με 18 νεκρούς στρατιώτες, αριθμός διπλάσιος από το Μάρτιο. Μόνο μέσα στις τέσσερις πρώτες μέρες του Μάη σκοτώθηκαν ακόμη 5 αμερικάνοι στρατιώτες. Τρεις κατά την ανταλλαγή πυρών στην επαρχία Ανμπάρ και δύο στη Μοσοούλη, από Ιρακίνο με στρατιωτική στολή, που άνοιξε πυρ σε φυλάκιο με αμερικάνους στρατιώτες. Το ίδιο πολύνεκρο ήταν ο Απρίλιος και για τους Ιρακινούς, με περισσότερους από 370 νεκρούς.

Η κλιμάκωση της βίας συνδέεται αναμφίβολα με το ρόλο που παίζει η σουνιτική πολιτοφυλακή «Sahwa» σ' αυτή τη φάση και η ενίσχυση της Ιρακινής Αντίστασης ενάντια στην κατοχή και την κυβέρνηση των δωσίλογων. Οπως είναι γνωστό, η «Sahwa», που εξοπλίστηκε και χρηματοδοτούνταν από τους Αμερικάνους, έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην περιβόητη «επιτυχία» της εκκαθαριστικής επιχείρησης «Surge», δηλαδή στην αποκλιμάκωση της βίας στο Ιράκ, που άνοιξε το δρόμο για την αμερικανοϊρακινή συμφωνία «αποχώρησης» των αμερικάνικων στρατευμάτων από τη χώρα. Στόχος της δεν ήταν μόνο η Αλ-Κάιντα στο Ιράκ, αλλά όλες οι οργανώσεις της Αντίστασης στις σουνιτικές επαρχίες, που ήταν τα προπύργια του αντικατοχικού αγώνα.

Τα προβλήματα άρχισαν εδώ και οι δύο μήνες που οι 100.000 ένοπλοι της «Sahwa» πέρασαν στην ευθύνη της ιρακινής κυβέρνησης, με την υπόσχεση ότι θα πληρώνονται από την τελευταία και ότι ένας μεγάλος αριθμός θα ενταχθεί στον ιρακινό στρατό και την αστυνομία και οι υπόλοιποι θα τοποθετηθούν σε άλλες δημόσιες θέσεις. Ομως, οι δεσμεύσεις έμειναν στα χαρτιά και έτσι τα μέλη της «Sahwa» παραμένουν απλήρωτα.

Σύμφωνα με σχετικό δημοσίευμα των βρετανικών «Times» (3/5/09), μόνο 5.000 μέλη της «Sahwa» έχουν ενταχθεί στις ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας, ενώ πολλοί μαχητές έ-

χουν εγκαταλείψει τα πόστα τους είτε έχουν αποχωρήσει, γιατί είναι δυσσαρεστημένοι με την κυβέρνηση ή γιατί δέχονται επιθέσεις από τις ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας, η πλειοψηφία των οποίων προέρχεται από τις σιιτικές πολιτοφυλακές. Το ίδιο δημοσίευμα παραθέτει δήλωση ενός διοικητή της «Sahwa» στη βόρεια Βαγδάτη, του Αμπού Ομάρ, που λέει ότι πάνω από 50 από τους 175 μαχητές του έχουν αποχωρήσει, καθώς και τη δήλωση ενός εκπροσώπου της Αντίστασης, που υποστηρίζει ότι σε μερικές «Sahwa» έχουν αποχωρήσει ακόμη και οι μισοί μαχητές και έχουν ενταχθεί σε οργανώσεις της Αντίστασης.

Από τις εξελίξεις αυτές βγαίνει ενισχυμένη η Ιρακινή Αντίσταση, η οποία καλύπτει το κενό, αποκτά μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεων, ενισχύει τις γραμμές της με μαχητές και κλιμακώνει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον αμερικάνικων και κυβερνητικών στόχων. Παράλληλα όμως η διαμάχη ανάμεσα στη «Sahwa» από τη μια και την ιρακινή κυβέρνηση και τις κυβερνητικές δυνάμεις από την άλλη τροφοδοτεί τον αλληλοσπαρτισμό Σιιτών – Σουνιτών, με νέες εκατόμβες αθώων πολιτών. Και προφανώς η στάση της

κυβέρνησης Μαλίκι απέναντι στη σουνιτική πολιτοφυλακή έχει τουλάχιστον την ανοχή των Αμερικάνων.

Η κατάσταση αυτή προκαλεί μεγάλη ανησυχία στο Λευκό Οίκο, που θέλει να ενισχύσει το αφγανικό μέτωπο με την απεμπλοκή στρατιωτικών δυνάμεων από το Ιράκ.

Είναι φανερό ότι τίποτα δεν έχει τελειώσει στο ιρακινό μέτωπο. Η αντίσταση και η βία θα τροφοδοτούνται συνεχώς όσο συνεχίζεται η αμερικάνικη κατοχή, είτε ως ανοιχτή στρατιωτική κατοχή είτε με τη μορφή νεοαποικίας. Γιατί αυτή την τύχη επιφυλλάσσει η αμερικανοϊρακινή συμφωνία «αποχώρησης» των αμερικάνικων στρατευμάτων. Μετατρέπει το Ιράκ σε νεοαποικία των ΗΠΑ, αφού θα παραμείνουν 35.000 – 50.000 στρατεύματα κατοχής στη χώρα ως «συμβουλευτικές και επικουρικές ταξιαρχίες» μέχρι το τέλος του 2011, με το Πεντάγωνο να έχει το δικαίωμα να παρατείνει την παραμονή τους, ενώ δεν προβλέπει τίποτα για τον παράλληλο στρατό των 100.000 ιδιωτικών μισθοφόρων που αλωνίζει στη χώρα, ούτε για την τύχη των 283 στρατιωτικών βάσεων και εγκαταστάσεων για τα αμερικάνικα στρατεύματα.

■ Αφγανιστάν

Νέα σφαγή αμάχων



Περισσότεροι από 100 είναι οι νεκροί από τη νέα αμερικάνικη αεροπορική επίθεση στην περιοχή Bala Boluk της δυτικής επαρχίας Farah στις 5 του Μάη. Οι Αμερικάνοι βομβάρδισαν το χωριό Granj ύστερα από την επίθεση ανταρτών σε αστυνομικό φυλάκιο, με αποτέλεσμα το θάνατο έξι αστυνομικών, και την εκτέλεση τριών πληροφοριοδοτών. Τα σπίτια του χωριού καταστράφηκαν και αρκετοί από τους νεκρούς δεν μπορούσαν να αναγνωριστούν. Σύμφωνα με τον κυβερνήτη της επαρχίας, οι νεκροί είναι τουλάχιστον 100, ενώ σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες είναι τουλάχιστον 123. Μια μόνο οικογένεια έχασε 23 μέλη της. Αν επιβεβαιωθούν τα στοιχεία, πρόκειται για το μεγαλύτερο μακελειό αμάχων σε μια μόνο επίθεση από τότε που ο αμερικάνικος στρατός εισέβαλε στο Αφγανιστάν το 2001.

«Ελπίδα για τη Γάζα»



Το έβδομο Συνέδριο των Παλαιστίνιων στην Ευρώπη άρχισε το προηγούμενο Σάββατο στο Μιλάνο υπό το κεντρικό σύνθημα: «Το δικαίωμα της επιστροφής είναι αδιαπραγμάτευτο και δεν εκχωρείται». Επιστέγασμα του συνεδρίου ήταν η αποστολή ενός φορτηγού πλοίου από τη Γένοβα με φάρμακα, ιατρικό εξοπλισμό, τρόφιμα, ειδη πρώτης ανάγκης και εξοπλισμό για την αδούλωτη Γάζα. Το πλοίο θα πιάσει στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου και από εκεί το φορτίο θα αναχωρήσει με κονβόι για τη Γάζα, μέσω του αιγυπτιακού συνοριακού περάσματος της Ράφα. Στόχος της αποστολής είναι να επαναφέρει στη δημοσιότητα τα μακάβρια αποτελέσματα της σιωνιστικής βαρβαρότητας και φρίκης και του συνεχιζόμενου εγκλήματος του αποκλεισμού της Λωρίδας της Γάζας.

Η αποστολή φέρει το συμβολικό όνομα «Ελπίδα για τη Γάζα». Το φορτίο του πλοίου είναι 30 φορτηγά με ιατροφαρμακευτικό υλικό που προορίζεται για τις άμεσες ανάγκες των ανάπηρων από την ισραηλινή εισβολή στη Γάζα Παλαιστίνιων, ασθενοφόρα και εκπαιδευτικά εφόδια για τα βομβαρδισμένα σχολεία και το πανεπιστήμιο της Γάζας. Στους επιβάτες που συνοδεύουν το φορτίο περιλαμβάνονται ευρωπαϊκοί ακτιβιστές, πολιτικοί και δημοσιογράφοι. Το πλοίο αναχώρησε από τη Γένοβα και τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές πρέπει να έχει φτάσει στην Αλεξάνδρεια.

■ Παλαιστίνη

Κάτω από τα συντρίμια του «εθνικού διαλόγου»

«Ο τερματισμός της εξουσίας της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας είναι ένα εθνικό, ηθικό και θρησκευτικό καθήκον». Η παραπάνω προκλητική δήλωση δεν επώθησε από σιωνιστικά χείλη, αλλά από τον υπουργό Γεωργίας της Παλαιστινιακής Αρχής, Μαχμούντ Αλ Χαμπάς, και μάλιστα σε συνέντευξη που έδωσε στο ισραηλινό ραδιόφωνο! Σύμφωνα φωνα με το πρακτορείο Maan (3/5/09), που επικοινωνήσε με τον ισραηλινό δημοσιογράφο που πήρε τη συνέντευξη, ο Χαμπάς υποστήριξε ότι θα πρέπει να πέσει η Χαμάς, όχι όμως με τη βία αλλά με «ειρηνικό ξεσηκωμό του λαού της Γάζας!». Όπως υποστήριξε ο ισραηλινός δημοσιογράφος, και άλλοι αξιωματούχοι της Φατάχ του έχουν πει τα ίδια αλλά αρνήθηκε να δώσει τα ονόματά τους.

Την ίδια στιγμή, η ισραηλινή

εφημερίδα «Χααρέτζ» (5/5/09) αποκαλύπτει ότι η Παλαιστινιακή Αρχή (Π.Α.) έχει δημιουργήσει ειδικό σώμα αντικατασκοπίας για να εντοπίσει τους «πράκτορες της Χαμάς και της Χεζμπολά». Το σώμα αυτό έχει συλλάβει –σύμφωνα με την εφημερίδα– δεκάδες υπόπτους που σχετίζονται με τις δύο αυτές οργανώσεις. Είναι εκπληκτικό πόσο εγκωμιάζουν οι Σιωνιστές τις υπηρεσίες ασφαλείας της Π.Α. Στο ίδιο άρθρο η «Χααρέτζ» αναφέρει επί λέξει: «Στο Ισραήλ υποστηρίζεται ότι οι Παλαιστίνιοι είναι πιο αποτελεσματικοί σ' αυτό το ρόλο (σ.σ. στο να εντοπίσουν «πράκτορες της Χαμάς και της Χεζμπολά») από τις υπηρεσίες ασφαλείας της (ισραηλινής) Σιν Μπετ». «Οι ισραηλινές υπηρεσίες ασφαλείας έχουν επιδοκιμάσει το επίπεδο συντονισμού μέσα στις δυνάμεις της Π.Α. και δήλωσαν ότι οι δεσμοί γίνονται στενότεροι και πιο αποτελε-

ματικοί», σημειώνει η εφημερίδα!

Σε τέτοια κατάντια έφτασε η Παλαιστινιακή Αρχή βλέποντας ότι η Χαμάς δεν ενδίδει στις πιέσεις για αναγνώριση του Ισραήλ και των αμερικανόπνευστων «ειρηνευτικών» συμφωνιών που έχει υπογράψει η πρώτη με τους Σιωνιστές. Πώς λοιπόν να προχωρήσει ο περιβόητος «εθνικός διάλογος», ο τέταρτος γύρος του οποίου έληξε στα τέλη του Απριλίου χωρίς κανένα αποτέλεσμα; Αυτό έγινε με ευθύνη της Παλαιστινιακής Αρχής που απέρριψε και τις δύο προτάσεις που έκανε η Χαμάς (όπως αποκάλυψε ο ηγέτης της, Χάλεντ Μισάλ, στην τελευταία συνέντευξή του στους New York Times) για την κυβέρνηση «εθνικής ενότητας»: είτε να βασιστεί στις συμφωνίες Χαμάς-Φατάχ του Καΐρου το 2005 και της Μέκκα το 2007 καθώς και στο κείμενο της εθνι-

κής συμφιλίωσης των φυλακισμένων αγωνιστών, είτε να σχηματιστεί χωρίς πρόγραμμα αλλά να έχει το χαρακτήρα προσωρινής κυβέρνησης μέχρι τις εκλογές.

Πάντως, οι Σιωνιστές συνεχίζουν το «διάλογο» των όπλων. Το περασμένο Σάββατο εξαπέλυσαν σειρά βομβαρδισμών σε τούνελ κοντά στα σύνορα με την Αίγυπτο, τη μοναδική διόδο προϊόντων προς την αποκλεισμένη Γάζα, σκοτώνοντας δύο Παλαιστίνιους. Τον ίδιο όμως «διάλογο» συνεχίζει (αν και χωρίς την ίδια ένταση με παλαιότερα) και η Παλαιστινιακή Αντίσταση. Ζωντανό παράδειγμα οι ρουκέτες που εκτόξευσαν προς το Ισραήλ οι Λαϊκές Επιτροπές Αντίστασης, οι οποίες, αν και δεν προκάλεσαν ζημιές, επαναβεβαίωσαν το γεγονός ότι η Αντίσταση εξακολουθεί να υπάρχει και να μάχεται.

Δε μπορεί να υπάρξει λύση χωρίς τη Χαμάς

«Δεν θα αλλάξουμε το καταστατικό μας για να ικανοποιήσουμε τις επιθυμίες άλλων». Αυτή ήταν η απάντηση του εξόριστου ηγέτη της Χαμάς στο δημοσίευμα των Τάιμς της Νέας Υόρκης την περασμένη Τρίτη (5/5/09), το οποίο ανέφερε ότι ο Μισάλ ισχυρίστηκε ότι σταμάτησε η ρίψη ρουκετών και ότι υπονόησε πως το καταστατικό της Χαμάς (για καταστροφή του κράτους του Ισραήλ) θα πρέπει να αγοηθεί από τους ξένους.

Κατά τα άλλα, ο Μισάλ επανέλαβε όσα έχει πει η Χαμάς επανειλημμένα: Οτι ο κεντρικός στόχος της είναι η απελευθέρωση της Παλαιστίνης, ο τερματισμός της κατοχής και η δημιουργία παλαιστινιακού κράτους. Οτι δεν μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε λύση χωρίς τη Χαμάς. Οτι η Χαμάς είναι έτοιμη για μακρόχρονη εκχειρία (10 ετών) με το Ισραήλ, πάνω στη βάση της δημιουργίας ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του 1967, που θα περιλαμβάνει την Ανατολική Ιερουσαλήμ, της διάλυσης των εβραϊκών αποικισμών και του δικαιώματος της επιστροφής των παλαιστίνιων προσφύγων. Οτι η ρίψη των ρουκετών αποτελεί απάντηση της Αντίστασης στις σιωνιστικές επιθέσεις και όχι το αντίθετο, ότι είναι δίκαιο μέσο αυτοάμυνας

και όχι αυτοσκοπός και ότι η ηγεσία της οργάνωσης καθορίζει το πότε θα εκτοξεύονται ρουκέτες στο Ισραήλ. Οτι η στήριξη από το Ιράν δεν είναι χωρίς όρους κι ότι κανείς δεν ελέγχει την πολιτική της Χαμάς. Οτι στόχος της Χαμάς είναι η εθνική συμφιλίωση, βασισμένη στις συμφωνίες του Καΐρου του 2005, της Μέκκα του 2007 (που υπογράφηκαν από Χαμάς και Φατάχ) και στο κείμενο των παλαιστίνιων πολιτικών κρατουμένων κι ότι η Φατάχ αρνήθηκε όλες τις προτάσεις της Χαμάς (ακόμα και το σχηματισμό προσωρινής κυβέρνησης, χωρίς πρόγραμμα, μέχρι τις εκλογές) με αποτέλεσμα να ναυαγήσουν οι συνομιλίες που έγιναν στο Καΐρο.

Το μόνο καινούργιο στη συνέντευξη Μισάλ, είναι η θετική αναφορά στη γλώσσα που χρησιμοποιεί ο Ομπάμα (σε αντίθεση με την Κλίντον, για την οποία είπε ότι επιστρέφει στην πολιτική Μπους). Ο Μισάλ με αυτή τη συνέντευξη προσπάθησε να κάνει γνωστή πλατύτερα στους αμερικανούς πολίτες την πολιτική της Χαμάς και να σπάσει την εικόνα των «αδίστακτων τρομοκρατών» που για χρόνια τώρα καλλιεργεί η Ουάσινγκτον. Το ζήτημα είναι ότι όσες προσπάθειες κι αν κάνει η Χαμάς σ' αυτό τον τομέα, αν δεν προσκυνήσει στον ναό του Κουαρτέτου, αν δεν

αναγνωρίσει τους Σιωνιστές, αν δεν απεμπολήσει βασικά παλαιστινιακά δίκαια, όπως η επιστροφή των προσφύγων, και δεν αποκηρύξει τη βία (δηλαδή την Αντίσταση), είναι πολύ αμφίβολο να την

αναγνωρίσουν. Αυτή όμως η μη αναγνώριση είναι που θα διαιωνίσει το Παλαιστινιακό ως πρόβλημα. Ολα τελικά θα κριθούν από τη δύναμη της Αντίστασης στα πεδία των μαχών...

Αν δεν θέλεις να ζυμώσεις πέντε μέρες κοσκινίζεις

Ηπαλιά παροιμία του τίτλου αυτού του σημειώματος ταιριάζει γάντι με τη στάση του ΟΗΕ απέναντι στα σιωνιστικά εγκλήματα στη Γάζα. Τρεις μήνες από τότε (12/2/09) που ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν, δήλωσε ότι η τετραμελής επιτροπή για τη διερεύνηση εννέα περιπτώσεων ισραηλινών επιθέσεων κατά εγκαταστάσεων του ΟΗΕ στον τελευταίο πόλεμο της Γάζας (27/12/08 – 19/01/09) έπιασε δουλειά,

η επιτροπή παρέδωσε τελικά την έκθεσή της, την οποία και θα μεταβιβάσει ο Μπαν Κι Μουν στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Αν και η έκθεση είναι ξεκάθαρη στο ότι οι Σιωνιστές χτύπησαν σκόπιμα τις εγκαταστάσεις του ΟΗΕ για τις έξι από τις εννιά περιπτώσεις που διερεύνησε, ο Μπαν Κι Μουν δήλωσε με νόημα ότι η τετραμελής επιτροπή, με πρόεδρο τον πρώην επικεφαλής της Διεθνούς Αμνηστίας, Ιαν Μάρτιν, δεν αποτελεί δικαστικό σώμα και «δεν εγείρει ερωτήματα



νομικών υποχρεώσεων». Συμπλήρωσε δε ότι «στα ζητήματα που δεν άπτονται των ζητημάτων που καταπιάστηκε η επιτροπή δεν είναι στους στόχους μου να προχωρήσω σε παραπέρα διερεύνηση», ενώ ξεκαθάρισε ότι «σκοπεύει να ασχοληθεί με τα περιστατικά που σχετίζονται με το προσωπικό του ΟΗΕ στη βάση της κάθε περίπτωσης ξεχωριστά και μέσω διαλόγου με την κυβέρνηση του Ισραήλ».

Ο Μουν συναντήθηκε με τον Πέρες και του παρέδωσε περιληψη της έκθεσης (την οποία δε βρήκαμε δημοσιευμέ-

Το πιο σύντομο ανέκδοτο

Ξέρετε ποιο είναι το πιο σύντομο ανέκδοτο σχετικά με την παγκόσμια καπιταλιστική κρίση; «Πλησιάζει η ανάκαμψη». Νικητής του διαγωνισμού ανεκδότων είναι η γνωστή JP Morgan που «προέβλεψε» ότι «το τέλος της ύφεσης πλησιάζει» κι ότι η αναμενόμενη λήξη της «ύφεσης» δικαιολογεί ένα περαιτέρω ράλι των χρηματιστηρίων σε ποσοστό 20% με 30%!

Πού βασίζει η JP Morgan αυτή την αισιοδοξία; 1. Στο ότι οι καταναλωτικές δαπάνες εμφάνισαν κάποια βελτίωση στα τέλη του 2008. 2. Στο ότι η ρευστοποίηση των αποθεμάτων αυξήθηκε παγκόσμια, ιδιαίτερα μετά την ενίσχυση των δαπανών των νοικοκυριών το Α' τρίμηνο του 2009. 3. Στο ότι τα εργοστάσια προχωρούν πλέον σε μικρότερες περικοπές της παραγωγής τους. Συνεπώς, ο ρυθμός απώλειας θέσεων εργασίας αναμένεται να επιβραδυνθεί!

Βέβαια, τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι. Μπορεί η προκαταρκτική έκθεση του υπουργείου Εμπορίου των ΗΠΑ, που δημοσιεύτηκε στις 29 Απριλίου, να εκτιμά μείωση του ρυθμού πτώσης του ΑΕΠ (από -6.3% στο τελευταίο τρίμηνο του 2008 σε -6.1% για το πρώτο τρίμηνο του 2009) και να αποτυπώνει μία μικρή άνοδο των καταναλωτικών δαπανών (+1.5% σε ετήσια βάση), που φαίνεται πολύ αισιόδοξη σε σχέση με το -2.99% του τελευταίου τριμήνου του 2008, όμως στον τομέα των ιδιωτικών επενδύσεων και των εξαγωγών τα πράγματα είναι πολύ πιο τραγικά. Οι ιδιωτικές επενδύσεις εκτιμάται ότι σημείωσαν πτώση που σε ετήσια βάση φτάνει το -51.8% (!), ενώ οι εξαγωγές κατακραυλούν ακόμα πιο κάτω (στο -30%). Μην ξεχνάτε, επίσης, ότι αυτή η έκθεση βασίζεται περισσότερο σε εκτιμήσεις παρά σε πραγματικά στοιχεία, όπως πολλές φορές έχουν υποστηρίξει αμερικάνοι οικονομολόγοι. Γι' αυτό κρατήστε τις επιφυλάξεις σας ως προς τα αισιόδοξα μηνύματα της JP Morgan. Κρατήστε και αυτές τις «προβλέψεις» για να τις θυμηθούμε όλοι μαζί στα τέλη του χρόνου.

Μήπως κάποιοι σπεύδουν να βοηθήσουν στο ξαναφούσκωμα των χρηματιστηρίων καλλιεργώντας φρούδες ελπίδες, για να τσεπώσουν χρήμα από το «παιχνίδι»; Λέμε μήπως...

ΥΓ: Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, οι πιο έγκυρες πηγές των αστικών ΜΜΕ (βλ. Economist κτλ) δεν διαστάζουν να παραδεχτούν ότι η κρίση μάλλον θα βαθύνει παρά θα τερματιστεί, ενώ όταν έρθει η «ανάκαμψη» τίποτα δεν θα είναι ίδιο με το παρελθόν. Για να μη μιλήσουμε για τις απαισιόδοξες προβλέψεις της Κομισιόν για την Ευρώπη...

νη στην ιστοσελίδα του ΟΗΕ) και ο τελευταίος όπως ήταν φυσικό εξέφρασε τις επιφυλάξεις του. Στον πόλεμο της Γάζας, οι Σιωνιστές κατέστρεψαν 53 εγκαταστάσεις της υπηρεσίας Αρωγής του ΟΗΕ (UNRWA), μεταξύ των οποίων 37 σχολεία –έξι από τα οποία χρησιμοποιήθηκαν ως καταφύγια αμάχων– έξι ιατρικά κέντρα και δύο αποθήκες. Το γεγονός ότι η έκθεση ασχολήθηκε μόνο με εννέα περιπτώσεις (μεταξύ των οποίων το σχολείο στην Τζαμπάλγια με τους 40 νεκρούς) λέει πολλά. Λέει πρώτα απ'

όλα, ότι ο ΟΗΕ δεν θέλει να ζορίσει το Ισραήλ, αλλά απλά να πάρει κάποια αποζημίωση και να κάνει τους Σιωνιστές να είναι προσεκτικότεροι στο μέλλον. Φανταστείτε τι θα γινόταν αν στη θέση του Ισραήλ ήταν το Ιράν! Ο ΟΗΕ θα είχε ξεσηκώσει θεούς και δαίμονες! Όμως τώρα τρενάρουν τη διαδικασία και προσπαθούν να κλείσουν την υπόθεση με τα λιγότερα δυνατά προβλήματα για τους Σιωνιστές. Δε μπορούσαν να μην κάνουν και τίποτα, όταν τα γεγονότα μιλούσαν από μόνα τους...



Να φύγει η ηττοπάθεια

Την περασμένη Τετάρτη, έγινε ο εξής διάλογος ανάμεσα στον υπουργό Οικονομίας που έβγαине από το Μαξίμου και τους δημοσιογράφους:

Δημοσιογράφος: Κοινωνική έκρηξη φοβάστε όπως φοβούνται στην Ευρώπη;

Υπουργός: Οχι.

Δημοσιογράφος: Είναι ισχυρή η κυβέρνηση να ψηφίσει τα μέτρα;

Υπουργός: Βεβαίως είναι ισχυρή.

Είχαν προηγηθεί δηλώσεις και αρθρογραφία κορυφαίων παραγόντων της ΕΕ, που σημειώναν τον κίνδυνο κοινωνικών εκρήξεων εξαιτίας κυρίως της διόγκωσης της ανεργίας και της εξαθλίωσης που αυτή προκαλεί, ιδιαίτερα στους νέους εργαζόμενους.

Συγκεκριμένα, ο πρόεδρος του Eurogroup Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ δήλωσε παρουσία και του επιτρόπου Αλμούνια: «Οδηγούμαστε προς κοινωνική έκρηξη, διότι θα έχουμε μεγάλη κρίση στον τομέα της απασχόλησης φέτος και του χρόνου», ενώ κάλεσε τις κυβερνήσεις να πάρουν μέτρα για τους εργαζόμενους που θα απολυθούν και τις επιχειρήσεις «να αποφύγουν τις πρόωρες και μαζικές απολύσεις» και να επιδείξουν «κοινωνική ευθύνη». Στο ίδιο μήκος κύματος ο επίτροπος Κοινωνικών Υποθέσεων Β. Σπίντλα μίλησε στους «Financial Times» για κίνδυνο κοινωνικών αναταραχών και ανόδου του «πολιτικού εξτρεμισμού». «Αν βρίσκεσαι σε μια κατάσταση όπου χιλιάδες άνθρωποι αποκλείονται από την εργασία, θα δημιουργηθούν οπωσδήποτε κοινωνικές εντάσεις», τόνισε ο Σπίντλα. «Οι επιπτώσεις μπορεί να είναι περιορισμένες, μπορεί όμως να αποδειχθούν και επικίνδυνες. Είδαμε όλοι μας τι συνέβη στα γαλλικά προάστια, είδαμε όλοι μας την άνοδο του εξτρεμισμού στην κεντρική Ευρώπη και αλλού».

Οι δηλώσεις αυτές, όπως και μια έντονη φιλολογία στον ευρωπαϊκό Τύπο ήρθαν μετά τη δημοσιοποίηση των εαρινών προβλέψεων της Κομισιόν, σύμφωνα με τις οποίες η ανεργία στην ευρωζώνη θα φτάσει το 2009 στο 9,9% και το 2010 στο 11,5%. Σε ολόκληρη την ΕΕ, σύμφωνα με αυτές τις προσωρινές προβλέψεις, θα προστεθούν στους ήδη 20.000.000 ανέργους άλλα 8.500.000!

Οι αστοί ανησυχούν για κοινωνικές εκρήξεις που δεν θα μπορέσουν να ελεγχθούν από τις θεσμικές δυνάμεις (κόμματα και συνδικάτα). Γι' αυτό και αναφέρονται στα γαλλικά προάστια και τον ελληνικό Δεκέμβρη. Όμως, στη χώρα μας εξακολουθεί να βασιλεύει η «σιωπή των αμνών». Οι εργαζόμενοι κυριαρχούνται από το φόβο και υποτάσσονται ακόμα και στις πιο παράλογες απαιτήσεις των καπιταλιστών, όπως η λεγόμενη «εκ περιτροπής» εργασία. Δεν είναι μόνο η γιγάντωση της στρατιάς των ανέργων, αλλά και οι συνεχείς ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, που θ' αποκτήσουν μόνιμο χαρακτήρα. Γι' αυτό και είναι μείζον θέμα στις μέρες μας το χτύπημα της ηττοπάθειας που παραλύει τα πάντα.



Οχι, δεν είναι μαθητική κατασκήνωση. Η φωτογραφία έχει τραβηχτεί σε πάρκο του Λος Άντζελες. Εκεί που οι νέοι άστεγοι, εκείνοι που έχασαν τα σπίτια τους, στήνουν σκηνές για να κατοικήσουν...

■ Φασισμός

Μπάτσοι και δημοτόμπατσοι εισέβαλαν σε διαμέρισμα στη Σοφοκλέους, όπου διέμεναν μετανάστες από το Μπαγκλαντές. Εσπασαν τις πόρτες, πλάκωσαν στα μπινελίκια τους μικροπωλητές (στην πλειοψηφία τους) ενοίκους και έφυγαν παίρνοντας τη λιγοστή πραμάτεια που βρήκαν στο σπίτι, το οποίο έψαξαν εξονυχιστικά. Φόρτωσαν τα πράγματα σ' ένα φορτηγό και εξαφανίστηκαν, χωρίς να κάνουν έλεγχο για χαρτιά ή να συλλάβουν κανέναν. Όπως κατήγγειλαν μετανάστες, αρκετοί είχαν μαζί με την πραμάτεια τους και τα λιγοστά χρήματά τους, τα οποία έκαναν φτερά και προφανώς κατέληξαν σε άλλες τσέπες. Ο νεοελληνικός κρατικός φασισμός κυνηγά ανθρώπους που βγάλουν ένα ψευτομεροκάματο πουλώντας μικροπράγματα στο δρόμο. Αυτοί είναι οι εχθροί της κοινωνίας!

■ Ξεπέρασε και τον χότζα

Κυβερνητική πρόβλεψη για το ρυθμό ανάπτυξης του 2009 +1,1%. Μόλις το Φλεβάρη. Εαρινή πρόβλεψη της Κομισιόν (μόλις δυο μήνες μετά) -0,9%. Μιλάμε για δυο φορές κάτω, όχι για καμιά ψιλοδιαφορά. Ξέρετε πώς αντέδρασε ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Ι. Παπαθανασίου; Με μια δήλωση σύμφωνη με την οποία ο ελληνικός καπιταλισμός «δείχνει ισχυρότερες αντοχές από τις άλλες χώρες της ευρωζώνης, όπου κατά μέσο όρο προβλέπεται ανάπτυξη -4%». Ξεπέρασε και τον Ναστρεντίν Χότζα στο γνωστό μύθο με το μικρό σπίτι του χωριάτη και τα ζώα. Δηλαδή, πρέπει τώρα ν' αρχίσουμε να βαράμε παλαμάκια για το -0,9%, αντί να ζητάμε εξηγήσεις για το πώς το +1,1% έγινε -0,9%.

■ Για την ταμπακέρα τίποτα

Ανακοίνωση με την οποία καταγγέλλει την κυβέρνηση επειδή έχει αφήσει απλήρωτες επί 6 μήνες τις συμβασιούχες καθηγήτριες των σχολείων εξέδωσε ο Τομέας Γυναικών του ΠΑΣΟΚ. Λένε πολλά και διάφορα στην ανακοίνωση, επικρίνουν ακόμη και την κοινωνία που ανέχεται να μένουν απλήρωτες οι καθαρίστριες και βέβαια δεν παραλείπουν να καταλήξουν στο «διά ταύτα», καλώντας «τις εργαζόμενες γυναίκες στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα να αντιδράσουν και να καταδικάσουν έμπρακτα, και με την ψήφο τους στις ευρωεκλογές,



την καταπάτηση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, την ανεργία, την ακρίβεια, τα χάλια της παιδείας και της υγείας, και τη διαρκώς αυξανόμενη κοινωνική αναλγησία της κυβέρνησης της ΝΔ».

Μόνο για την ταμπακέρα δεν λένε τίποτα. Δηλαδή, για πρόσληψη των καθαριστριών σε σταθερές θέσεις εργασίας, σε μια περίοδο που η κυβέρνηση αποφάσισε και προωθεί την είσοδο των εργολάβων-δουλεμπόρων και στην καθαριότητα των σχολείων. Βλέπετε, το δρόμο για τις επισφαλείς θέσεις εργασίας και το δουλεμπόριο τον άνοιξε το ΠΑΣΟΚ. Η ΝΔ τον βρήκε στρωμένο και τον συνέχισε.

■ Τώρα το θυμήθηκαν!

Και μια που μιλάμε για τις αντιδράσεις του ΠΑΣΟΚ στην κοινωνική πολιτική της κυβέρνησης, δεν πρέπει να παραλείψουμε να αναφερθούμε στη νέα παρέμβαση της πολυπράγμονος τομεάρχη Εργασίας Ε. Χριστοφιλοπούλου, που κάλεσε τους εργατικούς συντάκτες την περασμένη Τρίτη, για να τους «αποκαλύψει» ότι ο διοικητής του ΟΑΕΔ, με κυβερνητική εντολή μαγειρεύει τα ποσοστά ανεργίας και αποτρέπει ανέργους να εγγραφούν στις λίστες. Είναι τόσο νέα αυτά που «αποκάλυψε» η κ. Χριστοφιλοπούλου που να φανταστείτε ότι εμείς τα έχουμε καταγγείλει από το φθινόπωρο του 2004, λίγους μήνες μετά την ανάληψη της κυβερνητικής εξουσίας από τη ΝΔ και της διοίκησης του ΟΑΕΔ από τον ειδήμονα (επειδή προέρχεται από την ιεραρχία του οργανισμού) Γ. Βερναδάκη. Αν η φιλοδοξούσα να αναλάβει το χαρτοφυλάκιο Εργασίας σε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ χρειάζεται μια πενταετία για να αντιληφθεί αυτά που γνωρίζουν ακόμα και οι πέτρες στον ΟΑΕΔ, φανταστείτε τι έχει να γίνει όταν γίνουν κυβέρνηση.

■ Ξεπέρασαν και τα κόμματα

Η ΕΣΑμεΑ (Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία) συμμετέχει σε πανευρωπαϊκή καμπάνια (Ευρωπαϊκό Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία) με κεντρικό μοτίβο τον κίνδυνο μεγάλης αποχής στις ευρωεκλογές, την οποία μπορούν να μειώσουν με τη συμμετοχή τους τα άτομα με ειδικές ανάγκες! «Περισσότεροι από 65 εκατομμύρια Ευρωπαίοι πολίτες με αναπηρία, που εκπροσωπούν μία στις 4 ευρωπαϊκές οικογένειες και το 15% του εκλογικού σώματος δύνανται να αλλάξουν το ποσοστό συμμετοχής, αν έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν ανεμπόδιστα το δικαίωμά τους στην ψήφο», γράφουν στη σχετική ανακοίνωση, η οποία αποτελεί μνημείο ευρωλαγνείας, κοινοβουλευτικού κρετινισμού και γλει-

■ Καριέρα με τη ζαρντινιέρα

Λίγο καθυστερημένο, αλλά πρέπει να το σχολιάσουμε. Σε αντιστάτηγο της ΕΛ.ΑΣ. προήχθη ο Στέργιος Αποστολιδής και τοποθετήθηκε στο πόστο του Γενικού Επιθεωρητή Β. Ελλάδας. Σας θυμίζει τίποτα το όνομα; Είναι ο πρώην Διευθυντής Ασφάλειας Θεσσαλονίκης που κάλυψε τους ασφαλίτες που λιντσάρισαν τον κύπριο φοιτητή Αυγουστίνο Δημητρίου. Αυτός που υπέγραψε το υπηρεσιακό σήμα που μιλούσε για «αυτοτραυματισμό» του φοιτητή. Αυτός που βγήκε στο παράθυρο του Mega και υποστήριξε ότι ο Δημητρίου έπεσε και χτύπησε στη ζαρντινιέρα, αρνούμενος ν' αλλάξει τοποθέτηση ακόμα και όταν προβαλλόταν το γνωστό βίντεο. «Εγιναν τα πράγματα όπως σας είπα, έπεσε σε ζαρντινιέρα, δεν δέχομαι ότι δεμένο με χειροπέδες εδάρη το παιδί» είχε δηλώσει χαρακτηριστικά. Χρειάζονται περαιτέρω σχόλια;

ψίματος προς τις κυβερνήσεις και τους μηχανισμούς της ΕΕ. Ούτε τα αστικά κόμματα δεν μιλούν τόσο απροκάλυπτα. Κάποιοι έχουν κάνει επάγγελμα (και αποδοτικό μάλιστα) την ενασχόληση με τα προβλήματα των ΑμεΑ.

■ Και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ

Με τις ψήφους των παρατάξεων της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ ψηφίστηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας η πρόταση του Κακλαμάνη, με την οποία παρέχονται στην ΠΑΕ Παναθηναϊκός οι εγγυήσεις που ζήτησε (βλέπε και πρόσφατη παρέμβαση Βγενόπουλου) για να ξεκινήσει την ανέγερση του γηπέδου στον Ελαιώνα. Καταψήφισε μόνο η παράταξη του Περιεσού. Για μεν τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δεν έχουμε καμιά απορία, όμως ο κ. Τσίπρας και οι συν αυτό μπορούν να μας απαντήσουν στο απλό ερώτημα, πώς συμφωνούν να χαριστεί δημόσια έκταση σε μια ιδιωτική ανώνυμη εταιρία, προκειμένου να αναπτύξει αθλητικές (και όχι μόνο) μπίζνες; Δηλαδή, μόνο το εμπορικό κέντρο του Βωβού δημιουργούσε πρόβλημα και όχι ένα φαραωνικό γήπεδο με πλήθωρα εμπορικών χώρων στη βάση του;

■ Χωρίς προσχήματα

Καθώς μπήκαμε για τα καλά στην προεκλογική περίοδο, ο Περισσός εγκαταλείπει ολοένα και περισσότερο τις αγωνιστικές περικοκλάδες και ηγαίνει κατευθείαν στο ζουμί: ψηφίστε μας ακόμα κι αν δεν συμφωνείτε μαζί μας! Ψηφίστε μας γιατί εμείς δεν θα σας κοροϊδέσουμε, όπως οι άλλοι! Μάλιστα, επειδή τα περισσότερα στελέχη του δεν διαθέτουν και καμιά ιδιαίτερη ιδεολογικοπολιτική κατάρτιση, ώστε να μπορούν να ανακατεύουν αντικαπιταλιστική ρητορική και ψηφοθηρία, αν ψάξει κανείς τα καθημερινά ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη» θα μετατραπεί σε... αλιεία μαργαριταριών. Έτσι για πρόγευση, ιδού ρεπορτάζ της περασμένης Τετάρτης από περιοδεία μέλους της ΚΕ στο Πολυτεχνείο της Αθήνας: «Ο Κ. Ζιώγας τόνισε ότι η ψήφος στις ευρωεκλογές έχει διπλή σημασία. Αφενός αποτελεί προάγγελο για τις επερχόμενες εθνικές εκλογές, όπως κι αν γίνουν και, αφετέρου, είναι μια πρώτη απάντηση που μπορεί να δώσει ο λαός στις αντιλαϊκές και αντεργατικές επιλογές που πραγματοποιούνται μεσοσύσης της οικονομικής κρίσης».

■ Φτιάχνουν κλίμα από τώρα

Το ΠΑΣΟΚ είναι αποφασισμένο να πάει μέχρι τις ευρωεκλογές με την προεκλογική δημαγωγία και την παροχολογία στο φουλ. Θέλει να φτιάξει προοπτική αυτοδυναμίας για τις επόμενες βουλευτικές, όποτε κι αν γίνουν, και δεν έχει περιθώρια. Όμως, πρέπει σιγά-σιγά να φτιάξει κι ένα κλίμα «καμένης γης», οπότε να μπορεί μόλις πάρει την εξουσία να κάνει γαργάρα όλη την προεκλογική δημαγωγία. Όπως ακριβώς έκανε και ο Καραμανλής, που έταξε λαγούς με πετραχήλια και μόλις πήρε την εξουσία έβαλε τον Αλογοσκούφη να κάνει «απογραφή», για να πει μετά πως η κατάσταση δεν ήταν όπως την περίμενε, γιατί το ΠΑΣΟΚ κρατούσε διπλά βιβλία, οπότε δε μπορεί να υλοποιήσει τις προεκλογικές δεσμεύσεις του. Είπε, λοιπόν, ο Γιωργάκης στη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ την περασμένη Τρίτη: «Όποτε κι αν γίνουν οι εθνικές εκλογές, το ΠΑΣΟΚ θα παραλάβει τη χώρα στη χειρότερη κρίση από τη μεταπολίτευση». Ε, άμα παραλάβεις στη χειρότερη κρίση, πώς να υλοποιήσεις αμέσως τις δεσμεύσεις σου;

■ Γνήσιο τέκνο του Δρακουμέλ

Γνήσια κόρη του Μητσοτάκη η Μπακογιάννη, υιοθετεί ακριβώς τον τρόπο με τον οποίο μια ζωή σκεπτόταν και μιλούσε ο μπαμπάκος της. Την περασμένη Τρίτη την κάλεσαν να μιλήσει στο Ελληνοαμερικανικό Εμπορικό Επιμελητήριο και υποτίθεται ότι θα έκανε οικονομική ανάλυση για την κρίση. Όμως, επειδή όπως φαίνεται δεν έχει ιδέα από Οικονομικά, περιορίστηκε σε μια μητσοτάκεια παπαρολογία. Ιδού δείγμα λαμπρό:

«Ο υπερδανεισμός χρηματοδότησε μια ψευδαίσθηση πλούτου και υπερκατανάλωσης, η οποία δεν στηριζόταν σε πραγματικές παραγωγικές δυνατότητες και επιδόσεις. Ήταν κατανάλωση με δανεικά, που είχαν αντίκρισμα σε πλασματικές αξίες και όχι στην πραγματική οικονομία. Η χαλαρότητα των ελεγκτικών μηχανισμών, όχι μόνον των κρατικών, αλλά και των ιδιωτικών, και, τελικά, η αποτυχία τους να αποτρέψουν το εξωπραγματικό «φούσκωμα» των αξιών, ήταν ακόμη ένας σοβαρός παράγοντας που οδήγησε στην κρίση».

Πού βρίσκεται ο μητσοτακισμός; Μα στο ότι μας τσουβαλιάζει όλους. Καπιταλιστές και εργάτες, golden boys και μεροκαματιάρηδες. Λες και όλοι μαζί υπερκατανάλωσαμε (αν δεχτούμε ότι αυτό είναι το πρόβλημα – που δεν είναι), λες και όλοι ζούμε σε βίλες με πισίνες, λες και όλοι έχουμε τη δυνατότητα να δημιουργούμε χρηματιστηριακές «φούσκες». Και βέβαια, αφού μας τσουβαλιάσει μαζί με τους καπιταλιστές, στέλνει το λογαριασμό μόνο σε μας.

■ Ευρωεκλογές: Η αποχή δεν φτάνει

Απαιτείται απάντηση στους δρόμους

Ο Γιούνκερ και ο Σπίντλα προειδοποιούν για τον κίνδυνο κοινωνικών εκρήξεων εξαιτίας της διόγκωσης της ανεργίας που φέρνει η κρίση. Το Ευρωκοινωνικό σκορπάζει μπόλο χρήμα οργανώνοντας διαφημιστική καμπάνια με το σύνθημα: «Ευρωπαϊκές εκλογές-η δική σου απόφαση», σε μια προσπάθεια να μειώσει την αποχή-ρεκόρ που δείχνουν όλες οι δημοσκοπήσεις για τις ευρωεκλογές στις 4-7 Ιούνη. Η καμπάνια θα αναπτυχθεί στα παραδοσιακά ΜΜΕ (Τύπος, ραδιοτηλεόραση), αλλά και στα νέα Μέσα, που χρησιμοποιεί κυρίως η νεολαία (Facebook, MySpace). Ακόμα και το γνωστό μουσικό κανάλι MTV επιστρατεύτηκε (έναντι αδρής αμοιβής, φυσικά), για να τραβηχτούν κάποιοι νέοι στις κάλπες, καθώς η αποχή στους νέους αναμένεται –πάντα σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις– κατά πολύ μεγαλύτερη. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο τελευταίο Ευρωβαρόμετρο, μόλις το 16% των ερωτηθέντων δήλωσε ότι γνωρίζει πως τον Ιούνη γίνονται ευρωεκλογές και μόνο το 34% απ' όσους γνώριζαν δήλωσε ότι ίσως πάει να ψηφίσει!

Παρά ταύτα, η χώρα μας κινείται ήδη εδώ και καιρό σε τροχιά ευρωεκλογών. Είναι η μοναδική ευρωπαϊκή χώρα όπου οι ευρωεκλογές αποτελούν πρώτο πολιτικό θέμα. Βέβαια, για να είμαστε ακριβείς, ουδείς ασχολείται με τις ευρωεκλογές καθεαυτές, ουδείς δοκιμάζει να πείσει απ' αυτές εξαρτάται το μέλλον της Ευρώπης και –πολύ περισσότερο– των εργαζόμενων. Οι ευρωεκλογές χρησιμοποιούνται απλά ως ένα εργαλείο για το ξεκαθάρισμα των εσωτερικών πολιτικών λογαριασμών. Ως ένα εφαλτήριο για τις εθνικές εκλογές, που μέχρι πριν μερικές μέρες παιζόταν αν θα γίνουν ταυτόχρονα με τις ευρωεκλογές, ενώ πάντοτε βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη, καθώς η κυβέρνηση έχει χάσει κάθε έλεγχο και απλά σέρνεται γαντζωμένη στην εξουσία.

Ο Καραμανλής έχει κάθε λόγο να θέλει να κάνει μια «ευρωπαϊκή» προεκλογική εκστρατεία, αφού στα εσωτερικά ό,τι προσπαθήσει να πιάσει κάνει «τζιζ». Αυτό, όμως, δεν του βγαίνει με τίποτα. Ειδικά στο δικό του στόμα κάθε αναφορά στα ευρωπαϊκά ακούγεται σαν προσπάθεια υπεκφυγής. Αλλά και στα ευρωπαϊκά τι να πει; Το όραμα της «ενωμένης Ευρώπης», που θα αποτελούσε την ασπίδα των λαών

της από κάθε οικονομική απειλή, δεν έχει απλώς ξεθωριάσει, αλλά κυριολεκτικά κονιορτοποιηθεί. Η καπιταλιστική κρίση και η πολιτική κυβερνήσεων και ευρωπαϊκών οργάνων στο οχτάμηνο που πέρασε από τη σφοδρή εκδήλωσή της δεν επέτρεψαν περιθώρια αυταπατών.

Αντίθετα, ο Παπανδρέου έχει την άνεση να πουλάει και ευρωπαϊκά οράματα, αφού η μεγάλη πλειοψηφία των κυβερνήσεων στην ΕΕ προέρχεται από χριστιανοδημοκρατικά και συντηρητικά κόμματα. Σε δυο ομιλίες του αυτή την εβδομάδα (τη Δευτέρα στο ΙΣΤΑΜΕ και την Τρίτη στο Πολιτικό Συμβούλιο του ΠΑΣΟΚ, ανάμεσα στις γνωστές αρλούμπες περί «εξανθρωπισμού της παγκοσμιοποίησης» και «νέας δημοκρατικής διακυβέρνησης», αναφέρθηκε και σε «μια σοσιαλιστική-σοσιαλδημοκρατική πλειοψηφία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο», η οποία θα σημάνει «μια προοδευτική στροφή της Ευρώπης»! Δεν δίστασε να πει (τζάμπα είναι) ακόμη και πως οι σοσιαλδημοκράτες θα μετατρέψουν την αγορά «σε υπηρετή του πολίτη»!

Κατά τα άλλα, το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να «μαζέψει» τα περί δημοψηφισματικού χαρακτήρα της ευρωκάλπης, καθώς φοβάται ότι ο Καραμανλής, με τη βοήθεια των ΜΜΕ, θα καταφέρει να βάλει στην άκρη τη σκανδαλλογία και να κρατήσει τη διαφορά στο επίπεδο του 3-4%, το οποίο εντέχνως εδώ και καιρό η κυβερνητική προπαγάνδα έχει ορίσει ως όριο για μια ήττα «διαχειρίσιμη». Τώρα, ακούς Πασόκου να λένε ότι θέλουν νίκη έστω και με μια ψήφο διαφορά!

Ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί τις ευρωεκλογές δικό του προνομιακό πεδίο, αφού αποτελεί παραδοσιακά πυλώνα της ευρωδουλείας. Βέβαια, η κατάπτωση του «ευρωπαϊκού οράματος» δεν βοηθάει και τόσο, όμως οι οπορτουνιστές είναι εξασκημένοι στις κωλοτούμπες. Έτσι, ακούμε τους Συριζαίους να ζητούν «αναθεώρηση του Μάαστριχτ» (που το είχαν ψηφίσει), «κατάργηση του Συμφώνου Σταθερότητας» (που αποτελεί βασικό στοιχείο του Μάαστριχτ) και διάφορα άλλα τέτοια ηχηρά. Σ' αυτό το πεδίο, όμως, τους πλαγιοκοπεί το ΠΑΣΟΚ, το οποίο επιπροσθέτως έχει και το αβαντάζ ότι παρουσιάζει «πραγματικό πρόγραμμα εξουσίας», παράγοντα που πάντοτε μετράει στις εκλογικές αναμετρήσεις, όταν

κυριαρχεί ο «κοινοβουλευτικός κρετινισμός». Ο στόχος του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ είναι προφανής: να μπορέσει να περάσει στην τρίτη θέση. Τα υπόλοιπα είναι απλά οι βερμπαλισμοί που υπηρετούν την κατάκτηση του στόχου.

Τον ακριβώς αντίθετο στόχο έχει ο Περισσός: να κρατήσει την τρίτη θέση, ξεπερνώντας τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Για να πετύχει αυτό το στόχο τράβηξε σε δεύτερο πλάνο την «αντιευρωπαϊκή» προπαγάνδα, επικεντρώνεται κυρίως στα εσωτερικά θέματα (έχει επίσημα αναγάγει τις ευρωεκλογές σε πρόκριμα για τις εθνικές εκλογές) και ζητά ψήφο και από εκείνους που δεν συμφωνούν με την πολιτική του έναντι της ΕΕ. Είναι φανερό ότι στόχος του Περισσού είναι να επαναπροσεταιριστεί ψηφοφόρους από τον ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ.

Για τις διάφορες δυνάμεις της ριζοσπαστικής, επαναστατικής ή όπως αλλιώς αυτοπροσδιορίζεται Αριστεράς, που επέλεξαν και πάλι να πάρουν μέρος στην ξεφτίλα των ευρωεκλογών, τι να πει κανείς. Ειδικά στη σημερινή συγκυρία, όταν οι εργαζόμενες και νεολαιίστικες μάζες σε όλη την Ευρώπη γυρίζουν αδιασμένες την πλάτη σ' αυτές τις εκλογές, που δεν έχουν καν τη σημασία των εθνικών εκλογών, η συμμετοχή ισοδυναμεί με πολιτική αγυρτεία, που κανένα ιδεολόγημα δεν μπορεί να καλύψει.

Μακριά από μας οποιαδήποτε αντίληψη υπόκλισης στην αυθόρμητη τάση της αποχής λόγω αηδίας, απογοήτευσης, ενδεχομένως και αποστράτευσης. Η αποχή από μόνη της δεν αρκεί. Η αποχή που συνοδεύεται από κοινωνική και πολιτική αδράνεια αποτελεί παράγοντα ιχυροποίησης του συστήματος, όπως άλλωστε παράγοντα ισχυροποίησης αποτελεί και η συμμετοχή που δεν συνοδεύεται με τίποτ' άλλο εκτός από την προσελευση στην κάλπη. Το μέγα ζητούμενο είναι μια άλλη συμμετοχή, όχι στις ευρωκάλπες ή στις όποιες κάλπες, αλλά στους δρόμους του αγώνα. Το κάλεσμα μας για αποχή (και) από τις ευρωκάλπες είναι ταυτόχρονα κάλεσμα για συμμετοχή σε μια διαδικασία αναγέννησης και ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Στις συνθήκες της κρίσης αυτό αποκτά επιτακτικότερη σημασία σε σχέση με παλαιότερα.

ΣΑΒΒΑΤΟ

Προβολή για την Ιρακινή Αντίσταση στην Κατάληψη Πατησίων και Σκαραμαγκά



Μια από κάθε άποψη ενδιαφέρουσα εκδήλωση οργανώνεται απόψε, στις 9 το βράδυ, στην Κατάληψη Πατησίων 61 και Σκαραμαγκά (στο ύψος του Πεδίου του Άρεως). Θα προβληθεί το ντοκιμαντέρ «Meeting Resistance» και θα ακολουθήσει συζήτηση με θέμα «6 χρόνια κατοχής στο Ιράκ».

Το ντοκιμαντέρ γυρίστηκε από αμερικανούς δημοσιογράφους και όχι από τις δυνάμεις της Αντίστασης, όμως η προβολή του αποκλειστική από παντού, επειδή έδωσε λόγο σε μαχητές της Αντίστασης. Υποτίθεται από μέλη της Κατάληψης και προβάλλεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

ΥΓ: Σημειώνουμε την ένστασή μας στην αναφορά των διοργανωτών στους μαχητές της Ιρακινής Αντίστασης: «εγκλωβισμένοι στα δόγματα ενός εμφύλιου φονταμενταλισμού και ενός θολού αραβικού εθνικισμού», που προδίδει μια επιφανειακή προσέγγιση του φαινομένου.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Λαϊκό γλέντι στο πάρκο Κύπρου και Πατησίων



Λαϊκό γλέντι οργανώνει αύριο Κυριακή (από τις 2 μετά το μεσημέρι) η Ανοιχτή Συνέλευση Πάρκου Κύπρου και Πατησίων για να γιορτάσει τις νέες δεντροφυτεύσεις και τα νέα όργανα της παιδικής χαράς.

■ Για θέμα που αφορά την ασφάλεια των τροφίμων

Καταδίκη χωρίς ποινή, μετά από έξι χρόνια!

Το Μάη του 2003, ο τότε Επίτροπος Υγείας της ΕΕ Μπριν με έγγραφό του είχε ανακοινώσει στην Ελλάδα, ότι θα την παραπέμψει στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) γιατί οι ελεγκχοί που κάνει στα τρόφιμα (κτηνιατρικού ενδιαφέροντος) είναι πλημμελείς, λόγω έλλειψης προσωπικού. Μετά από έξι χρόνια, στις 23 Απριλίου του 2009, το ΔΕΚ εδίκησε να βγάλει την απόφαση, με την οποία καταδίκασε την Ελλάδα, γιατί αποδείχτηκε ότι έχει μειωμένο προσωπικό και έτσι οι ελεγκχοί που γίνονται στα τρόφιμα είναι πλημμελείς. Δεν επέβαλε όμως κανένα πρόστιμο. Επέβαλε μόνο την υποχρέωση να καταβάλει η Ελλάδα τα δικαστικά έξοδα, κάτι που είναι αυτονόητο στις περιπτώσεις που μια χώρα καταδικάζεται από το δικαστήριο.

Είναι γεγονός ότι οι ελεγκχοί -σε όλη την ΕΕ και όχι μόνο- είναι πλημμελείς, γιατί το μεγάλο κεφάλαιο των κυρίαρχων ευρωπαϊκών κρατών δεν θέλει να γίνονται ουσιαστικοί ελεγκχοί στη διατροφική και ζωοτροφική αλυσίδα. Δεν θέλει ουσιαστικούς ελέγχους, γιατί πρώτιστο καθήκον τους είναι η αποκόμιση από τις εταιρίες ανώτατων καπιταλιστικών κερδών και όχι η παραγωγή υγιεινών και κατάλληλων για τον άνθρωπο τροφίμων.

Εάν ήταν μόνο η Ελλάδα χωρίς σοβαρό ελεγκτικό μηχανισμό, τότε θα έπεφτε βαρύν ο πέλεκυς του ΔΕΚ και δεν θα περνούσαν έξι χρόνια για να βγει η «καταδικαστική απόφαση».

Εάν η Κομισιόν έδινε ιδιαίτερη σημασία στους ελεγκτικούς μηχανισμούς, δεν θα άφηνε να περάσουν έξι χρόνια για να βγει η δικαστική απόφαση. Θυμίζουμε ότι στην περίπτωση του «βασικού μετόχου» δεν περίμεναν έξι χρόνια για να βγάλουν καταδικαστική απόφαση. Γιατί αυτή η διαφοροποίηση; Γιατί απλούστατα στην περίπτωση του «βασικού μετόχου» ήθελαν να διασφαλίσουν τα συμφέροντα των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων της ΕΕ που παράλληλα με τα ΜΜΕ έχουν και επιχειρήσεις στον κατασκευαστικό τομέα και σ' άλλους τομείς και ταυτόχρονα θέλουν να φάνε τη μερίδα του λέοντος στις κρατικές προμήθειες.

Εάν το ΔΕΚ έδινε σημασία στους ελεγκτικούς μηχανισμούς και στην ποιότητα των ελέγχων που αυτοί διενεργούν, τότε θα εξαντλούσε την αυστηρότητα των ποινών που προβλέπεται από τη Συμφωνία και δεν θα περιοριζόταν στην (αυτονόητη) καταβολή των δικαστικών εξόδων στην περίπτωση δικαστικής κατάδικης.

Επιβεβαιώνεται έτσι για μια φορά ακόμη η άποψή μας, ότι πρώτιστο μέλημα της Κομισιόν και των κυβερνήσεων της ΕΕ είναι η εξασφάλιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών από τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα των τροφίμων και όχι η παραγωγή ασφαλών και ποιοτικών τροφίμων.

■ Γρίπη των χοίρων

Στο έλεος των μονοπωλίων

«Το Κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών και παίρνει ειδικά μέτρα για την προστασία της νεότητας, του γήρατος, της αναπηρίας και για την περιθάλψη των απόρων» (Σύνταγμα της Ελλάδας, άρθρο 21, παράγραφος 3).

Αντίστοιχα άρθρα που «υποχρεώνουν» το κράτος να προστατεύει την υγεία των πολιτών του υπάρχουν σε όλα τα αστικά συντάγματα. Πόση σχέση έχουν, όμως, αυτές οι υποχρεώσεις με την πραγματικότητα; Ο πανικός με τη γρίπη των χοίρων, που προκαλείται από μια νέα, άγνωστη μετάλλαξη του ιού Η1Ν1, αποδεικνύει ότι δεν έχουν καμιά σχέση. Αντιμετωπίζοντας πάλι μια απειλή πανδημίας, ο παγκόσμιος καπιταλισμός περιμένει από τα δυο μεγαλύτερα φαρμα-

κευτικά μονοπώλια, την Pfizer και τη Roche να δώσουν λύση με την παραγωγή νέου εμβολίου. Και βέβαια, τα golden boys που διοικούν αυτά τα μονοπώλια τριβούν από χαρά τα χέρια τους, γιατί σε περίοδο οξύτατης κρίσης θα δουν τα κέρδη των ομίλων τους να εκτοξεύονται στα ύψη. Είτε άμεσα (από την τσέπη τους) είτε έμμεσα (μέσω των ασφαλιστικών ταμείων) οι εργαζόμενοι του πλανήτη θα τ' ακουμπήσουν χοντρά στα φαρμακευτικά μονοπώλια για να εμβολιαστούν έναντι της νέας απειλής.

Τα κράτη παίζουν το ρόλο του τροχονόμου. Μόνο που δεν ρυθμίζουν την κυκλοφορία, αλλά τις δόσεις πανικού και ελέγχου, φροντίζοντας πρωτίστως να προστατεύσουν τα συμφέροντα των καπιταλιστών

που έχουν επενδύσει στον κλάδο της κτηνοτροφίας και των τροφίμων. Χαρακτηριστικότατο είναι το παράδειγμα της αντιδραστικής κυβέρνησης Καλδερών στο Μεξικό, τη χώρα που πρώτη επλήγη άγρια από τη νέα γρίπη. Την ώρα που στη χώρα επικρατούσε ο απόλυτος πανικός και οι άνθρωποι απέφευγαν να κυκλοφορήσουν κι όταν κυκλοφορούσαν φορούσαν χειρουργικές μάσκες, η κυβέρνηση πέρασε από τη Βουλή μια σειρά διατάξεις για την ενίσχυση της κρατικής καταστολής (παρακολούθησες από ασφαλίτες, παρακολούθηση τηλεφωνικών συνδιαλέξεων και ηλεκτρονικής αλληλογραφίας κ.ά. Το ενδιαφέρον για την καταστολή είναι πολύ μεγαλύτερο από το ενδιαφέρον για τη δημόσια υγεία.

Τηρουμένων των αναλογιών, χαρακτηριστική είναι η στάση και της ελληνικής κυβέρνησης. Ενώ οι ειδικοί σε όλο τον κόσμο εκδίδουν αλληλοσυγκρουόμενες ανακοινώσεις σχετικά με τη μετάδοση της νόσου μέσω των τροφίμων, ενώ ο ΠΟΥ έχει ανακοινώσει ότι ο ιός πιθανόν δεν καταστρέφεται με την κατάψυξη, σπότε μπορεί να προσβάλλει τον άνθρωπο κατά τη διαδικασία παρασκευής φαγητού από μολυσμένο κρέας, ενώ μια σειρά χώρες έχουν απαγορεύσει την εισαγωγή χοιρινού κρέατος, η ελληνική κυβέρνηση καθυστερεί τον κόσμο ότι δεν τρέχει τίποτα και βγάζει «στο γυαλί» τους γνωστούς επαγγελματίες προπαγανδιστές με τις καθηγητικές έδρες, για να δώσουν κύρος σ' έναν τουλάχιστον αστήρικτο ισχυρι-

σμό. Όταν δεν έχεις μελετήσει έναν ιό, πώς είσαι κατηγορηματικός σχετικά με τη μια ή την άλλη εκδήλωσή του; Όμως, το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να μην πέσει η κατανάλωση χοιρινού και υπάρξουν προβλήματα στο κύκλωμα. Τα καπιταλιστικά κέρδη είναι πάνω από την υγεία του λαού.

Ο καπιταλισμός δεν περνά μόνο οικονομική κρίση. Η κρίση του αγκαλιάζει όλες τις σφαίρες της κοινωνικής ζωής, είναι βαθιά και αθεράπευτη. Η Υγεία δε θα μπορούσε να ξεφύγει. Η παραγωγή τροφίμων γίνεται με μοναδικό κριτήριο το κέρδος και η έλλειψη κάθε ελέγχου δημιουργεί συνεχώς τερατογενέσεις. Η πρόληψη απουσιάζει και η θεραπεία έρχεται πάντοτε κατόπιν εορτής και με κριτήριο το μέγιστο κέρδος.

Η κυβέρνηση καλύπτει την παράνομη διακίνηση και χρήση των στείρων

Προκλητική ήταν η απάντηση που έδωσε ο υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ Σ. Καλογιάννης στη βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ Ε. Αμανατίδου για την παράνομη χρήση στείρων από τα μεταλλεία της εταιρίας Ελληνικός Χρυσός ΑΕ στην κατασκευή του οδικού δικτύου της Χαλκιδικής και στην παραγωγή μπρετόν, θέμα το οποίο ανακίνησε η «Κ» (έχουμε κατ' επανάληψη γράψει τις τελευταίες εβδομάδες). Ο υφυπουργός ισχυρίστηκε ότι με βάση μια Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) του 1999 εξετάζεται η περίπτωση καταλληλότητας των στείρων (που είναι τα υπολείμματα μεταλλείων που απομένουν μετά την εξόρυξη μεταλλευμάτων) για τη χρήση τους σε έργα οδοποιίας. Επικαλέστηκε ακόμη έγγραφο της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χαλκιδικής (ΝΑΧ), σύμφωνα με το οποίο εξετάζονται δείγματα των στείρων σε εξειδικευμένα εργαστήρια του ΕΜΠ και του ΑΠΘ και βρέθηκε ότι είναι αδρανή!

Αυτή την εκδοχή της αρμόδιας Διεύθυνσης της ΝΑΧ, που έσπευσε να υιοθετήσει ο Σ. Καλογιάννης, την πληροφορούμαστε για πρώτη φορά. Εμείς είχαμε επικοινωνήσει με αρκετούς από τους εμπλεκόμενους παράγοντες στην παράνομη (σύμφωνα με το άρθρο 83 του Κανονισμού Μεταλλευτικών και Λατομικών Εργασιών) διακίνηση των στείρων και κανείς τους (ούτε ο αρμόδιος αντινομάρχης) δεν τόλμησε να μας αμφισβητήσει.

Εάν η ΝΑΧ παίρνει πράγματι δείγματα στείρων και κατόπιν εξέ-

τασης αυτά βρίσκονται αδρανή, όπως ισχυρίζεται, τότε γιατί ο Δήμος Σταγείρων-Ακάνθου στις 12 Μάρτη αποφάσισε να μην επιτρέψει την με οποιοδήποτε τρόπο χρήση των στείρων από το μεταλλείο της εταιρίας Ελληνικός Χρυσός ΑΕ, πριν πάρει δείγματα των στείρων και τα στείρει σε εξειδικευμένα εργαστήρια;

Το μέλος της διοίκησης του Δήμου και μέλος της επιτροπής που συγκροτήθηκε γι' αυτό το ζήτημα, Τόλης Παπαγεωργίου, δημοσίευσε στην ιστοσελίδα του απόσπασμα της 2ης Τεχνικής Έκθεσης της Επιτροπής Ελέγχου Τήρησης των Περιβαλλοντικών Όρων, που αναφέρει τα εξής: «Εκτός από τα στείρα που φιλοξενούνται στο χώρο απόθεσης του Καρακολίου (σ.σ. χώρος του μεταλλείου της Ελληνικός Χρυσός ΑΕ), αρκετά μεταλλοφόρα μπάζα προγενέστερων εξορυκτικών δραστηριοτήτων εντοπίζονται στοκαρισμένα και εκθεθειμένα, αποτελώντας και αυτά με τη σειρά τους εν δυνάμει ρυπογόνες εστίες. Οι σχετικά υψηλές συγκεντρώσεις σιδήρου, αρσενικού, μολύβδου, ψευδαργύρου, καδμίου, θείου και θειικών και οι καθοδικές τάσεις στις τιμές τους συνιστούν ένα δυναμικό μεταλλικό φορτίο που σε καμιά περίπτωση δεν χαρακτηρίζει αδρανή στείρα υλικά». Υποθέτουμε ότι ο Τ. Παπαγεωργίου, εκτός από τη δημοσίευση αυτού του κειμένου, θα επικαλέστηκε αυτή την τεχνική έκθεση και στην προαναφερθείσα συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου Σταγείρων-Ακάνθου. Κανένας

παράγοντας από το δημοτικό και νομαρχιακό συμβούλιο δεν τόλμησε να τον διαψεύσει και να προβάλει ένσταση για την απόφαση

του δημοτικού συμβουλίου Σταγείρων-Ακάνθου για τον έλεγχο των στείρων.

Εμπαίζει τους αγρότες η κυβέρνηση

Ο υφυπουργός Γεωργίας Σ. Χατζηγάκης και η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζουν τον εμπαιγμό τους τόσο προς τους αγρότες της Κρήτης όσο και τους κτηνοτρόφους όλης της Ελλάδας. Στις 22 Γενάρη ο Σ. Χατζηγάκης είχε υποσχεθεί στους κτηνοτρόφους, ότι στα πλαίσια του περιβόητου «πακέτου» θα τους δώσει κοντά στα 100 εκατ. ευρώ. Είχε υποσχεθεί ακόμη στους ελαιοπαραγωγούς ότι θα τους δώσει 50 εκατ. ευρώ, που αντιπροσωπεύουν μια αύξηση της εμπορικής τιμής 20 λεπτών το κιλό. Στις 29 Απριλίου, ενώπιον της προγραμματισμένης για τις 6 Μάη κινητοποίησης των αγροτών της Κρήτης στην Αθήνα, ανακοίνωσε ότι θα αυξήσει το ποσό της αποζημίωσης των ελαιοπαραγωγών (και των 31 νομών και όχι μόνο των 4 νομών της Κρήτης) από 50 σε 75 εκατ. ευρώ, ποσό που αντιπροσωπεύει 30 και όχι 20 λεπτά το κιλό.

Όμως, οι αγρότες της Κρήτης εξακολουθούν να ζητούν ένα «πακέτο» 100 εκατ. ευρώ ως αποζημίωση για όλα τα προϊόντα που παράγονται στο νησί, ενώ οι κτηνοτρόφοι, μέσω του Συνδέσμου Ελληνικής Κτηνοτροφίας, ζήτησαν ένα «πακέτο» 250 εκατ. ευρώ για την κάλυψη των απωλειών εισοδήματος που έχουν. Ο Σ. Χατζηγάκης, όμως, συνεχίζει να τους αγνοεί, αφού συστηματικά αρνείται να τους δώσει ακόμη και τα 85 εκατ. ευρώ που τους είχε υποσχεθεί με το περιβόητο «πακέτο».

Οι αγρότες της Κρήτης και οι κτηνοτρόφοι ανά διαστήματα βγαίνουν στους δρόμους διεκδικώντας τα δικαιώματά τους. Όμως η δυναμική που βγάζει αυτός ο αγώνας δεν είναι ικανή για ν' αναγκαστεί η κυβέρνηση της ΝΔ σε ουσιαστικές υποχωρήσεις και να ικανοποιήσει έτσι το σύνολο των αιτημάτων τους. Το μόνο που καταφέρνουν οι αγρότες με τις ως τώρα κινητοποιήσεις τους είναι να φθείρουν κοινοβουλευτικά την κυβέρνηση και να δημιουργούν τους όρους για την επάνοδο στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Μια εξέλιξη, δηλαδή, που όχι μόνο δεν αποτρέπει, αλλά ούτε και ανακόπτει την καταστροφή της φτωχής αγροτιάς που έχει απομείνει. Μια εξέλιξη που δεν θα έπρεπε να επιζητά η φτωχή αγροτιά.

■ Η κυβέρνηση δείχνει τα χαρτιά της

Σε εργολάβους και η καθαριότητα των σχολείων

Σε μια περίοδο που δίνεται για να φύγουν οι εργολάβοι-δουλέμποροι από την καθαριότητα των δημόσιων κτιρίων, η κυβέρνηση προωθεί στη ζούλα την εισόδο τους και στην καθαριότητα των σχολείων, όπου έως τώρα δεν δραστηριοποιούνταν.

Ολα ξεκίνησαν το Σεπτέμβριο του 2008, όταν τον νόμο για την Ειδική Αγωγή ψηφίστηκε διάταξη σύμφωνα με την οποία ο καθαρισμός των σχολείων «μπορεί να ανατίθεται σε καθαριστές-καθαριστριες ή συνεργεία καθαρισμού με σύμβαση μίσθωσης έργου διάρκειας

ενός διδακτικού έτους». Μολονότι σύσσωμη η αντιπολίτευση (ακόμα και το ΛΑΟΣ προειδοποίησε την κυβέρνηση ότι ανοίγει τον ασκό του Αϊόλου), η κυβέρνηση επέμενε πως δεν υπάρχει κανένα θέμα εισόδου των εργολάβων.

Στις 18 Μάρτη, ο ΟΣΚ ανέφερε σε Δελτίο Τύπου, ότι λύνεται το χρονίζον πρόβλημα του προσωπικού καθαριότητας των σχολείων, με τη σύναψη συμβάσεων του ΟΣΚ με τις σχολικές επιτροπές για το έργο καθαρισμού των σχολείων που δεν καλύπτεται με προσωπικό που υπηρετεί σε ορ-

γανικές θέσεις. Το Δελτίο Αυτό ήταν ο καπνός παραλλαγής για να προχωρήσει παρασκηνιακά από το υπουργείο Παιδείας η είσοδος των εργολάβων.

Το υπουργείο κατήρτισε πρότυπο σύμβασης που αποστέλλεται στις σχολικές επιτροπές και προβλέπει τα εξής:

– Ο ΟΣΚ ΑΕ είναι ο εργοδότης του έργου καθαριότητας.

– Οι Σχολικές Επιτροπές είναι οι εργολάβοι που κάνουν σύμβαση με τον ΟΣΚ.

– Οι Σχολικές Επιτροπές μπορούν «να συνάπτουν περαιτέρω συμβάσεις έργου με φυσικά ή νομικά πρόσωπα».

Δηλαδή, με δουλέμπορους που θα εκδηλώσουν ενδιαφέρον να πάρουν την καθαριότητα κάποιου σχολείου!

Είναι τόσο προκλητικό αυτό το πρότυπο σύμβασης που ούτε για τα μάτια δεν βάζει κάποιους όρους για τους υπεργολάβους-δουλέμπορους, όπως για παράδειγμα ότι πρέπει να σέβονται τις συλλογικές συμβάσεις και την εργατική νομοθεσία. Το μόνο στο οποίο αναφέρεται είναι το έργο της καθαριότητας (πως πρέπει να γίνει).

Η κυβέρνηση δείχνει καθαρά τις προθέσεις της.

■ Μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου

Την ταφόπλακα έβαλε το ΔΕΚ

Με το Προεδρικό Διάταγμα 164/2004, γνωστό ως ΠΔ Παυλόπουλου, εξαιρέθηκαν πάνω από 200.000 συμβασιούχοι του δημοσίου τομέα. Άλλοι εξαιρέθηκαν γιατί είχαν μόνο μια σύμβαση, ακόμη και μεγάλης διάρκειας, άλλοι (αυτοί είναι η συντριπτική πλειοψηφία) γιατί με βάση το άρθρο 103 παρ. 8 του συντάγματος απαγορεύεται η μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου και άλλοι για άλλους λόγους.

Πολλοί εργαζόμενοι που δούλευαν και δουλεύουν στο δημόσιο ως συμβασιούχοι και εξαιρούνται από τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου και μετά την έγκριση του ΠΔ 164 κατέφυγαν στα δικαστήρια και απαιτούσαν με βάση το άρθρο 8 παρ. 3 του νόμου 2112/1920 τη μετατροπή αυτή. Παραθέτουμε προς ενημέρωση των αναγνωστών μας τη διάταξη αυτή: «Είναι άκυρος οιαδήποτε σύμβαση αντικείμενη εις τον παρόντα νόμο πλην αν είναι μάλλον ευνοϊκή δια τον υπάλληλον. Το αυτό ισχύει και περί εθίμου. Αι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται ωσαύτως και επί συμβάσεων εργασίας με ορισμένη χρονική διάρκεια, εάν ο καθορισμός της διάρκειας αυτής δεν δικαιολογείται εκ της φύσεως της συμβάσεως, αλλά ετέθη σκοπίμως προς καταστράφησιν των περι υποχρεωτικής καταγγελίας της υπαλληλικής συμβάσεως διατάξεων, του παρόντος νόμου».

Το 2006, ο Αρειος Πάγος εξέδωσε την απόφαση 18, με την οποία έκρινε ότι το άρθρο 8 παρ. 3 του νόμου 2112/1920 (αυτό που παραθέσαμε) «αποτελεί "ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο" κατά την έννοια της ρήτρας 5 σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσιο,

καθόσον καθιστά δυνατή την αναδρομική μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, και μάλιστα παρά την διάταξη του άρθρου 103 του ελληνικού Συντάγματος, το οποίο απαγορεύει την με νόμο μετατροπή της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου σε σύμβαση αορίστου χρόνου». Η απόφαση αυτή του Αρείου Πάγου ήταν πολύ σημαντική, γιατί αναγνώριζε το άρθρο 8 παρ. 3 του 2112 ως «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο» και έτσι έδινε τη δυνατότητα στα ελληνικά δικαστήρια είτε να δέχονται ασφαλιστικά μέτρα και να παρατείνουν τις συμβάσεις μέχρι να εκδικαστούν οι κύριες αγωγές είτε ακόμη να εκδικάζουν τις κύριες αγωγές και να βγάζουν αποφάσεις με τις οποίες να μετατρέπουν τις συμβάσεις σε αορίστου χρόνου.

Αυτή η εξέλιξη δυσaráεστησε την κυβέρνηση που έσπευσε να βάλει μπροστά τον Αρειο Πάγο για να βγάλει νέα απόφαση. Ετσι, στις 11 Ιούνη του 2007, ο Αρειος Πάγος εξέδωσε τις αποφάσεις 19 και 20 με τις οποίες απαγορεύσαν πια η μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου. Ετσι, με τις αποφάσεις αυτές του Αρείου Πάγου αδυνατίζε και η απόφαση 18/2006 με την οποία, όπως αναφέραμε, το άρθρο 8 παρ. 3 του νόμου 2112/1920 αποτελούσε «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο».

Το 2007, εργαζόμενοι στο Ρέθυμνο έκαναν προσφυγές στο Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνου κατά της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ρεθύμνης και κατά του Δήμου Γεροποτάμου, όταν έληξε η σύμβαση ορισμένου χρόνου. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνου έστειλε τις υποθέσεις

αυτές στο Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 234 της Συνθήκης των ΕΚ. Το ελληνικό δικαστήριο έθεσε πολλά ερωτήματα, θα σταθούμε όμως σε τρία απ' αυτά που κατά τη γνώμη μας είναι πολύ σημαντικά: Πρώτον, αν το άρθρο 8 παρ. 3 του νόμου 2112/1920 αποτελεί ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο. Δεύτερον, αν έχει ισχύ η ρήτρα 5 σημείο 1 της συμφωνίας-πλαίσιο για τις περιπτώσεις που υπογράφεται μόνο μια σύμβαση. Τρίτον, αν μπορεί η ρήτρα αυτή να εμποδίσει την απαγόρευση του άρθρου 103 παρ. 8 του Συντάγματος για μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου.

Αρχίζουμε από το τελευταίο ερώτημα για να δούμε τι απάντησε το ΔΕΚ: «Κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας αυτής, η συμφωνία αυτή δεν αποτελεί κάλυμμα για την εφαρμογή ενός κανόνα της εθνικής νομοθεσίας που απαγορεύει απόλυτα, στον δημόσιο τομέα και μόνο, να μετατρέπεται σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μια σειρά διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου» (υπογράμμισή δική μας). Ξεκαθαρίζει λοιπόν το ΔΕΚ, ότι η Ελλάδα νομιμοποιείται που το Σύνταγμα της απαγορεύει τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου και ότι η ρήτρα 5 σημείο 1 δεν μπορεί να κάνει τίποτα!

Στο δεύτερο ερώτημα, με την απόφασή του το ΔΕΚ ξεκαθαρίζει ότι η ρήτρα 5 σημείο 1 «δεν έχει εφαρμογή στη σύναψη της πρώτης ή της μοναδικής σύμβασης ή σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου». Αυτό σημαίνει απλά, ότι καλώς, σύμφωνα πάντα με το ΔΕΚ, η οδηγία 70 του

1999 και κατ' επέκταση το ΠΔ 164/2004 δεν καλύπτουν τους εργαζόμενους που υπογράφουν μια σύμβαση, ανεξάρτητα αν αυτοί καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Συνδυάστε τώρα αυτό με το ζήτημα ότι το άρθρο 8 παρ. 3 του νόμου 2112/1920 δεν θεωρείται πια και από το ΔΕΚ «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο» και θα συνειδητοποιήσετε που θα οδηγηθούν τα πράγματα. Οδηγούνται σε μια κατάσταση που θα διακωλύεται το καθεστώς των συμβάσεων ορισμένου χρόνου.

Για το πρώτο ερώτημα, στη σκέψη 70 της απόφασης του ΔΕΚ ανοικτά πια αναφέρεται ότι «η έννοια "ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο" κατά τη ρήτρα 5 σημείο 1 της συμφωνίας-πλαίσιο αποτελεί έννοια του κοινοτικού δικαίου που πρέπει να ερμηνεύεται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη». Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και το σημείο 4 της απόφασης του ΔΕΚ.

Τι συμπεράσματα βγαίνουν από την απόφαση αυτή του ΔΕΚ; Πρώτον, ότι νομιμοποιείται η Ελλάδα που με το Σύνταγμα της απαγορεύει τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου. Δεύτερον, ότι δεν έχει το δικαίωμα η Ελλάδα, όπως και κάθε κράτος-μέλος της ΕΕ, να ορίζει μονομερώς το «ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο». Αρα, το άρθρο 8 παρ. 3 δεν θα μπορεί να προσφέρει την παραμικρή βοήθεια στους εργαζόμενους, μιας και τα ελληνικά δικαστήρια δεν θα μπορούν πια να κάνουν δεκτά τα ασφαλιστικά μέτρα και έτσι να παρατείνεται για λίγο καιρό η σύμβαση των εργαζόμενων.

Εξαπατούν, λοιπόν, τους εργαζόμενους όλοι εκείνοι που έσπευσαν να χαρακτηρίσουν ως θετική την απόφαση του ΔΕΚ.

Το ΙΚΑ «θυμάται» το καθεστώς των δουλεμπόρων!

Μιάμιση περίπου δεκαετία μετά την εισβολή των εργολάβων δουλέμπορων σε διάφορες υπηρεσίες του δημόσιου τομέα, το ΙΚΑ θυμάται να συστήσει στις υπηρεσίες του να προχωρήσουν σε ελέγχους, διότι παραβιάζουν την ασφαλιστική νομοθεσία. Σε εξαιρετικά επείγον έγγραφο, με ημερομηνία 15.4.2009, που φέρει τον τίτλο «Διενέργεια ελέγχων στις επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών καθαριότητας, φύλαξης κ.λπ. σε φορείς του Δημοσίου και το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ» και το οποίο απευθύνεται σε όλα τα υποκαταστήματα και παραρτήματα και τις Ειδικές Υπηρεσίες Ελέγχου Ασφάλισης, αναφέρεται:

«Η Υπηρεσία μας διαπιστώνοντας, ότι μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φύλαξης σε φορείς του Δημοσίου, παρουσιάζει υψηλά ποσοστά παράβασης της ασφαλιστικής νομοθεσίας, έχει ενημερώσει την ΕΥΠΕΑ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ώστε τα όργανά της να πραγματοποιούν επιτοπίους ελέγχους στους συγκεκριμένους χώρους απασχόλησης τόσο σε τακτά χρονικά διαστήματα, όσο και εκτάκτως (κατόπιν υποβολής καταγγελιών έστω και αν αυτές είναι ανώνυμες)».

Η συγκυρία που το ΙΚΑ εκδίδει αυτό το έγγραφο δεν είναι τυχαία, όπως εύκολα μπορεί να καταλάβει ο καθένας. Είναι η συγκυρία μετά τη δολοφονική απόπειρα ενάντια στην Κωνσταντίνα Κούνεβα, που συγκλόνισε το πανελλήνιο, φέρνοντας το τεράστιο ζήτημα του δουλεμπόριου των εργολαβικών υπηρεσιών στο φως και επιτρέποντας στην ΠΕΚΟΠ να βγάλει τον αγώνα της στο προσκήνιο, συσπειρώνοντας ένα κίνημα αλληλεγγύης.

Το ΙΚΑ θυμίζει τον ηθικό αυτουργό ενός εγκλήματος που προσαφεί να διαχωρίσει τη θέση του από τους φυσικούς αυτουργούς. Μήπως οι υπηρεσίες του δεν ήξεραν τι γίνεται τόσα χρόνια τώρα στις εργολαβίες; Γιατί δεν έκαναν τους ελέγχους που εκ του νόμου είναι υποχρεωμένες να κάνουν; Γιατί δίνονται τώρα οδηγίες να κάνουν έκτακτους ελέγχους ακόμα και μετά από ανώνυμες καταγγελίες; Μήπως επειδή τόσα χρόνια δεν το έκαναν και «έγραφαν» κανονικά τους εργαζόμενους που δεν τολμούσαν να κάνουν επώνυμες καταγγελίες επειδή οι δουλέμποροι θα τους έβαζαν στη μαύρη λίστα;

Χαρακτηριστική της φιλοδουλεμπορικής υποκρισίας του ΙΚΑ είναι η κατακλειδα αυτού του εγγράφου:

«Σας υπενθυμίζουμε τις οδηγίες που έχουν δοθεί με τη Γ.Ε. Υ10/48/00 της Διευθυνσής μας, σχετικά με την απογραφή και τον έλεγχο των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών καθαρισμού στις μονάδες του Ιδρύματος και παρακαλούμε για την πιστή εφαρμογή του».

Πρόκειται για ένα έγγραφο του 2000, το οποίο σημειώνει ότι, επειδή η καθαριότητα των κτιρίων του ΙΚΑ δόθηκε σε εργολάβους, θα πρέπει να γίνει απογραφή και να ελέγχεται αν είναι ασφαλιστικά εντάξει. Γιατί έρχεται τώρα το ΙΚΑ, μετά από εννιά ολόκληρα χρόνια, να θυμίζει στις υπηρεσίες του ότι πρέπει να ελέγχουν τους εργολάβους-δουλέμπορους στους οποίους έχουν αναθέσει την καθαριότητα των δικών τους κτιρίων; Δεν είναι αυτό αυτονόητο ή δεν θα έπρεπε να είναι αυτονόητο; Όπως φαίνεται, ούτε μέσα στο ίδιο τους το σπίτι δεν έκαναν ελέγχους. Οι εργολάβοι αλώνιζαν, χρησιμοποιούσαν ανασφάλιστους μετανάστες και οι υπηρεσίες του ΙΚΑ έκαναν τα στραβά μάτια. Γιατί; Ο καθένας μπορεί να δώσει εύκολα την απάντηση, αν σκεφτεί τις μεθόδους που χρησιμοποιούν οι δουλέμποροι για να πάρουν τις εργολαβίες και για να συμπεριφέρονται ανεξέλεγκτα και ανενόχλητα ως δουλέμποροι.

Γιατί παρεμβαίνει τώρα το ΙΚΑ; Πρώτο, γιατί η υπόθεση «βρόμιση» πολύ και η κυβέρνηση (άρα και το ΙΚΑ) βρίσκεται σε άμυνα. Τουλάχιστον όσο είναι ακόμα ωπτό το αίμα της Κούνεβα και υπάρχει μια κάποια κινητοποίηση. Δεύτερο, γιατί πρέπει πάση θυσία να σώσουν το καθεστώς των εργολαβιών με τις οποίες αποσαθρώνουν τις εργασιακές σχέσεις. Μόνο αν δείξουν ότι πλέον ασκούν ελέγχους στους δουλέμπορους για την τήρηση των συμβατικών τους υποχρεώσεων και της ασφαλιστικής νομοθεσίας μπορούν να θολώσουν τα νερά, να κρατήσουν για ένα διάστημα άμυνα στην πίεση για το διώξιμο των δουλεμπόρων και στο τέλος, όταν η λήθη θα έχει κάνει τη δουλειά της, να έχει μείνει άθικτο το καθεστώς των εργολαβιών και να επιστρέψει εκεί που ήταν.

Στις 28 και 29 του Απριλίου, οι υπουργοί 46 ευρωπαϊκών χωρών, που είναι αρμόδιοι για την τρίτοβάθμια εκπαίδευση, συναντήθηκαν για να εκτιμήσουν τα αποτελέσματα της διαδικασίας της Μπολόνια και να καθορίσουν τις νέες αντιδραστικές προτεραιότητες για την επόμενη δεκαετία μέχρι το 2020. Στη συνάντηση αυτή μετείχαν και 20 χώρες εκτός Ευρώπης, που επιθυμούν, ως φαίνεται, να αποκτήσουν τα «καλούδια» της Μπολόνια, δηλαδή την πλήρη υποταγή των Πανεπιστημίων τους στις απαιτήσεις του κεφαλαίου και της αγοράς, μεταξύ των οποίων και οι «κομμουνιστές» της Κίνας και του Βιετνάμ (ακούει ο Περισσός!).

Οι υπουργοί εκτίμησαν ότι στο σύνολο έχει πραγματοποιηθεί «κανονιστική πρόοδος», πλην όμως υπάρχουν υστερήσεις σε επίπεδο κρατών, γι' αυτό και αποφάσισαν να δοθεί «έμφαση στον εκσυγχρονισμό των εθνικών πολιτικών» και στην «υλοποίηση της απτής εφαρμογής» των αντιλαϊκών επιταγών της Μπολόνια. Απαιτούν δηλαδή τα ισχυρά ιμπεριαλιστικά κράτη της ΕΕ την άμεση και χωρίς περιεκτικές εφαρμογές των κατευθύνσεων της Μπολόνια από όλα, χωρίς εξαίρεση τα κράτη-μέλη αυτής της διαδικασίας. Κο-

■ Ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων και υποταγή τους στις επιχειρήσεις

Ακόμα πιο σκληρά μέτρα

ντολογίς, απαιτούν: α) την αναμόρφωση των πανεπιστημιακών σπουδών σε τρεις κύκλους, χρονικής διάρκειας 3,2,3 ετών, που θα οδηγούν σε αντίστοιχους τίτλους (μπάτσελορ, μάστερ, διδακτορικό) β) την αποτίμηση των σπουδών και των «περιόδων σπουδών» σε πιστωτικές μονάδες, που θα συλλέγονται και από συστήματα εκτός τυπικής εκπαίδευσης. Γι' αυτό και υπογραμμίζεται με έμφαση η μεγάλη αξία της πρόσφατης οδηγίας, που υποχρεώνει τα κράτη-μέλη να αναγνωρίσουν σπουδές και από δομές τύπου «κολεγίων». Η εφαρμογή της κατεύθυνσης αυτής θα διευκολύνει την «κινητικότητα» των φοιτητών-πελατών, που θα φέρνουν ζεστό χρήμα στα φτωχά ή πλούσια ταμεία των Πανεπιστημίων, ανάλογα με τον αριθμό προσέλευσης γ) την αξιολόγηση των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με κριτήρια τον βαθμό κατάκτησης της επιχειρηματικής τους λειτουργίας και της προσαρμογής τους στις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας.

Τα δυο πρώτα σημεία είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσουν στην υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών, στη μετατροπή τους ουσιαστικά σε μεταλυκειακές σπουδές κατάρτισης τριετούς διάρκειας για τη μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών, στη διάσπαση της εσωτερικής ενότητας των επιστημών και στη μετατροπή των σπουδών σε τυχαία αθροίσματα ψηφιατών γνώσης και δεξιοτήτων, που θα απαρτίζονται τα «προσόντα» για την απόκτηση εργασίας. Η δε αξιολόγηση, που θα βαδίζει χέρι-χέρι με την ανταποδοτική χρηματοδότηση από το κράτος (δες το νόμο Στυλιανίδη για τα μεταπτυχιακά) θα εξωθεί βίαια τα ιδρύματα στην αγκαλιά των επιχειρήσεων και στη λειτουργία με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια.

Τα ισχυρά καπιταλιστικά κράτη της ΕΕ πιέζουν στην άμεση εφαρμογή αυτών των κατευθύνσεων, γιατί θεωρούν ότι οι αντιδραστικές αυτές αλλαγές θα «διαδραματίσουν βασικό ρόλο στην υποστήριξη της βιώσιμης οικονομικής ανάκαμψης» και στην «έξοδο από την κρίση» (Jan Figel, ευρωπαίος επίτροπος, αρμόδιος για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τον πολιτισμό και τη νεολαία). Θεωρούν δηλαδή ότι τα πανεπιστημιακά ιδρύματα μπορούν να παράξουν άμεσα και αποτελεσματικά το κατάλληλο εργατικό δυναμικό, που θα κοστίζει ακόμα πιο φθηνά στο κεφάλαιο, θα είναι καταρτισμένο μόνο με τις απαραίτητες για το κεφάλαιο δεξιότητες και συνεπώς δεν θα είναι απαιτητικό ως προς τα εργασιακά δικαιώματα, θα αποδέχεται αδιαμαρτύρητα να εναλλάσσει συνεχώς διάφορες μορφές απασχόλησης και δε θα ζητά πολλά-πολλά όταν θα ξωπετάγεται μεγάλα διαστήματα στην ανεργία.

Από το 2006 ήδη, η ατζέντα της ευρωπαϊκής επιτροπής για τον «εκσυγχρονισμό» των Πανεπιστημίων απαιτούσε:

- ◆ Να μην προσφέρουν τα Πανεπιστήμια τα ίδια μαθήματα στις ίδιες ομάδες ακαδημαϊκά άριστα ειδικευμένων νεαρών φοιτητών, αλλά να είναι ανοικτά σε άλλα είδη μάθησης

και εκπαιδευόμενων. Να μετατραπούν δηλαδή σε «μαγαζιά» και κερδοφόρες επιχειρήσεις, που θα προσφέρουν με το αζημίωτο μια σειρά από «υπηρεσίες», ανάλογες και αντίστοιχες των αναγκών της αγοράς εργασίας, σε μεγάλο αριθμό «πελατών» με διαφορετικές «ανάγκες» (ανάλογα παραδείγματα είναι η δημιουργία των Ινστιτούτων Δια Βίου Εκπαίδευσης, τα κάθε λογής σεμινάρια, που οδηγούν σε τίτλους σπουδών, όπως π.χ. το σεμινάριο των 400 ωρών που οδηγεί σε τίτλο ειδίκευσης στην Ειδική Αγωγή κ.λ.π.).

- ◆ Τη διευκόλυνση από τους διοικητικούς μηχανισμούς (έναν από αυτούς είναι π.χ. ο ΔΟΑ-ΤΑΠ) της κινητικότητας για λόγους σπουδών, έρευνας, κατάρτισης και εργασίας.

- ◆ Το άνοιγμα στον κόσμο των επιχειρήσεων και στην ανταλλαγή αμοιβαία γόνιμων στοιχείων με αυτές. Τα Πανεπιστήμια να ανταποκρίνονται καλύτερα και γρηγορότερα στις απαιτήσεις της αγοράς και να αναπτύσσουν εταιρικές σχέσεις, με σκοπό την εκμετάλλευση των επιστημονικών και τεχνολογικών γνώσεων. Να αναγνωρίσουν ότι οι σχέσεις με την επιχειρηματική κοινότητα έχουν στρατηγική σημασία, ενώ οι επιχειρήσεις να έχουν λόγο στη διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών.

- ◆ Το μεγαλύτερο ποσοστό των κονδυλίων που χρειάζεται για να συμπληρωθεί το έλλειμμα χρηματοδότησης να προέρχεται από ιδιωτικές πηγές.

- ◆ Η έρευνα να μην αποτελεί συστατικό στοιχείο όλων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και να δημιουργηθεί ένα σπονδυλωτό σύστημα το οποίο θα περιλαμβάνει ιδρύματα-κέντρα αριστείας (προφανώς για μια περιορισμένη ελίτ) και τεχνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα τα οποία θα παρέχουν σύντομη τεχνική εκπαίδευση (για την πλέμπα).

- ◆ Οι διαδικασίες ακαδημαϊκής αναγνώρισης να αναθεωρηθούν άμεσα. Στην κατεύθυνση αυτή εξαιρείται η ευρωπαϊκή Οδηγία για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

- ◆ Η «αυτονομία» των Πανεπιστημίων να συνδεθεί με τη «λογοδοσία», δηλαδή την αξιολόγηση. Η χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων να είναι αποτέλεσμα της αξιολόγησης και τα Πανεπιστήμια να αναλάβουν μεγαλύτερη ευθύνη για την μακροπρόθεσμη οικονομική τους βιωσιμότητα, ιδίως όσον αφορά την έρευνα. Γι' αυτό οι μηχανισμοί που χρηματοδοτούν την έρευνα πρέπει να συνεργάζονται με τις επιχειρήσεις.

- ◆ Να υπάρξουν «νέα συστήματα εσωτερικής διακυβέρνησης» των Πανεπιστημίων, δηλαδή διοικήσεις-μνατζερ και ορισμός κριτηρίων επιχειρηματικής λειτουργίας.

- ◆ Τα πανεπιστημιακά προγράμματα να είναι δομημένα με τρόπο που να ενισχύεται άμεσα η δυνατότητα απασχόλησης των πτυχιούχων, δηλαδή να υποτάσσονται πλήρως στις κάθε φορά συγκεκριμένες ανάγκες του κεφαλαίου. Στα προγράμματα σπουδών να ενταχθούν περιόδοι πρακτικής άσκησης στη βιομηχανία που θα παρέχουν διδακτικές μονάδες. Αυτό να ισχύει για όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης (σύντομος κύκλος σπουδών, μπάτσελορ, μάστερ, διδακτορικό). Από το σάμπια αυτό εργατικό δυναμικό θα αντλούν οι βιομηχανίες το εργατικό και στελεχικό δυναμικό τους, ανάλογα με τη «διαγωγή» που θα επιδείξει ο καθεής.

Σήμερα και υπό το άγος της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης, το κεφάλαιο και οι υπήρετες του κρίνουν ότι υπήρξαν καθυστερήσεις στην εφαρμογή αυτών των αντιεκπαιδευτικών και αντιλαϊκών μέτρων. Δυο είναι οι μεγάλες αγωνίες τους: ο σφιχτός εναγκαλισμός των Πανεπιστημίων με τις επιχειρήσεις σε όλα τα επίπεδα, η λειτουργία τους με όρους αγοράς και ο δραστικός περιορισμός της κρατικής χρηματοδότησης στο ελαχιστότατο επίπεδο. Γι' αυτό και ζητούν με επιτακτικό τρόπο:

- ◆ Τα κράτη-μέλη της ΕΕ να μην παρεμποδίζουν με το νομικό και οικονομικό τους πλαίσιο τις προσπάθειες των Πανεπιστημίων για συνεργασία με τις επιχειρήσεις.

- ◆ Στους μηχανισμούς «διασφάλισης της ποιότητας», δηλαδή της αξιολόγησης, να συμμετέχουν και εκπρόσωποι των επιχειρήσεων.

- ◆ Να υπάρχει τακτική ροή φοιτητών και πανεπιστημιακού προσωπικού από τα Πανεπιστήμια στις επιχειρήσεις και συνεχής παρουσία επιχειρηματιών στις πανεπιστημιοπόλεις. Να επεκταθούν οι υπάρχουσες μορφές συνεργασίας με τις επιχειρήσεις, όπως π.χ. διασκέψεις, πρακτική άσκηση και σχέδια.

- ◆ Την ανάπτυξη του επιχειρηματικού πνεύματος, πράγμα που απαιτεί βαθιές αλλαγές στη διακυβέρνηση και στην ηγεσία των πανεπιστημίων. Επιχειρηματίες και στελέχη επιχειρήσεων να συμπεριληφθούν στη διδασκαλία της επιχειρηματικότητας και οι καθηγητές να έχουν επαφές με τον επιχειρηματικό κόσμο. Η συνεργασία με τις επιχειρήσεις να αναγνωρίζεται ως μέτρο για την εξέλιξη της σταδιοδρομίας και το ύψος των αποδοχών.

- ◆ Η πρακτική άσκηση σε εταιρίες να καταστεί συστατικό τμήμα των μαθησιακών προγραμμάτων και να παρέχει διδακτικές μονάδες.

- ◆ Να υπάρχει μεγαλύτερη συμμετοχή των επιχειρήσεων στα διοικητικά συμβούλια των Πανεπιστημίων, στα ερευνητικά προγράμματα δράσης, στις επιτροπές επιλογής, στο σχεδιασμό των προγραμμάτων σπουδών, στη διδασκαλία των μαθημάτων και στα συστήματα διασφάλισης της ποιότητας.

Το κεφάλαιο, όμως, δεν περιορίζει τις απαιτήσεις του μόνο στην τρίτοβάθμια εκπαίδευση. Θέλει την επέκταση του πεδίου δράσης αυτής της «πλατφόρμας» και στους άλλους τομείς της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, επεκτείνοντας κυρίως στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και στα ιδρύματα ΕΕΚ. Σημαντικό μερίδιο στην κατεύθυνση αυτή αποδίδει στη διδασκαλία της επιχειρηματικότητας στα σχολεία. Δεν νοεί φυσικά ότι όλοι οι μαθητές θα γίνουν επιχειρηματίες. Απλά θέλει να διαπαιδαγωγήσει τα νέα παιδιά στις «αξίες» του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, θέλει να τα μάθει να σκύβουν το κεφάλι στα αρπακτικές διαθέσεις του κεφαλαίου και να παίρνουν τα ρίσκα μιας αμφίβολης και μίζερης ζωής και μιας επισφαλούς εργασίας.

Γιούλα Γκεσούλη

Βιντεοπροβολές και στη Θεσσαλονίκη

Από την επόμενη Παρασκευή, οι βιντεοπροβολές της «Κόντρας» μεταφέρονται και στη Θεσσαλονίκη. Η αρχή γίνεται με το κινηματογραφικό αφιέρωμα στους εργατικούς αγώνες, με τις ταινίες «Το Αλάτι της Γης» και «Harlan County, USA» (πρώτη ελληνική προβολή, υποτιτλισμένη από την κινηματογραφική ομάδα της «Κ»).

Παρασκευές στις 8:30μμ
Μπακατσέλου 1 και Εγνατία
Είσοδος ελεύθερη

Με καμάρι ανακοίνωσε την περασμένη Τρίτη η Γραμματεία Θεσσαλονίκης του ΠΑΜΕ, ότι συγκέντρωσε περίπου 800 κιλά φαρμακευτικό υλικό και αντίστοιχη ποσότητα από κουβέρτες και ειδη ένδυσης, βοήθεια που «εξέκινσε το ταξίδι της για το λαό της Παλαιστίνης».

Προφανώς συγκέντρωσαν τη βοήθεια για το λαό της Γάζας. Όμως, η λέξη Γάζα δεν αναφέρεται ούτε μια φορά στο σχετικό ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη». Από το ίδιο ρεπορτάζ πληροφορηθήκαμε ότι η βοήθεια «πήρε το δρόμο για την Αθήνα, προκειμένου

Εκλεκτικές συγγένειες

να παραδοθεί στην αντιπροσωπεία της Παλαιστινιακής Αρχής!» Δηλαδή, μάξιμαν από τους εργαζόμενους βοήθεια για τη Γάζα και τη στέλνουν στην Παλαιστινιακή Αρχή του προδότη Μαχμούτ Αμπάς, ο οποίος κάνει ό,τι μπορεί για να μείνει η Γάζα αποκλεισμένη, προκειμένου ο λαός της να εξεγερθεί ενάντια στην κυβέρνηση της Χαμάς!

Δεν είχαν άλλο τρόπο να στείλουν τη βοήθεια στη Γάζα; Φυσικά και είχαν. Δεν εννο-

μπουν στον κόπο να πάνε μόνοι τους στη Ράφα και να περάσουν τη βοήθεια στη Γάζα (η παρουσία ενός βουλευτή θα ήταν αρκετή για να περάσουν). Την ίδια μέρα, όμως, έφευγε από τη Γένοβα ένα μεγάλο φορτηγό πλοίο με ασθενοφόρα και φορτηγά γεμάτα φάρμακα και άλλα είδη, με προορισμό την Αλεξάνδρεια και από εκεί τη Γάζα μέσω Ράφας. Το ότι δεν το επέλεξαν δείχνει ότι ενεργούν στοχευμένα.

Συνάδελφοι,

Η εαρινή ραστώνη του Πάσχα δίνει τη θέση της στην αμείλικτη πραγματικότητα. Μας προσγειώνει όλους απότομα σε ένα πεδίο νέων προκλήσεων και αντιπαραθέσεων, αναπόφευκτων αν θέλουμε να διατηρήσουμε ανέπαφη τη ζωντάνια και την ορμητικότητα των προηγούμενων μηνών, αρχής γενομένης από την εξέγερση του Δεκέμβρη. Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση βαθαινει και λειτουργεί σαν θρυαλλίδα για όλες τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις που δεκαετίες τώρα **ποσοζίζουν** να **επιβάλλουν** το κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό σε όλους τους τομείς. Σε εργασιακές σχέσεις, ασφάλιση, παιδεία, υγεία, δημοκρατικές ελευθερίες, όλα τα μέτωπα ανοίγονται με ρυθμούς καταγιοτιστικούς, χωρίς την απαιτούμενη αντίσταση και απάντηση από την πλευρά της εργαζόμενης κοινωνίας, **από τη δική μας την πλευρά.**

Πριν από 160 χρόνια ο Καρλ Μαρξ και ο Φρίντριχ Εγκελς έγραψαν στο «Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος»:

«Στις κρίσεις ενσκήπτει ορμητικά μια κοινωνική επιδημία που, σε όλες τις προηγούμενες εποχές, θα είχε φανεί παραλογισμός: η επιδημία της υπερπαραγωγής. Η κοινωνία εξαφνα μοιάζει να έχει επιστρέψει σε μια κατάσταση στιγμιαίας βαρβαρότητας, σάμπως ένας λιμός, ένας γενικευμένος αφανιστικός πόλεμος να της έχουν στερήσει κάθε προμήθεια για τη διατήρηση της ύπαρξής της. Η βιομηχανία και το εμπόριο μοιάζουν ολότελα κατεστραμμένα. Γιατί άραγε; Διότι υπάρχει υπερβολικά πολύς πολιτισμός, υπερβολικά πολλά διατήρησης της ύπαρξης, υπερβολικά πολλή βιομηχανία, υπερβολικά πολύ εμπόριο. Οι παραγωγικές δυνάμεις που είναι κοινωνικά διαθέσιμες τείνουν να μην προωθούν πια την ανάπτυξη των αστικών σχέσεων ιδιοκτησίας, απεναντίας, έχουν γίνει υπερβολικά πολύ ισχυρές για τις σχέσεις αυτές, δεσμεύονται πια από τις σχέσεις αυτές, και αμέσως μόλις σπάσουν οι υπερβολές τούτα τα δεσμά, απιφέρουν αναστάτωση και ταραχή σε όλη την αστική κοινωνία, θέτουν σε κίνδυνο την ύπαρξη της αστικής ιδιοκτησίας. Οι συνθήκες της αστικής κοινωνίας έχουν γίνει πια πολύ στενές για να περιλάβουν όλο τον πλούτο που οι ίδιες δημιούργησαν. Και πώς ξεπερνά η αστική τάξη τις κρίσεις; Αφ' ενός με την επιβεβλημένη καταστροφή ενός αριθμού παραγωγικών δυνάμεων, αφ' ετέρου με την κατάκτηση νέων αγορών και την πληρέστερη εκμετάλλευση των παλαιών. Σαν να λέμε, προετοιμάζοντας κρίσεις ακόμα πιο εκτεταμένες και ολέθριες, και περιορίζοντας τα μέσα για την αποτροπή τους».

Γενικευμένη επίθεση σε παιδεία και εργασία

Λίγες μέρες πριν τις διακοπές η κυβέρνηση άναψε -δια στόματος Καραμανλή- το πράσινο φως στους βιομήχανους να προωθήσουν την λεγόμενη «εκ περιτροπής» εργασία. Οι εργάσιμες μέρες της βδομάδας μειώνονται στις μισές και αντίστοιχα μειώνονται οι αποδοχές και τα έσοδα, σηματοδοτώντας ένα νέο εργασιακό κομμάτι παρά τις λογιστικές αλχημείες των αρμόδιων κρατικών φορέων. Το δικαίωμα στην εργασία, το δικαίωμα στην ίδια τη ζωή των εργαζομένων αμφισβητείται πλέον και με τον πιο επίσημο τρόπο, από τις δηλώσεις των εκπροσώπων της πλουτοκρατίας. Στο βωμό του κέρδους, οι εργαζόμενοι πρέπει να θυσιάσουν ό,τι τους απομένει. Ανεξάρτητα αν οι τελευταίοι παράγουν τα κέρδη που μοιράζονται έμποροι, βιομήχανοι και τραπεζίτες στη σφαίρα της παραγωγής και της κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, την κρίση πρέπει να την πληρώσουν οι εργαζόμενοι. Να σκύψουν το κεφάλι ακόμη πιο χαμηλά και να δεχτούν καρτερικά και υπομονετικά τη μοίρα που τους επιφυλάσσει η ταξική θέση

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

Βάζουν χέρι στο παρόν και το μέλλον μας Κινηματική ανασυγκρότηση τώρα

τους.

Η παιδεία δεν μπορεί βέβαια να ξεφύγει από αυτή τη λαίλαπα. Δεκαετίες τώρα η κρατική υποχρηματοδότηση έστρωσε το δρόμο για τη λεηλασία της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της. Από τα ιδιωτικά σχολεία, λύκεια και γυμνάσια, τα φροντιστήρια και τα ιδιαίτερα, φτάσαμε στα ΚΕΣ και τα κολέγια, στα διδακτρα, τα μεταπτυχιακά, τα ενοίκια στις εορτές. Ο πόθος για μια καλύτερη εργασία και η κορμανιόλα των πανελλαδικών εξετάσεων οδήγησαν πολλούς νέους σε αυτά τα μαγαζιά της «γνώσης» που πουλάνε αμφίβολα πτυχία με το κιλό. Χρόνια τώρα μια μεγάλη πελατεία διαμορφώνεται που πιέζει να αναγνωριστούν τα κολέγια σε ανώτατα ιδρύματα και ιδιωτικά πανεπιστήμια. Η ευρωπαϊκή κοινοτική οδηγία που αναμένεται να ενταχθεί στο εθνικό δίκαιο ανοίγει το δρόμο σε αυτήν την κατεύθυνση. Ο ψηφισμένος νόμος-πλαίσιο από την άλλη εφαρμόζεται ήδη. Ενδεχομένως, με βραδύτερους ρυθμούς από ό,τι περιμέναμε οι εμπνευστές του, αλλά εφαρμόζεται και βάζει φουρνέλο στα θεμέλια της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Οι «οικονομικά ασθενέστεροι συμπολίτες μας»... καταπινακτές, που καθημερινά χάνουν ποσοστά απ' τα κέρδη τους, χρειάζονται επειγόντως υποστήριξη από το κράτος. Παράλληλα, οι «περιττές» κρατικές δαπάνες πρέπει να μειωθούν στο ελάχιστο. Η ήδη πενιχρή χρηματοδότηση της παιδείας θα εκμηδενιστεί σταδιακά με αποτέλεσμα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα να υποβαθμιστούν ακόμα περισσότερο, να μη μπορούν να καλύψουν ούτε καν τις βασικές λειτουργικές ανάγκες τους και να φυτοζωούν. Τα περιφερειακά ΤΕΙ, ως πιο ευάλωτα οικονομικά, θα βάζουν λουκέτο, αφήνοντας χιλιάδες νέους ανθρωπούς εκτός της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Το πακέτο στήριξης των 28 δισεκατομμυρίων που δόθηκε στους τραπεζίτες, το μεγαλύτερο μέρος του οποίου θα χρησιμοποιηθεί για τις θυγατρικές τους στα Βαλκάνια, ήταν μόνο η αρχή. Κάθε ευρώ που βγαίνει απ' το μόχθο των εργαζομένων θα γεμίσει τους τραπεζικούς λογαριασμούς και τις μετοχές των αστών, αντί να γεμίσει με βιβλία, με διδακτικό προσωπικό, με σύγχρονο εξοπλισμό τις σχολές.

Η οριστική κατάργηση των τελευταίων ψηφισμάτων δημόσιας δωρεάν παιδείας και ο εργασιακός μεσαίωνας είναι το ζοφερό μέλλον που μας επιφυλάσσουν. **Στο χέρι μας είναι να αντισταθούμε και να βάλουμε ταφούλα στα σχέδιά τους. Τώρα μαζί με την εργαζόμενη κοινωνία να βάλουμε φρένο στην άμετρη απληστία τους.** Τώρα που ακόμα είναι αρχή του πλιότιστικου των κεκτημένων προγενέστερων δεκαετιών. Γιατί για τον αντίπαλο η επίθεση βρίσκεται ακόμη στην αρχή, **όσο εμείς δεν αντιδρούμε, τόσο αυτός συνεχίζει ακάθεκτος.**

Οι εφεδρείες του εχθρού: τα κοινοβουλευτικά κόμματα

Τα κοινοβουλευτικά κόμματα της αντιπολίτευσης δεν είναι διατεθειμένα να θέσουν κανένα φραγμό στα σχέδια που δρομολογούνται. Το ΠΑΣΟΚ, ως υπεύθυνη δύναμη του συστήματος και κόμμα που φιγουράρει πρώτο στις δημοσκοπήσεις για την κυβερνητική εναλλαγή, στηρίζει τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις τόσο στην εργασία όσο και στην εκπαίδευση. Δε διαφωνεί στην ουσία των προτάσεων της κυβέρνησης, αλλά στη διαχείριση και υλοποίηση αυτών των προτάσεων. Πράγμα οφθαλμοφανές για την πλειοψηφία της εργαζόμενης κοινωνίας σήμερα, που αν και κατανοεί ότι τα δυο κυβερνητικά κόμματα εκφράζουν τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης, δεν εμπιστεύεται τις δικές της δυνάμεις. Δεν εμπιστεύεται τον αγώνα και τον δρόμο, την ταξική πάλη, την μόνη δύναμη που μπορεί να ανατρέψει σήμερα τους δυοσμίους συσχετισμούς, να γείρει την πλάστηγα υπέρ των εργαζομένων. Οι τελευταίοι συνεχίζουν να εξαντ-

λούν την δυσανεξία τους στην «τιμωρία» των εκλογών. Ο περισσότερο διεφθαρμένος του «χτες», το ΠΑΣΟΚ -κυρίως λόγω των πόστων που κατείχε στο τιμόνι του κράτους για χρόνια- φαντάζει ο λιγότερο διεφθαρμένος του «σήμερα». Όσο το κίνημα στους χώρους εργασίας βρίσκεται σε ύφεση, όσο δεν υπάρχουν στοιχειώδεις δίαυλοι αντι-πληροφόρησης, ζύμωσης, επικοινωνίας «από τα κάτω», η διαμόρφωση συνειδητής διαμεσολαβείται από την «κοινωνία της τηλεψίας». Η μνήμη ξεθωιάζει και το παλιό μίσος και η οργή λησμονιούνται. Η «ύβρις» διαπράχθηκε από την σημερινή κυβέρνηση, η «κάθαρση» επιβάλλεται δια της ψήφου. Η δραματουργία του θεάματος καθιστάει το παρελθόν, ενισχύει την παθητικότητα και την αδράνεια, διασφαλίζει την αστική ομαλότητα. **Στο δρόμο γενιούνται συνειδήσεις: το σύνθημα των φοιτητικών κινητοποιήσεων του 2006-7 είναι επίκαιρο όσο ποτέ.**

Η κοινοβουλευτική -καθεστωτική «αριστερά» δεν πάει πίσω. Μέσα στην εξέγερση του Δεκέμβρη έδωσε τα διαπιστευτήριά της στο σύστημα για ακόμη μια φορά. Τα γκάλοπ, η κάλπικη κάλπη και η επικοινωνιακή αναμέτρηση είναν το πεδίο που επελεξε εδώ και χρόνια ως κυρίαρχο για την άσκηση της πολιτικής της. Και το σύστημα της εξασφάλισε πρόθυμα προνομιακό πόστο. Μετά την αφοπλιστική ατάκα της Παπαρήγα στη βουλή ότι δεν θα σπάσει τζαμαρία στην επανάσταση, και το σιγοντάρισμα Αλαβάνου και Τσίπρα σε αντίστοιχες δηλώσεις νομιμοφροσύνης, η συνέχεια παραπέμπεται στις... καλές των εκλογών. Τόσο για το ΣΥΡΙΖΑ όσο και για το «ΚοΚΕ, η λύση θα δοθεί στις κάλπες. Οι αγώνες... έπονται. Αλλωστε η ίδια η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, στο σύνολό της: ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ - ΠΑΜΕ, η υποτιθέμενη θεσμική έκφραση των εργαζομένων, τηρεί σιγή ιχθύος. Ένα νέο, ριζικά διαφορετικό τοπίο διαμορφώνεται στις εργασιακές σχέσεις σε όλη την χώρα, και αυτοί δεν κουνάνε το δαχτυλάκι τους. Δεν πυροδοτούν κανένα μέτωπο, πλην μιας αώδυνης αντιπολίτευσης στην κυβέρνηση με επικοινωνιακές προφορές.

Θωράκιση του κατασταλτικού μηχανισμού: νέο μπαράζ τρομοουστερίας

Η κρίση έχει κινητοποιήσει τους ηγέτες της ΕΕ που πλέον εκφράζουν ανοιχτά τους φόβους τους για φαινόμενα τύπου ελληνικού Δεκέμβρη 2008. Το σύστημα προσπαθεί να διασφαλίσει την «κοινωνική γαλήνη» προλαμβάνοντας εξεγερτικά φαινόμενα, ετοιμάζεται να προχωρήσει στην πάταξη του μη ελεγχόμενου ταξικού συνδικαλισμού, στην ποινικοποίηση των αγώνων, στη δημιουργία ενός εφιαλτικού οπλοστασίου καταστολής. Ξέρουν ότι είναι δύσκολο να αποφυγούν τις αντιδράσεις με τα νέα αντι-λαϊκά μέτρα που παίρνουν ήδη και που ετοιμάζονται να πάρουν. **Η τρομοουστερία δεν έχει επιλεγεί τυχαία, αλλά είναι το επικοινωνιακό τρικ που παίζεται μέσω των αστικών ΜΜΕ, προκειμένου να εξασφαλιστεί η νομιμοποίηση των νέων κατασταλτικών μέτρων από την «κοινή γνώμη».** Είναι ο «διάλογος», που είπε ο Χ. Αλμούνια ότι πρέπει να γίνει, διότι προβλέπει κοινωνικά «θερμό φθινόπωρο», λόγω των επιπτώσεων της κρίσης στα λαϊκά στρώματα. Οι άθλιοι αυτοί γκεμπελίσκοι φτάνουν σε τέτοιο σημείο ώστε να αναδεικνύουν το θέμα της «ασφάλειας» ως το μέγαν πρόβλημα που απασχολεί τους πολίτες! Η φτώχεια, η ακρίβεια, η ανεργία, είναι δευτερεύοντα προβλήματα...

Ενόψει λοιπόν του επικείμενου κινδύνου, δεν τους αρκούν οι κάμερες στους δρόμους που καταγράφουν κάθε μας κίνηση, οι ασφαλίτες και οι τρομονόμοι. Αυτά είναι πλέον ξεπερασμένα μέτρα, γι' αυτό άλλωστε ο Καραμανλής έφερε

μέχρι και αξιωματικούς της Σκότλαντ Γαρντ για να διδάξουν τους Έλληνες ασφαλίτες με την «πολύτιμη» εμπειρία τους στον τομέα της αντιτρομοκρατίας! Ο δε υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Δένδιας, προχωρά στην εφαρμογή του «διώνυμου της κωκούλας», αναγνωρίζοντας ως ποινικό αδίκημα με βαριές ποινές την

άμυνα του διαδηλωτή για να μην τον φακελώνουν οι κάμερες και οι ασφαλίτες ή απλά για να προστατευτεί από τα χημικά που τον δηλητηριάζουν. Επιπλέον, έχουν ήδη αρχίσει η διαδικασία εύρεσης προμηθευτή για την αγορά οχημάτων ρίψης νερού, τα οποία θα χρησιμοποιούνται στις πορείες. Παράλληλα, η προσπάθεια γκετοποίησης του κέντρου της Αθήνας περνάει σε νέο στάδιο καθώς πλέον, πολλές ετοιμοπόλεμες ομάδες μπάτσων ζώνουν τους δρόμους, τρομοκρατούν και συλλαμβάνουν τυχόν «υπόπτους». Κάνοντας ένα βήμα παραπέρα, ο Χ. Μαρκογιαννάκης δε ζητά, αλλά απαιτεί να γίνουμε ρουφιάνοι και να συνδράμουμε στο έργο της αστυνομίας, καθώς «υποχρεούμαστε βάσει του νόμου». Τέλος, επαναφέρεται το φασιστικό εξάμβλωμα περί «περιύβρισης αρχής». Μέτρο που θα λειτουργεί ως άλλοθι για τους μπάτσους προκειμένου να συλλαμβάνουν κόσμο απ' το σωρό, επειδή φωνάχτηκε το γνωστό σύνθημα... που όλους μας ενώνει, και με το οποίο θα διώκονται οργανώσεις που εκφράζουν πολιτικές καταγγελίες ενάντια στο σύστημα και σ' αυτούς που το εκπροσωπούν.

Η απάντηση του φοιτητικού κινήματος: το άσυλο δεν χαρίζεται, ούτε παζαρεύεται

Το άσυλο είναι μια κατάκτηση των κινήματων της μεταπολίτευσης που δεν έχουμε σκοπό να τη χαρίσουμε στο σύστημα. Με αυτό δεν προστατεύεται η ελεύθερη ακαδημαϊκή έρευνα, όπως παραπλανητικά διατυμπανίζουν τα ΜΜΕ, αλλά η πύλη των πολιτικών ιδεών μέσα στις σχολές. Προστατεύεται το δικαίωμά μας να εκφράζουμε τις πολιτικές μας απόψεις τόσο σε συνδικαλιστικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο δράσης. Μας δίνει το δικαίωμα να μπορούμε να αγωνιστούμε με τα μέσα πάλης που εμείς επιλέγουμε, χωρίς να κινδυνεύουμε να υποκύψουμε στις πιέσεις της κάθε κυβέρνησης. Αυτή η ελευθερία, που αναγκάστηκαν να παραχωρήσουν μετά την πτώση της χούντας, θεωρείται πλέον επικίνδυνη, όχι μόνο επειδή θέλουν να τελειώσουν με τη μαχητική νεολαία, αλλά και επειδή θέλουν να βάλουν σε γύφο ολόκληρο το φοιτητικό κίνημα. Όλοι αυτοί που έσκουζαν τόσο καιρό για την ανικανότητα της αστυνομίας, όλοι αυτοί που βάφτιζαν την εξέγερση της νεολαίας «οργανωμένο σχέδιο σκοτεινών κέντρων», έρχονται τώρα να υπερασμούν τάχα το άσυλο, ενώ στην πραγματικότητα ακολουθούν την τακτική του Πόντιου Πιλάτου. Επί της ουσίας, κυβέρνηση, αντιπολίτευση, ΜΜΕ και καθεστωτική «Αριστερά» τραγουδούν το ίδιο φάλτσο μοτίβο: Μην αγωνίζεστε και αν θέλετε να φωνάξετε θα σας υποδείξουμε εμείς τον τρόπο ώστε να μη θηγεί κανένα από τα συμφέροντά μας. Το φοιτητικό κίνημα δεν μπορεί να σκέπτεται και να δρα με βάση όσα του υποδεικνύουν όλοι οι καλοθελητές. Συνέπειες πάντα θα υπάρχουν και πάντα υπήρχαν, όταν η δράση του κινήματος άρχιζε να ενοχλεί. Αν ακολουθήσουμε αυτή τη λογική, θα βρεθούμε στη θέση των «αμνών» που μας ετοιμάζουν, φοβισμένοι και υποταγμένοι.

Μετά τη δολοφονική απόπειρα ενάντια στην Κωνσταντίνα Κούνεβα, φοιτητές και εργαζόμενοι στο ΑΠΘ καταλαμβάνουν την πρωταγεία του ιδρύματος, απαιτώντας την κατάργηση του δουλμπόριου των εργολαβιών στο ΑΠΘ. Τα ΜΜΕ, κατόπιν απροκάλυπτης συνεργασίας του πρώτανη Μάνθου, αντεπιτίθενται με δριμύτητα, θέτοντας για άλλη μια φορά το άσυλο στο στόχαστρο. Απαιτούν να αρθεί το άσυλο και να επέμβει ο εισαγγελέας και τα ΜΑΤ γιατί οι καταληψίες «παρακαλύπτουν την ομαλή λειτουργία του πανεπιστημίου!» Ο «από μηχανής θεός» Σανιδάς δίνει εντολή σε εισαγγελείς και αστυνομία να διερευνήσουν κατά πόσο οι καταληψίες



ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα 'μαδες τα νέα;

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινোসκουφίτσα.

Πολύ πριν από τον αρχιδια κονο της μίζας και της ρεμούλας – χαρακτηρισμός που είναι αποτυπωμένος στα βδελυρά προγούλια του – η πορεία των πολιτικών βοδρολυμάτων υπέστη εκτροπή και αρδεύει χρόνια τώρα τις εύφορες κοιλάδες της συνεννοχής, όπου κατοικούν οι άχειρες (πώς λέμε εκατόγχειρες; Ε, καμία σχέση). Οι άχειρες – που έχουν και άχυρο στην κρνιακή κοιλότητα – είναι το διακαώς και περιπαθώς ποδούμενο πολιτικό υποκείμενο που μετακινείται κοπαδόν προς όποιον το σαγηνεύσει (πράγμα εμφανώς δυσχερές επί του κατεστραμμένου θυμικού του). Είναι αυτό που καθορίζει τα πράγματα αφού πρώτα καθοριστεί από αυτά και που ενώ καθείς θα έπρεπε να το αποστρέφεται μεδ' αποτροπιασμού – ως στείρο και αιωνίως άπρακτο, οικτρά μίζερο παρά την ακατάσχετη φλυαρία του – εν τούτοις όλοι το αποζητούν, το καλοπιάνουν και το κωλοπιάνουν προκειμένου να το ενσωματώσουν στις περιλαμπρές ιδεοληψίες τους.



Τι γίνεται με το αέριο ρε Πούτιν μου;

Οι άχειρες ονομάζονται έτσι γιατί ποτέ δεν έχουν διαθέσιμο χέρι. Πρώην κομποχέρηδες, εμπίπτουν σε δημιουργία πλειστών όσων συνδυασμών: και τα δύο χέρια στο πληκτρολόγιο, στο ένα το τηλεκοντρόλ και στο άλλο snacks, στο ένα το κινητό και στο άλλο τα κλειδιά του αυτοκινήτου (αμφότερα Φροϋδικώς επεξηγημένα), «στο 'να χέρι το μπεγλέρι, στ' άλλο χέρι το τσιγάρο», στο ένα το ποτήρι και στο άλλο το πουλί και πάει κλαίγοντας. Οι άχειρες έχουν ΔΝΤ (Δείκτη Νοημοσύνης Τριάντα, τι Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ρε;) και πιστεύουν ότι LA (Los Angeles) στην California και LA (Lekaporedio Attikis) στην καταφρόνια, είναι ισότιμα μέλη του ανεπτυγμένου κόσμου! Συχνά δε, πείθονται από την χιουμοριστική εξουσιαστική προπαγάνδα που λέει ότι ενώ ο καπιταλισμός είναι η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, ο κομμουνισμός είναι το ακριβώς αντίθετο. Στους άχειρες αρέσουν τα καλαμαροχτάποδα και οι πολιτικοί, επειδή ακριβώς έχουν σε μεγάλο αριθμό τα άκρα – και τις άκρες – που εκείνοι στερούνται. Στέκονται μονίμως στο κέντρο της φρόνησης («ωστόα δεν μιλάω συμπέθερε;») τοποθετώντας όλους τους άλλους έξω και γύρω (περί), ώστε περί+φρόνηση να συνθέσουν τα απαρέκκλιτα συναισθήματα που τρέφουν γ' αυτούς...

Οι άχειρες είναι παράγωγα και στυλοβάτες του καθεστώτος μικρονοϊκού πολιτισμού, διασώτες της Ομπάμιας ελπίδας αλλά και Πουτινίζοντες ταυτόχρονα, άλλοτε Παπαρηγώντες κι άλλοτε Τσιπρίζοντες, κινούμενοι Δενδιάμεσα, Διαμαντοπωλώντες, αναρριχώμενοι και διεκδικούντες ένα καλύτερο και πιο δοξασμένο χθες. Από τότε που αι δύο – διαβάζεται ως μια λέξη, έχει και σημείο G πλέον – υπερδυνάμεις έγιναν εξί, επτά, οκτώ κι αργότερα είκοσι (G-20, το «g» που λέγαμε, δυνάμενο να εκληφθεί και ως αρχικό της λέξης gang), οι άχειρες ελπίζουν και στην εξωφρενική ουτοπία της παγκόσμιας συνεννόησης. Την ώρα που αδυνατούν να τα βρουν ακόμα και με τους δυο-τρεις της κατοικίας και τους πέντε-δέκα της πολύ κατοικίας τους!...

Οι άχειρες είναι ένα θήμα μπροστά από τους μονόχειρες, για τους οποίους ο Ντίνος Χριστιανόπουλος έγραφε ότι «οίγουρα τώρα θα μας κόψουν το ένα χέρι, αφού ανέλαβαν κυβέρνηση». Είναι συντριπτική πλειονότητα, αναγνωρίζονται από την αταξιστική καρέκλα-ουρά και βρίσκονται διάσπαρτοι παντού, φυτρώνοντας ακόμα κι εκεί που δεν τους σπέρνεις, σπέρνοντας εκεί που δεν φυτρώνει τίποτε. Βαλαντώνουν με τον Βαλάντη στις πίστες και παπαρίζονται με την παπαρι-zoo, ακούνε ισόγεια ρεύματα, πυξ βλαξ και Θανάση (τι ποιος Θανάσης ρε; Η προς το παρόν εφαρμοσμένη σε cosooping μετενσάρκωση του Μπακούιν στην στρατευμένη – αλλά και αντιρρησία συνειδησης ταυτόχρονα – τέχνη του πολύπαδου Θεσσαλικού κάμπου). Είναι και με την Αυτονομία Ορεγία και με την όπερα. Και με την RAF και με τα ράφια του Καυθα-us. Και με την action και με την attraction. Και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ. Και με την Κική και με την Κοκό...
Οι άχειρες δεν έχουν χείρα να τείνουν και γι' αυτό τείνουν σταδιακά προς την χειρίστη αποκλήνωση. Γι' αυτό και προσβάλλονται από νόσους κτηνιατρικού ενδιαφέροντος, όπως η γρίπη των χαιρών. Δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά, αλλά εκκληκτικής πιστότητας φωτοκόπιες. Δεν είναι καταγέλαστα υποκείμενα αλλά το ιστορικό υποκείμενο που θα υποστεί επιτόπια κατεργασία στους ΧΑΔΑ (Χώροι Ανεξέλεγκτης Διάθεσης Αποβλήτων) και θα μετατραπεί σε υγιές κύπαρο της μελλοντικής θεσπέσιας κοινωνίας. Έτσι κι αλλιώς δεν φταίνει οι ίδιοι, αυτό το ξέρουν όλοι. Φταίνει ο καπιταλισμός και η εκμετάλλευση παχύδερμου από παχύδερμο και κήτους από κήτους. Κοίτα.

Δε γαλέγω...
Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

51η συνεδρίαση Δευτέρα, 4.5.09

Η συνεδρίαση ασχολήθηκε με τις εκρήξεις στο Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης, το Ινστιτούτο Γκαίτε, τη Γαλλική Σχολή και το Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Ερευνών, ενώ εξετάστηκαν και οι υπόλοιποι μάρτυρες για τις εκρήξεις στα λεωφορεία των «νοικοκυραίων» της πρώην ΕΑΣ. Οι μάρτυρες, φυσικά, δεν είχαν να καταθέσουν τίποτα για κανέναν από τους κατηγορούμενους (θυμίζουμε ότι για όλες τις υποθέσεις μετά το 1991 ούτε ο Χρ. Τσιγαρίδας παρεμβαίνει, διότι έχουν γίνει από μια οργάνωση – την οργάνωση που προέκυψε από την ενοποίηση ΕΛΑ-1η Μάη – στην οποία ο ίδιος δεν συμμετείχε).

Αν υπήρχε κάτι αξιοσημείωτο σ' αυτή τη συνεδρίαση, είναι η νέα προσπάθεια του εισαγγελέα να βγάλει ότι υπήρχε κίνδυνος γι' ανθρώπους. Προσπάθεια που τον έφερε σε σύγκρουση με τις καταθέσεις των μαρτύρων, με τα αστυνομικά έγγραφα, αλλά και με την κοινή λογική. Γι' αυτό και κάποιες στιγμές αυτή η προσπάθεια έπαιρνε το χαρακτήρα φάρσας.

Για παράδειγμα, μάρτυρας πρώην αστυνομικός της φρουράς στο Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης κατέθεσε ότι είχαν ειδοποιηθεί για την τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού, είχαν βγει όλοι από το κτίριο και βρίσκονταν σε απόσταση 100-150 μέτρων, περιμένοντας να γίνει η έκρηξη στο χρόνο που είχε προειδοποιήσει ο ΕΛΑ, όπως και έγινε. Ο εισαγγελέας, όμως, ήθελε σώνει και καλά να βγάλει κίνδυνο για ανθρώπους. Ο αστυνομικός, είτε επειδή δεν έπιασε το μήνυμα είτε επειδή δεν θέλησε να γελιοποιηθεί, δεν του έκανε το χατίρι. Οπότε ο εισαγγελέας επιστράτευσε το... μέγιστο των επιχειρημάτων: Πολλές φορές γίνονται φάρσες για εκρηκτικούς μηχανισμούς στα δικαστήρια και πλέον βγαίνουν έξω οι μισοί. Οπότε, υπάρχει κίνδυνος για εκείνους που δεν βγαίνουν! Λεπτομέρεια: η έκρηξη στη Θεσσαλονίκη έγινε μαύρα μεσάνυχτα!

Άλλο παράδειγμα: Μάρτυρας για την έκρηξη στο Ινστιτούτο Γκαίτε κατέθεσε ότι ο μη-

χανισμός είχε τοποθετηθεί μέσα σε μια τουαλέτα. Ο εισαγγελέας ήθελε σώνει και καλά να αποδείξει πως υπήρχε κίνδυνος για κάποιον που περνούσε από το δρόμο, πνέζε και προσπαθούσε να μπερδέψει το μάρτυρα. Όταν ήρθε η ώρα του εφέτη Παπαθεοδώρου, ρώτησε τον μάρτυρα μερικά απλούστατα πράγματα και αποδείχτηκε πεντακάθαρα, ότι η τουαλέτα ήταν εσωτερική στο κτίριο, ότι ζημιές δεν έγιναν ούτε στο υπόλοιπο εσωτερικό του κτιρίου και επομένως δεν υπήρχε περίπτωση να πάθει οτιδήποτε κάποιος που περνούσε απ'έξω.

Τελευταίο παράδειγμα από το σημερινό μπαχατσέ: Μάρτυρας από το Γαλλικό Ινστιτούτο κατέθεσε ότι το κτίριο είχε μεταλλικές περιόδους και το φωσφικό κύμα διοχετεύθηκε στο εσωτερικό φουαγιέ. Ο εισαγγελέας, όμως, ήθελε σώνει και καλά να βγάλει πως υπήρχε κίνδυνος για κάποιον που περνούσε από τη Σίνα στις 3.30 τα χαράματα!

Στο τέλος της συνεδρίασης ο Χρ. Τσιγαρίδας ανακοίνωσε ότι θα απουσιάσει από τις επόμενες δύο συνεδριάσεις, διότι είναι ομιλητής σε εκδήλωση φοιτητών στη Νομική Σχολή του ΑΠΘ μαζί με τον καθηγητή Ι. Μαυλεδάκη, με θέμα το «πολιτικό έγκλημα». Μια παγωμάρα διαπέρασε την έδρα, αλλά αντιδράσεις δεν υπήρξαν.

52η συνεδρίαση Τρίτη, 5.5.09

Με την έναρξη της συνεδρίασης, η Ειρ. Αθανασάκη δήλωσε ότι έτσι όπως εξελίσσεται η δίκη, η ίδια στην ουσία είναι χωρίς δικηγόρο, αφού ο μόνος που την εκπροσωπεί, ο Δ. Τσοβόλας, αδυνατεί να βρίσκεται σε όλες τις συνεδριάσεις, λόγω του γνωστού προβλήματος της μεταφοράς της δίκης στον Κορυδαλλό, μακριά από το Εφετείο όπου βρίσκονται καθημερινά οι δικηγόροι. Σήμερα, κατέληξε η Αθανασάκη, θα παρακαλέσω την κα Δαλιάνη να με εκπροσωπήσει, αλλά δεν θα δεχτώ εκπροσώπηση από άλλο συνήγορο μέχρι την Τετάρτη 13/5, μέρα που μπορεί να είναι παρών ο συνήγορός μου, με τον οποίο και θα συζητήσετε το θέμα. Στην προσπάθεια της προέδρου να την μεταπειθεί, με επιχειρήματα ουδολώς πειστικά, η Αθα-

νασάκη διευκρίνισε ότι η ίδια είναι η τελευταία που φταίει και πως δεν είναι αυτή αρμόδια να μιλήσει για λογαριασμό του κ. Τσοβόλα. Θύμισε, επίσης, στην πρόεδρο πως αυτή τη στιγμή στο Εφετείο γίνεται η δίκη για τα Ζωνιανά, με 47 κατηγορούμενους και δεκάδες δικηγόρους και κανείς δεν έβαλε θέμα μεταφοράς της στον Κορυδαλλό για λόγους ασφάλειας.

Η Μ. Δαλιάνη ξεκαθάρισε ότι σήμερα θα εκπροσωπήσει την Ειρ. Αθανασάκη, όμως, στις επόμενες συνεδριάσεις δεν θα δεχτεί, στο βαθμό που η ίδια δεν το επιθυμεί, διότι ο ρόλος του συνηγόρου δεν είναι διακοσμητικός, αλλά μπορεί να υλοποιηθεί μόνο με την αποδοχή του κατηγορούμενου.

Όταν άρχισε η εξέταση των μαρτύρων, με τον δεύτερο μάρτυρα φτάσαμε στον τραγέλαφο. Η υπόθεση αφορούσε έκρηξη στο γραφείο του Ευρωκοινοβουλίου στην Αθήνα, η πρόεδρος τον ρωτούσε και κάτι για τη «Γκόταερ» (!), ο μάρτυρας όμως μιλούσε για γκαζάκια που κάπνισαν μια πόρτα! Έγιναν δυο διαλείμματα, έφαξαν τις προηγούμενες καταθέσεις του μάρτυρα, ο οποίος κατέληξε: «Εγώ θυμάμαι μόνο γκαζάκια το 1998, εσείς μιλάτε για εκρηκτικό μηχανισμό το 1994, που εγώ το έχω ξεχάσει!» Δίκιο έχει ο άνθρωπος. Δεν φταίει αυτός, αυτοί που τον κάλεσαν φταίνε. Αφού του θύμησαν για τι πράγμα μιλούσαν, του ζήτησαν να καταθέσει! Μίλησε λοιπόν για μικρές ζημιές, πολύ μικρότερες απ' αυτές που είχε προκαλέσει ρουκέτα της 17Ν, οι οποίες έγιναν νύχτα και δεν κινδύνεψε κανένας. Ο εισαγγελέας, βέβαια, το γνωστό βιολί: να πάρει από το μάρτυρα ότι υπήρχε κίνδυνος για ανθρώπους!

Η Μ. Δαλιάνη σχολίασε το γεγονός του τραγέλαφου που προηγήθηκε (με φανερό ενόχληση της προέδρου, η οποία την διέκοπτε συνεχώς) ως απόδειξη της πλήρους ανυπαρξίας αποδεικτικού υλικού, γεγονότος που επιβεβαιώνεται και από το ότι ο εισαγγελέας που έφτιαξε το κατηγορητήριο δεν μπόρεσε να αντιστοιχήσει τους μάρτυρες στις διάφορες υποθέσεις.

Η υπόλοιπη συνεδρίαση κύλησε με αναγνώσεις εγγράφων και με ένα διάλειμμα που ανακοινώθηκε για μισή αλλά κράτησε μία ώρα.

Πρώτο πανελλαδικό διήμερο προβληματισμού και δράσης για τη μετανάστευση
Χανιά, 16-17 Μάη 2009

Τα όνειρά μας για μια καλύτερη ζωή...
...τασάκίζονται στα τείχη της Ευρώπης... Φρούρα...
...πνίγονται στις έγνοιες και τα καθημερινά προβλήματα...

Με τη δική μας δράση θα γκρεμίσουμε τα τείχη!

Σάββατο 16 Μάη
Γάμος στην Οκτώβρη
Οργάνωση μεταναστευτικής υπηρεσίας εναντίον της Σπ. στην Οκτώβρη
Εργαστήριο για τις συνθήκες της αλληλεγγύης
Κυριακή 17 Μάη
Διαδίκτυο αλληλεγγύης

Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης forum.kritivoyakou.gr

23 Δεκέμβρη 2008 η Κωνσταντίνα Κούνεβα δέχτηκε δολοφονική επίθεση με βιτριόλι. Μια γυναίκα, μετανάστρια, συνδικαλίστρια, συνάντησε το σκληρό πρόσωπο όλων όσων κερδίζουν από την εκμετάλλευση των εργαζομένων και επιθυμούν στόματα κλειστά και κεφάλια χαμηλά. Σήμερα πρώτοι από όλους, οι μετανάστες καλούνται να πληρώσουν τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης. Να πληρώσουν για το μεροκάματο, που έτσι κι αλλιώς είναι αβέβαιο, κατοπληρωμένο και συνήθως ανασφάλιστο.

3 Απρίλη 2009 στην Ηγουμενίτσα, ο Αριβάν Οσμάν Αμπντουλά, Κούρδος πρόσφυγας από το Ιράκ, μετά από σύλληψη του, πέφτει θύμα άγριου ξυλοδαρμού από λιμενικούς και αυτή τη στιγμή νοσηλεύεται σε κώμα.

Ο θάνατος τραυματισμός του Αμπντουλά είναι το αναπόφευκτο αποτέλεσμα των «επιχειρήσεων αποτροπής της λαθρομετανάστευσης» που χαρακτηρίζονται από συστηματική καταπάτηση των δικαιωμάτων των προσφύγων και από πρωτοφανή αγριότητα, ενάντια σε ανθρώπους που το μόνο τους «έγκλημα» είναι το πέρασμα των συνόρων, η προσπάθεια διαφυγής από τον πόλεμο και την εξαθλίωση και η διεκδίκηση μιας καλύτερης ζωής.

Σήμερα στην Ελλάδα έχει καταργηθεί στην πράξη το δικαίωμα στο άσυλο, με τα ποσοστά αναγνώρισης της προσφυγικής ιδιότητας να κινούνται κάτω του 1%, και αρνούμενη την εφαρμογή μιας νέας διαδικασίας νομοποίησης των αλλοδαπών εργαζομένων, εξωθεί εκατοντάδες οικονομικούς και πολιτικούς πρόσφυγες στην επιλογή να εγκαταλείψουν την Ελλάδα λαθραία από τα δυτικά λιμάνια της Πάτρας και της Ηγουμενίτσας και να υποβάλλουν αίτηση ασύλου σε χώρες της δυτικής και βόρειας Ευρώπης.

Η Κωνσταντίνα και ο Αμπντουλά δεν είναι δυο μεμονωμένες περιπτώσεις εργοδοτικής και κρατικής βίας αντίστοιχα, είναι δυο από τις πολλές, σχεδόν καθημερινές περιπτώσεις, χωρίς να ξεχνάμε τους πρόσφυγες που έχουν χάσει τη ζωή τους στο Αιγαίο.

Το έγκλημα αυτό δεν πρέπει να συνεχιστεί. Το πρόβλημα δεν είναι οι μετανάστες, είναι ο αυταρχισμός, η βία, η εκμετάλλευση, η σιωπή.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛΙΔΑ 11

και τα στέκια στις σχολές διατηρούνται υπό την ανοχή πανεπιστημιακών αρχών και να ασκήσουν διώξεις. Το «Κ»ΚΕ, αντί να αντιδράσει στη φασιστική μεθόδευση πρύτανη, ΜΜΕ και Σανιδά, βαφτίζει τους αγωνιζόμενους της κατάληψης «συνονθύλευμα κουκουλοφόρων» και τους κατηγορεί ότι ανοίγουν το δρόμο για την άρση του ασύλου! Δίνει όλους αυτούς τους φοιτητές και εργαζόμενους βορά στα αρπακτικά του συστήματος. Το «Κ»ΚΕ δεν μπορεί να χωνέψει ότι ένα μικρό κίνημα, με αρκετές αδυναμίες και υστερήσεις, προσπαθεί να ηγλώσει το πουλόβερ των εργολαβιών και το ίδιο ως κόμμα δεν κάνει τίποτα σε αυτή την κατεύθυνση. Στο σφυροκόπημα των τηλε-εισαγγελιών για απόσπαση πιστοποιητικών νομιμοφροσύνης όσον αφορά το άσυλο, στελέχη του Συνασπισμού επικαλούνται τον νόμο που επαρκεί και δεν εφαρμόζεται! Επιρρίπτουν την ευθύνη στην αστυνομία και τον εισαγγελέα που δεν εμπεριβαίνει!

Δεκάδες μπάτσοι της νεοσύστατης ομάδας «Δ» εισβάλλουν στην πανεπιστημιούπολη του ΕΚΠΑ χωρίς καμία άδεια από τις αρμόδιες πανεπιστημιακές αρχές, με το πρόσχημα ότι κυνηγούσαν φιλάθλους που είχαν συγκρουστεί έξω από το γήπεδο του Εθνικού Αστερά. Η συμπεριφορά και η στάση τους προκλητική απέναντι σε όποιον φοιτητή ή εργαζόμενο συνάντησαν στο πέρασμά τους. Οι προπηλακισμοί και τραμπουκισμοί ήταν έντονοι από τους πραιτόρες που πήραν εντολή από την ηγεσία τους να άρουν επιδεικτικά το άσυλο, για να εμπεδώσουν στην πανεπιστημιακή κοινότητα ότι αυτοί πλέον κάνουν κουμάντο στο πανεπιστήμιο και κανείς δεν πρόκειται να τους εμποδίσει. Η μαζική επιχείρησή τους κατέληξε σε δυο προσαγωγές εντός του ασύλου!

Το φοιτητικό κίνημα οφείλει να απαντήσει επιθετικά στη γεμπελική προπογάνδα των ΜΜΕ, καταδεικνύοντας σε όλο της το αντιδραστικό μεγαλείο την πραγματική τρομοκρατία του συ-

στήματος. Η πραγματική τρομοκρατία δεν βρίσκεται μέσα στις σχολές, ούτε ασκείται από μαχητικούς νέους. Βρίσκεται στους εργασιακούς χώρους και ασκείται από γνωστά κουστουμαρισμένα λαμόγια. Η δολοφονική επίθεση με βιτριόλι από την εργοδοσία στην καθαρίστρια Κωνσταντίνη Κούνεβα, μετανάστρια και μαχητική συνδικαλίστρια, αποτελεί αδιάσειστη απόδειξη. Η τρομοκρατία είναι ότι κάθε χρόνο εκατοντάδες εργάτες σκοτώνονται λόγω έλλειψης μέτρων ασφάλειας. Η τρομοκρατία διδάσκεται στα αστυνομικά τμήματα, αναπτύσσεται και ασκείται στους κόλπους συμμοριών που σπίζονται από το κράτος για να οργανώνουν επιθέσεις με χειροβομβίδες σε ριζοσπαστικούς πολιτικούς χώρους. Οι καταγγελίες Ελλήνων και μεταναστών που έπεσαν θύματα αστυνομικής βίας όλο και πληθαίνουν. Και φυσικά, η «Δικαιοσύνη» κάνει τα στραβά μάτια στις γελοίες δικαιολογίες των μπάτσων που υποστηρίζουν ότι τα θύματα αυτοτραυματίστηκαν ή αυτοστραγγαλίστηκαν!

Κινηματική ανασυγκρότηση τώρα

Το φοιτητικό κίνημα έχει ανοικτούς λογαριασμούς με το σύστημα. Η καπιταλιστική κρίση δε μας αφήνει ανεπηρέαστους σε καμία περίπτωση - δεν πρέπει μας αφήσει απαθείς ούτε να μας τρομοκρατήσει. Βλέπουμε τις οικογένειές μας να υποφέρουν, βλέπουμε πόσο δυσβάσταχτο γίνεται το κόστος των σπουδών μας. Είμαστε εμείς που θα κληθούμε να φτιάξουμε τη νέα γενιά των ευελικτών, συνεχώς επανακαταρτιζόμενων, φθηνών εργαζόμενων, χαρωπά προσαρμοσμένων στις επιπτώσεις της κρίσης. Είμαστε εμείς που θα πρέπει να δουλεύουμε ή να μη βρίσκουμε δουλειά αναλόγως με τις ανάγκες των αφεντικών μέχρι τα βαθιά γεράματα και που θα αμειβόμαστε με φιλοδώρηματα. Είμαστε εμείς που θα πρέπει να πνίγουμε την οργή μας στη σιωπή προκειμένου να μην απολυθούμε.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα, το φοιτητικό κίνημα δε μπορεί να επιτρέψει να του αποσπάσουν άλλες κατακτήσεις. Καλείται να ανασυγκροτηθεί και να εξετάσει την παραπέρα πορεία του. Μέσα από την πείρα μας διδαχθήκαμε ότι το μόνο που μετράει είναι η διάθεσή μας να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε. Αν συνειδητοποιήσουμε ότι ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν δόθηκε, τότε θα βγούμε σίγουρα κερδισμένοι. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να αντισταθούμε στην επίθεση που ήδη έχει ξεκινήσει. Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς, πρέπει να παραδεχτούμε ότι ήδη έχουμε χάσει χρόνο και έδαφος.

Το χειρότερο που θα μπορούσαμε να κάνουμε είναι να μαζευτούμε από φόβο. Αυτό που μπορούμε και πρέπει να κάνουμε, είναι να βγάλουμε πολιτικά συμπεράσματα που θα υπαγορεύσουν τη δράση μας.

Η ΠΟΣΔΕΠ πλέον πέρασε στα χέρια των πιο μαύρων δυνάμεων του πανεπιστημιακού κατεστημένου, σιγοντάροντας ανοιχτά όλη την προπογάνδα κατά του ασύλου. Αυτή η προπαγάνδα δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη. Η ήττα των προοδευτικών δυνάμεων στην ΠΟΣΔΕΠ οφείλεται τόσο στη ρεφορμιστική στάση της όσο και στη σημαντική ύφεση στην οποία βρίσκεται το τελευταίο διάστημα το φοιτητικό κίνημα, γεγονός που κάνει επιτακτική την ανάγκη ανασυγκρότησής του.

Η ανασυγκρότηση αυτή δεν πρόκειται να γίνει απ' τους «εκπροσώπους» των φοιτητών, όπως ακριβώς δεν έγινε στα κινήματα του παρελθόντος. Το ενεργό δυναμικό κάθε κινήματος είναι οι ίδιοι οι αγωνιζόμενοι που συναθροίζονται στις γενικές συνελεύσεις και που διαφωνούν, ανταλλάσσουν και συνθέτουν τις απόψεις τους. Έχουμε το παράδειγμα του 2006-7, που τα ΔΣ δεν έπαιξαν κανένα ρόλο για την ενδυνάμωση του αγώνα, αντίθετα συνέβαλαν στο σταμάτημά του. Οι φοιτητές ήταν αυτοί που σε κάθε γενική συνέλευση συνδιαμόρφωναν αποφάσεις και που έδωσαν την μάχη κατά των αντικειμενικών μεταρρυθμίσεων. Η νεκρανάσταση της ΕΦΕΕ, που τόσο απεγνωσμένα ζητούν ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, ΚΚΕ-ΣΥΝ, είναι η λογική της «εκπροσώπησης» των φοιτητών από μια χούφτα «κεφαλιών» των παρατάξεων. Το ανύπαρκτο αυτό «όργανο» των φοιτητών, που εδώ και χρόνια το θυμούνται κάθε τέτοια εποχή, με τις φοιτητικές εκλογές, επιδιώκουν να το ανάγουν στο ανώτατο όργανο των φοιτητών. Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να υπερασπιστεί το δικαίωμά του να μην εκφράζεται μία φορά κάθε χρόνο μέσα απ' τις εκλογές και να αντιπαχθεί σε κάθε λογική ανάθεση. Οι εκλογές θα κατανεύμουν ποσοστά, θα μοιράσουν πόστα ανάμεσα στις παρατάξεις, θα δώσουν αφορμή για εκδηλώσεις κομματικού και παραταξιακού πατριωτισμού, αλλά ούτε το μαχόμενο φοιτητικό κίνημα θα εκφράσουν αυθεντικά, ούτε την προοπτική της αναγκαίας αγωνιστικής ανασυγκρότησης θα θέσουν επί τάπητος.

ΝΑ ΔΡΑΣΟΥΜΕ ΤΩΡΑ

ΠΙΝ ΜΑΣ ΚΑΤΑΠΛΑΚΩΣΟΥΝ ΤΑ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΑ

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Σήμερα –με τη στενή έννοια– που ο μήνας έχει εννιά, σήμερα –με την ευρεία έννοια– που οι υπηρέτες του λαού τρώνε και πίνουν και ο κυρίαρχος λαός μηδέ τρώει ουδέ πίνει, παραδινόμαστε στην παράδοση που τα είπε άπαξ όλα, γιατί ποτέ δεν αλλάζουν, εκτός από τα πρόσωπα! Κι όπως λέει κι ο αντεθνικός ύμνος «ελα, ασήμωσε και κλάψε»:

Γιατί 'να μαύρα τα βουνά και στέκουν βουρκαωμένα;

Μην άνεμος τα πολεμά, μην η βροχή τα δέρνει;

Ουδ' άνεμος τα πολεμά κι ουδέ βροχή τα δέρνει!

Μόνε διαβαίνει ο χοντρός μ' αρματωλούς και κλέφτες! Σέρνει τους νιούς από μπροστά, δελφίνους το κατόπι κι ένα κοπάδι πρόβατα στη ράχη ροβολάνε.

Κι ο Κωνσταντής επρόβαλε στους κάμπους καβαλάρης με δεκαπέντε δνδ, μ' εννιά ζυγίες παιχνίδια με τετρακόσιους άρχοντες με στόμα μπουκωμένο.

Τηράει δεξιά, τηράει ζερβά, τον ουρανό κοιτάζει

κι ενώ προσμένουν το χρησμό χάσκοντας όλοι γύρω πέφτει κοιμάται στην πλαγιά, μέσα στις παπαρούνες.

Αναψε λοιπόν το γλέντι, σουβλίστηκαν τα αρνιά της χούφτας κι ο βαρύς ελαφρολαϊκός βάρδος τραγουδάει:

Τρώτε και πίνετ' άρχοντες κι εγώ να σας διηγούμαι

για ποδηλάτη αφηλό, τον εγγονό του γέρου

που 'θελε σώνει και καλά στα μαρμαρένια αλώνια

να ανταμάσει τον χοντρό και να 'ρθουνε στα χέρια να δουν ποιος είν' καλύτερος, ποιος είν' αντρειωμένος ποιος θα μαζεύει τ' άχερο και ποιος θα τρώει δαμάλια.

Τα τραγούδια της τάβλας συνεχίστηκαν από την αριστερή πλευρά της, όπου μια παρέα καθώς πρέπει και κατηχούμενων νέων με τα προσευχητάρια της, υμνούσε την πλατυτέρα των ουρανών παντοκράτειρα:

Η Αλεξάνδρα η μοσχονιά, το αγρίμι των εδράνων

εβγήκε και παινεύτηκε: Σύριζα δε λογιαίζει

γιατί είν' τα πρόβατα πιστά κι η Λιάνα παλικάρι

και έχουνε τον τρόπο τους μέσα στις δυσκολίες

να προσκυνούνε τον πασά, να ρίχνουνε και «σμπάρα» να πολεμάνε τους οχτρούς από τα καραούλια.

Λίγο παρακεί –κατά κάποιους δεξιότερα, κατ' άλλους αριστερότερα, παντού ή και πουθενά– ακούστηκε το αργόσυρτο κλαρίνο της (γηραιάς) ηπείρου και οι πολύχρωμοι νέοι με τα νταούλια και τα σουραούλια οχλαγωγούσαν:

Λεβέντης εροβόλαγε από τα κορφοβούνια

με το μαντίλι στο λαιμό, το βαριοκεντημένο

με το μαλλί στο μέτωπο γλειμμένο απ' αγελάδα

φορούσε το σακάκι του και γλυκοτραγουδούσε:

«Γεια σου Ευρώπη έμορφη με τα χρυσά, τ' ασήμια

γεια ρωμιούση και σ' εσέ, ήρθα και μη φοβάσαι».

Και τότε η ομήγυρη έστρεψε το βλέμμα τέρμα δεξιά, στραβολαίμασε για να καμαρώσει τους πατριώτες κι άκουσε το παρατεταμένο τραγούδι της παρατεταγμένης λοξής (εντελώς) φάλλαγας:

Και στα στερνά άλλος χοντρός το λόγγο ροβολάει

σέρνοντας μεγαλέξαντρου, καταραμένα φίδια

με μανουάλια, σβάστικες, κίονες μα και κύνες

που τηνε βγάξει μπέικα πουλώντας δεκανίκια

και νανουρίζει το ντουνιά, διηγείται παραμύθια

γλείφει διαρκώς τα δάχτυλα και θέλει κι άλλο μέλι.

Ωσπου κεραυνός έπεσε εκεί που ήταν δάσος και θα ξαναγίνει δάσος, φωνή μεγάλη ακούστηκε από τον ουρανό κι από τα σωθικά της γης ταυτόχρονα, έκλ@σε η νύφη και σχόλασε ο γάμος, γαμώτο:

Πού πας περισσότεράκι μου να φτιάσεις τη φωλιά σου;

Αν τηνε φτιάσεις στο βουνό, κουφός σου τη χαλάει

αν τηνε φτιάσεις στο γιολό, πλοία δεν βάζει ο τάπας

κι αν τηνε φτιάσεις καταγής, σου τη χαλούν τα φίδια.

Πού πας περισσότεράκι μου να φτιάσεις τη φωλιά σου

κι εμάρανες τα όνειρα κι έκαψες τον αγώνα;

Αχρηστοτέλης Επαυλιδής

Οι Παρασκευές το Μάη είναι Jazz

Οι βιντεοπροβολές αυτού του μήνα εστιάζουν σε κινηματογραφικές ιστορίες που αναπαριστούν όψεις και πρόσωπα της μεγαλύτερης ίσως μουσικής επανάστασης του περασμένου αιώνα, της τζαζ. Οι τρεις ταινίες που συνθέτουν το μικρό αυτό πρόγραμμα θα περιβάλλονται από μουσικές ακροάσεις, προβολή σχετικών βίντεο και φυσικά συζητήσεις.

08/05: **Shadows** (1959) του Τζον Κασαβέτης

22/05: **Round Midnight** (1986) του Μπερτράν Ταβερνιέ

29/05: **Bird** (1988) του Κλιντ Ισγουντ

Παρασκευές στις 20.30μμ

Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών

Είσοδος ελεύθερη

cinekontra@hotmail.com



08/05: **Shadows**
(1959) του Τζον Κασαβέτης

22/05: **Round Midnight**
(1986) του Μπερτράν Ταβερνιέ

29/05: **Bird**
(1988) του Κλιντ Ισγουντ

KONTRA
Κινηματογράφος του Παρασκευές στις 20.30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
Είσοδος ελεύθερη
cinekontra@hotmail.com

Στον καταραμένο τόπο, Μάη μήνα βρέχει...

Με έντονες αθλητικές συγκινήσεις μπήκε ο Μάης και ως ελπίζουμε ότι το χορταστικό θέαμα της περασμένης βδομάδας θα συνεχιστεί μέχρι το τέλος της σεζόν. Ο τελικός κυπέλλου Ελλάδας και το κλασικό ντέρμπι Ρεάλ Μαδρίτης - Μπαρτσελόνα στο ποδόσφαιρο καθώς και το ευρωπαϊκό Final-4 στο μπάσκετ αποζημίωσαν στο έπακρο όσους αποφάσισαν να μείνουν στο σπίτι και να παρακολουθήσουν τις αθλητικές αναμετρήσεις. Η στήλη έπεσε μέσα στις προβλέψεις της, αφού ο Ολυμπιακός κατάφερε να πάρει το ελληνικό κύπελλο και οι πράσινοι ήταν οι νικητές στον ημιτελικό του Final-4 κόντρα στους ερυθρόλευκους. Τη νύφη πλήρωσαν οι ΑΕΚτζήδες, που για μια ακόμη φορά έφτασαν στη βρύση και νερό δεν ήπιαν.

✓ Ας ξεκινήσουμε με το Final-4 του μπάσκετ και τον 5ο τίτλο του Παναθηναϊκού. Οι πράσινοι κατάφεραν αρχικά να κερδίσουν τους ερυθρόλευκους στον ημιτελικό και στη συνέχεια ξόρκισαν την κατάρρα, σύμφωνα με την οποία η ομάδα που κερδίζει τον «εμφύλιο» ημιτελικό χάνει στον τελικό. Αυτό που κατά τη γνώμη μου θα πρέπει να σχολιάσουμε για τον ημιτελικό είναι η επιλογή του Ομπράντοβιτς να «χτυπήσει» τον Ολυμπιακό μέσα στη ρακέτα και να παίξει με τους ψηλούς και για τον τελικό η απαρράδεκτη διαιτησία υπέρ των Ρώσων στο δεύτερο ημίχρονο.

Στον ημιτελικό οι πράσινοι είχαν εντελώς διαφορετική αγωνιστική φιλοσοφία σε σχέση με αυτή που μας είχαν συνηθίσει. Επαιξαν με τους ψηλούς μέσα στη ρακέτα των ερυθρόλευκων και περιόρισαν στο ελάχιστο τα τρίποντα και τα περιφερειακά σουτ. Με τον τρόπο αυτό έλεγχαν σε όλη τη διάρκεια του αγώνα το ρυθμό και δεν επέτρεψαν στους ερυθρόλευκους να «τρέξουν». Πέκοβιτς και Μπατίστ, που κέρδισαν κατά κράτος τους ερυθρόλευκους ψηλούς, και ο Γιασικεβίτσιους στο δεύτερο (ο Λίθουανός έκανε το καλύτερό του παιχνίδι με την πράσινη φανέλα) έβγαλαν τον Παναθηναϊκό στο τίμολο του αγώνα. Οι ερυθρόλευκοι δεν είχαν πειστικές απαντήσεις, έμειναν στο παιχνίδι χάρη στην ευστοχία του Γκριρ στο πρώτο ημίχρονο και προσπάθησαν να «κλέψουν» τη νίκη παίζοντας κλεφτοπόλεμο στο δεύτερο μέρος. Η

εντύπωση που

έμεινε μετά την ολοκλήρωση του αγώνα ήταν ότι οι πράσινοι ήταν καλύτεροι στις λεπτομέρειες και κέρδισαν δίκα, ενώ ο Ομπράντοβιτς έδειξε πιο διαβασμένος από τον Γιαννάκη, που παρακολουθούσε παθητικά την εξέλιξη του αγώνα.

Στον τελικό τα αξιοσημείωτα ήταν δύο. Με εκπληκτική εμφάνιση και θεαματικό μπάσκετ οι πράσινοι στο πρώτο ημίχρονο πήραν μια διαφορά 20 πόντων και έδειξαν ότι θα τελειωναν τον τελικό πολύ νωρίς. Οι διαιτητές όμως είχαν διαφορετική άποψη και «στρατεύτηκαν» στο πλευρό των Ρώσων. Η ΤΣΣΚΑ, παίζοντας με «έξι» παίκτες, έφτασε μια ανάσα από τη νίκη, όμως ο Σισκά-



Επίασαν δουλειά οι μπουλντόζες!

ουσκας αστόχησε στο τελευταίο σουτ. Η εικόνα του Θανάση Γιαννακόπουλου να πετάει χαρτονομίσματα στον Μπερτομέου τα λέει όλα. Ευτυχώς που οι πράσινοι κέρδισαν, αλλιώς κανείς δεν ξέρει πως θα αντιδρούσαν οι οπαδοί του Παναθηναϊκού στις εξέδρες. Παρακολουθούμε αρκετά χρόνια μπάσκετ και η διαιτησία των διαιτητών και ιδιαίτερα του Ισπανού Αρτεάγα είναι η χειρότερη της τελευταίας δεκαετίας.

Με την ολοκλήρωση του Final-4, το ενδιαφέρον μεταφέρεται στο ελληνικό πρωτάθλημα. Οι ερυθρόλευκοι έχοντας το πλεονέκτημα έδρας, θα προσπαθήσουν να πάρουν το πρωτάθλημα και τη ρεβάνς για την ευρωπαϊκή τους ήττα, όμως οι πράσινοι δείχνουν να είναι σε πολύ καλή αγωνιστική κατάσταση και ευελπιστούν ότι θα κερδίσουν στο ΣΕΦ και θα πάρουν τον τίτλο.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ



✓ Αφήνουμε το μπάσκετ και ερχόμαστε στο ποδόσφαιρο και στον τελικό του κυπέλλου Ελλάδας. Είναι η πρώτη φορά που παρακολουθώντας αγώνα που δεν έπαιζε το Παγκράτι ή ο Παναθηναϊκός είχα αγωνία για το τελικό αποτέλεσμα. Ο αγώνας ήταν μέτριος ποιοτικά, είχε όμως μια συγκλονιστική εξέλιξη, που μας καθήλωσε στον καναπέ μας. Οι ερυθρόλευκοι, χωρίς να φτάσουν σε υψηλό επίπεδο απόδοσης, ήταν πιο τυχεροί στην κανονική διάρκεια του αγώνα (ισοφάρισαν στην τελευταία φάση του ενενητάλεπτου), στην παράταση άντεξαν για 12 λεπτά παίζοντας με 9 παίκτες και στη διαδικασία των πέναλτι

πήραν το κύπελλο και έκλεισαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη χρονιά. Στην απέναντι όχθη, οι κιτρινόμαυροι επιβεβαίωσαν ότι είναι μια μέτρια ομάδα που δεν μπορεί να ελπίζει σε διακρίσεις. Αν και προηγήθηκαν με 2-0 στο ημίχρονο, εκμεταλλεύμενοι στο έπακρο τη χαλαρότητα των ερυθρόλευκων, και 3-2 στο 90ό λεπτό, κόντρα στη ροή του αγώνα, δεν μπόρεσαν να διαχειριστούν σωστά τις κακουχίες και έχασαν την κούπα μέσα από τα χέρια τους. Στην παράταση βρέθηκαν πίσω στο σκορ, κατάφεραν να ισοφαρίσουν, όμως αν και βρέθηκαν με δυο παίκτες περισσότερους, δεν είχαν καθαρό μυαλό να παίξουν σωστά και να ρίξουν τον αντίπαλό τους στο καναβάτσο. Στη διαδικασία των πέναλτι η τύχη τους γύρισε την πλάτη και τους έμεινε η παρηγοριά ότι συμμετείχαν στον πιο συναρπαστικό τελικό του ελληνικού κυπέλλου. Το μέλλον

της ΑΕΚ φαντάζει αβέβαιο και η ελπίδα των απανταχού ΑΕΚτζήδων είναι να ασχοληθεί με την ομάδα ο Μελισσανίδης, γιατί διαφορετικά δύσκολα θα βγουν από το σημερινό αδιέξοδο.

✓ Κλείνουμε την τριλογία με το κλασικό ντέρμπι του ισπανικού πρωταθλήματος. Η Ρεάλ ήθελε τη νίκη για να πλησιάσει τη Μπαρτσελόνα και να ελπίζει στην κατάκτηση του τίτλου, όμως οι Καταλανοί έκαναν επιδειξη δύναμης και κέρδισαν με 6-2, υποχρεώνοντας τη Ρεάλ σε μια από τις πιο ταπεινωτικές ήττες της ιστορίας της. Δεν είδα το συγκεκριμένο παιχνίδι (διεξαγόταν την ίδια ώρα με τον τελικό ΑΕΚ - Ολυμπιακός), όμως όπως με διαβεβαίωσε φίλος που είδε τον αγώνα, ήταν ματσάρα. Κρίνοντας και από τα δημοσιεύματα των εφημερίδων, έγινε θεαματικό παιχνίδι με πολλές φάσεις, που αξίζει να το δούμε έστω και σε μαγνητοσκοπήση. Αυτό που πρέπει να τονίσουμε είναι ότι, παρά τη βαριά ήττα, οι οπαδοί της Ρεάλ δεν ξεπέρασαν τα όρια. Μπορούμε να φανταστούμε τι θα γινόταν στην Ελλάδα αν ο Ολυμπιακός έχανε στο Καραϊσκάκη από τον Παναθηναϊκό (ή το αντίθετο) το ντέρμπι και τον τίτλο του πρωταθλήτη; Ακόμη στο γήπεδο θα ήταν οι παίκτες και οι μπάτσοι θα σχεδίαζαν τον τρόπο για να τους φυγαδέψουν προκειμένου να μην τους λιποτάρουν οι οπαδοί τους.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Σημαντικές οι εξελίξεις στο θέμα της ανέγερσης του γηπέδου του Παναθηναϊκού, αφού ο Δήμος Αθηναίων έδωσε τις αναγκαίες νομικές διασφαλίσεις στην ΠΑΕ Παναθηναϊκός και οι μπουλντόζες έπιασαν δουλειά. Περισσότερα για το συγκεκριμένο θέμα στο επόμενο φύλλο.

ΥΓ2: Μάντσεστερ εναντίον Μπαρτσελόνα στον τελικό του Champions League και άπαντες ελπίζουμε ότι θα δούμε ένα πολύ όμορφο παιχνίδι από δυο ομάδες που φημίζονται για το επιθετικό ποδόσφαιρο που παίζουν.



■ ΓΙΑΝ ΜΠΟΝΙ

Για πάντα μαζί

Μια ταινία για την ενδο-οικογενειακή βία και την ψυχολογική της προδιάθεση. Ένας αστυνομικός ήπιου χαρακτήρα και μαλθακών, σχεδόν ανύπαρκτων αντιδράσεων, γίνεται θύμα μιας συζύγου που απαιτεί στιβαρότερες σχέσεις, μεγαλύτερη αναγνώριση και περισσότερη επικοινωνία. Οι οικονομικές εξαρτήσεις, τα κατεστημένα οικογενειακά πρότυπα και τα μικροαστικά όνειρα της σπουδαιοφανούς επαγγελματικής αποκατάστασης των παιδιών συμβαδίζουν με μια κοινωνική υποκρισία που δεν μπορεί να παραμείνει αλώβητη.

Η ταινία του Γιαν Μπόνι περιγράφει υπερβολικές συμπεριφορές και αντιδράσεις που παρολαυτά δεν είναι σπάνιες. Οι ήρωες αυτής της ταινίας κυριαρχούνται από άρρωστες κοινωνικές σχέσεις: απομόνωση, κατάθλιψη, εμμονές, ασημαντότητες. Γαντζώνονται ο ένας από τον άλλο για να γεμίσουν και να δώσουν νόημα σε μια αφυδατω-



μένη από κοινωνικότητα ζωή. Το εγώ τους δεν τους επιτρέπει να αναγνωρίσουν ο ένας στον άλλο την αυτονομία που ο καθένας δικαιούται. Κι όλα αυτά τα ονομάζουν αγάπη...

Όμως, σε κάτι που εύκολα αποδίδονται ψυχολογικές προεκτάσεις, εύκολα επίσης αφαιρούνται απ' αυτό οι κοινωνικές διαστάσεις. Η ενδο-οικογενειακή βία στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ένα φαινόμενο που άπτεται οικονομικών παραγόντων αλλά έχει κυρίως τη βάση του σε μια κοινωνική δομή άκρατων ατομικιστικών σχέσεων που αποθεώνουν εγωκεντρικές επιλογές, κατατρύχονται με το μηδαμινό και το τιποτένιο, υποβιβάζουν τη συλλογική δραστηριότητα του ανθρώπου, μειώνουν την ενασχόληση με υψηλότερους στόχους.

Αυτή η διάσταση είναι εξαιρετικά αδύναμη έως απύουσα στην ταινία του Γιαν Μπόνι. Έτσι, το όλο εγχείρημα υποβιβάζεται σ' ένα τυπικό οικογενειακό, ψυχολογικό δράμα, μικρής εμβέλειας και σημασίας.

■ ΖΑΝ-ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΡΙΣΕ

Υπ' αριθμόν 1 δημόσιος κίνδυνος (Μέρος δεύτερο)

Η ζωή του διαβόητου κακοποιού Ζακ Μεσρινέ (σαν να λέμε του γάλλου Παλαικόωστα), που έδρασε τις δεκαετίες '60-'70 και δολοφονήθηκε από τη γαλλική αστυνομία το 1979 στο κέντρο του Παρισιού. Γόνος εργατικής οικογένειας, ευφυής, θεαματικός, επικοινωνιακός, πολέμιος του ποινικού συστήματος, ο Μεσρινέ δεν άργησε να γίνει ήρωας σε μια χώρα με έντονες τις ιδέες της ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Φυσικά, το κράτος τον αναγόρευσε σε Νο 1 εχθρό του, για να αποδειχθεί ότι ακόμα και στη χώρα του Βί-

Μπάτσοι, γουρούνια, γριπιασμένοι!

Σοκολάτα Παυλίδη

Ποιο είπαμε είναι το ποσοστό αποχής από τις ευρωεκλογές;

Οι κάλπες φαίνονται εύκολα να λένε την αλήθεια/ της κάλπης η αδράνεια πουλάει παραμύθια (μαντινάδα)

◆ Δίαυλη πόλη/ πέτρα που δακρύζει.

◆ Μην πολυχαίρεστε (κάπιοι) για τη νίκη του Ζούμα (ANC) στη Ν. Αφρική. Ένας απλός «λαϊκός υποψήφιος» είναι...

◆ «Βρήκε το δάσκαλό του ο Ομπάμα» στο πρόσωπο του Τσάβες (ΠΡΙΝ, 26-4-09). Πώς ακριβώς, άραγε;

◆ Για την Εκκλησία της Ελλάδος ΕΤΑΚ σημαίνει: Ειδικό Τέλος Απαλλαγής (από) Κινητοακίνητα.

◆ NOT THE ROTE ARMEE FR-AKTION/ Πλάθω/ –τελευταία φορά/ / ζύμη για τη λήθη/ εδώ/ θεριέβουν οι σκιές/ να υγράνουν θέλουν/ του μέλλοντος τις φωτιές.

◆ Μάχη οι ευρωεκλογές; Και η ψήφος «ουσιαστική συμβολή για νικηφόρους αγώνες, για την ταξική αναγέννηση του εργατικού κινήματος και κυρίως την άλλη Αριστερά»; (Δεσύλλας, ΠΡΙΝ, 26-4-09). Είπαν της γριάς να χέσει... (ή «ο ποντικομικρούλης»).

◆ Τελικά ο Βαλβέρδε, έρδε ή νούκου έρδε;

◆ Man United ως το κόκκαλο.

◆ Απ' τα «δεξιά» τη βγαίνει(;) το Καποδιστριακό στην κυβέρνηση: «Περισσότεροι οι εισακτέοι από όσους αντέχουν τα Πανεπιστήμια» (εφημ. «Το Καποδιστριακό», 1-15/4/09). Καθείς εφ' ω ετάχθη.

◆ Κανονικά ασφαλίτικες ερωτήσεις στην είσοδο της Ζώνης: Ποιος είσαι; Από ποιο χώρο είσαι; Δε μπορείτε να μοιράζετε όταν μοιράζουμε

εμείς κ.λπ. κ.λπ.

◆ Και «άμεση εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος» ζητά η ΚΟΕ – άδικα θα βγάλει ευρωέδρα; (εφημ. «Αριστερά» – βάλτε και εισαγωγικά στα εισαγωγικά... – 20-3-09). Το επαναστατικό-δημοκρατικό κράτος (Λένιν), ευρωεκλογές 2009, βάλτα όλα μαζί κι ό,τι βγει: και πίτσες και βίρτσες.

τέτοιο πράγμα; Η κοινωνία μας φοράει ένα ζουρλομανδύα κονφορμισμού από την ώρα που θα γεννηθούμε. Μας "διαπαιδαγωγεί". Δηλαδή μας αναγκάζει να συμμορφωθούμε στις δικές της επι-



Περί κρίσης

◆ «Με ποιον είναι η ανανεωτική πτέρυγα του ΣΥΝ;» (εφημ. της ΚΟΕ, 20-3-09). Η ΚΟΕ με ποια πλευρά είναι;

◆ Ρε συ Περικλή, αφού εκλέχθηκες βουλευτής τι την θες την Ελευθεροφυλλάδα;

◆ Μιχάλης Χρυσοχοϊδής: «Ο αναρχισμός είναι μια υπόθεση πολύ παλιά – δεν την απαγορεύσαμε» (συνέντευξη στο περιοδικό «Κουρδιστό Πορτοκάλι»). Είπε ο... πρώην υπουργός Δημόσιας Τάξης.

◆ «Ο "φυσιολογικός άνθρωπος"». Υπάρχει στ' αλήθεια

θυμίες. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, οι όροι "υγεία" και "τρέλα" γίνονται ύποπτοι. Ο "σχιζοφρενής" μπορεί απλώς να είναι κάποιος που δε μπόρεσε ή δε θέλησε να υποταχθεί. (Szasz-Laing: «Δύο δοκίμια για την ψυχιατρική καταπίεση»). Ταμάμ, και «φωλιά του κούκου» - one flew over the cuckoo's nest.

◆ «Γενική αντικαπιταλιστική απεργία». Το «ακούγεσαι ευχαρίστως» ή το «δημιουργείν το ευχάριστον»;

◆ Να θυμίσουμε δύο τίτλους εφημερίδων: «Οχι άλλος χαμένος χρόνος, εμπιστευτείτε με την ψήφο σας το ΚΚΕ» – «Ο χρόνος λειτουργεί υπέρ του κεφαλαίου». Οπερ σημαίνει: στον πρώτο τίτλο όλα θα παν καλά με κόκα-κόλα (ή με εκλογές – ποιο «πεζοδρομίο»);, στο δεύτερο, ω εργατική τάξη, γρηγόρει (και πεζοδρομιάσου!). Ο πρώτος από Ριζοσπάστη (10-4-09), ο βου! από ΚΟΝΤΡΑ (11-4-09).

◆ «Όμως δεν είναι ανάγκη να ταξιδέψουμε μέχρι τη μακρινή Ασία. Μέσα στο ίδιο μας το ευρωπαϊκό σπίτι, μιάμιση ώρα από την Αθήνα, τρεις ώρες από το Παρίσι, η Βουλγαρία είναι ένας κανονικός παράδεισος για τους βιομηχάνους: μόλις με 19 δολάρια αμειβεται την ώρα ο Βούλγαρος εργάτης». (Ρ.Βρανάς –

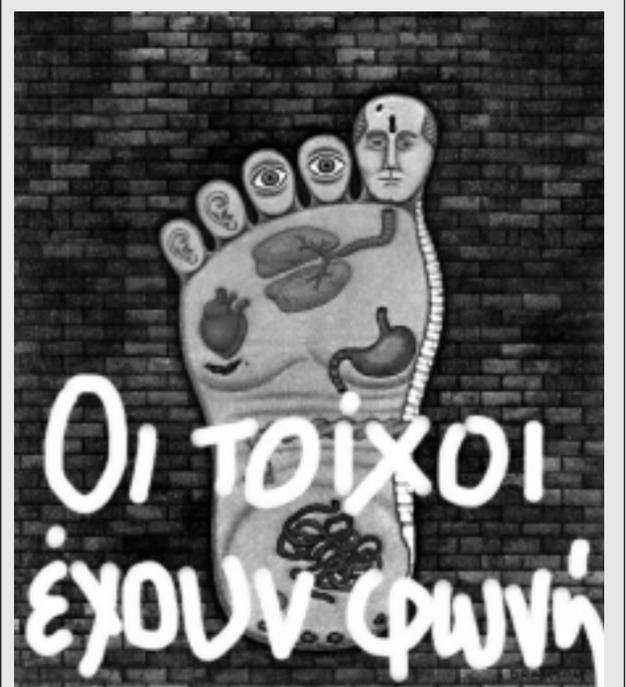
«Τα Νέα», 10-4-09).

◆ Έλληνες και ξένοι εργάτες ενωμένοι. Με σχόλιο: όταν ξαφνικά, στην «κόψη του ξυραφιού» μέχρι και ο Πάγκαλος (και άλλες «δημοκρατικές δυνάμεις») «ξαφνικά» το προβάλλουν, ε τότε, δε χρειάζεται και πολλή σκέψη (βαθιά) για να πιάσει κανείς τι παίζεται.

◆ Διαβάστε την πρωτομαγιάτικη αφίσα του ΕΑΜ και καγχάστε μαζί μας...

◆ «Ανθρωποι που δε γνώρισα ποτέ μου δώσαν το αίμα μου και τ' όνομά μου/ στην ηλικία μου χιονίζει, χιονίζει αδιάκοπα/ μια κίνηση σα να 'θελα πάντα να προφυλαχτώ από ένα χτύπημα/ δίψασα για όλη τη ζωή/ κι όμως την άφησα/ για ν' αρπαχτώ από τα πελώρια αγκάθια της αιωνιότητας/ η σάρκα μου ένας επίδεσμος γύρω από τ' αυριανό μου τίποτα/ κανείς δε μπορεί να με βοηθήσει στον πόνο μου/ εκτός από τον ίδιο μου τον πόνο – είμαι εδώ ανάμεσά σας κι ολομόναχος/ κι η ποίηση σα μια μεγάλη αλήθεια, που την ανακαλύπτεις ύστερα από χρόνια/ όταν δε μπορεί να σου χρησιμεύσει σε τίποτα./ Επτάγγελά μου: Το ακατόρθωτο». [Τ. Λειβαδίτης (Ποιήματα 1958-1964)]. Προσέξτε τον τελευταίο στίχο.

Βασιλης



◆ Πρωτομαγιά Ανταρσίας! Την κρίση να πληρώσουν οι βιομήχανοι και οι τραπεζίτες! Οχι στην ταξική συνεργασία ΓΣΕΕ-ΣΕΒ! Κλιμάκωση των αγώνων ενάντια στο κεφάλαιο, την ΕΕ και τις κυβερνήσεις τους! (ΑΝΤΑΡΣΥΑ)

Θα συμφωνήσουμε απολύτως ότι το νεότευκτο σχήμα έκανε πράγματι μια Πρωτομαγιά ανταρσίας. Διότι είναι ανταρσία να μην είναι το ΣΕΚ πρώτο τραπέζι πίστα στη συναυλία της ΓΣΕΕ στην Κλαυθμώνος, αλλά σε χωριστή συγκέντρωση στο Μουσείο. Κάποιοι κακεντρεχείς, βέβαια, επιμένουν ότι η απόφαση για Μουσείο πάρθηκε πριν η ΓΣΕΕ αποφασίσει τη μετακόμιση από το παραδοσιακό Πεδίον του Αρεως στη νεότευκτη Κλαυθμώνος. Λένε –οι ίδιοι κακεντρεχείς– ότι η απόφαση για Μουσείο ελήφθη με τη γνωστή μέθοδο της χρυσής τομής: Πεδίον του Αρεως (όπως κάθε χρόνο) το ΣΕΚ, Ομόνοια οι συνιστώσες του ΜΕΡΑ, τι είναι στη μέση; Το Μουσείο. Οπότε θα προέκυπτε μια συγκέντρωση εντός-εκτός-και επί τα αυτά. Οχι με τη ΓΣΕΕ, αλλά σε επαφή με τη ΓΣΕΕ. Οπότε –πάλι κατά τους ίδιους κακεντρεχείς– την ανταρσία την έκανε η ΓΣΕΕ, που σηκώθηκε και πήγε στην Κλαυθμώνος, χωρίς να ενημερώσει κανέναν. Πάντα ύπουλη αυτή η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

ΥΓ: Δηλαδή, από δω και πέρα, με βάση το τρίτο συνθετικό του Ανταρσικακού πρωτομαγιάτικου μανιφέστου, το ΣΕΚ θα κόψει τις κακές παρέες με τη ΓΣΕΕ και την υπόλοιπη συνδικαλιστική γραφειοκρατία; Καλά, ρε σύντροφοι, μη βαράτε, ένα καλαμπουρί είπαμε...

◆ Από αυτή τη γρίπη κανείς σας δε γλιτώνει, Μπάτσοι-γουρούνια-δολοφόνοι (σύνθημα στην πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση της πλατείας Βικτωρίας)

Η επικαιροποίηση συνεχίζεται και μας θέτει προ των ευθυνών μας. Μήπως πρέπει πλέον οι μπάτσοι να φορούν χειρουργικές μάσκες, διότι λόγω της δεύτερης (με τη σειρά που ορίζει το γνωστό σύνθημα που όλους μας ενώνει) ιδιότητά τους δημιουργείται κίνδυνος μετάδοσης του γνωστού ιού; Νομίζουμε ότι ο υπουργός Υγείας κ. Αβραμόπουλος οφείλει να λάβει πάραυτα θέση.

◆ «Ανυπόστατοι» δεν είναι οι γκέι γάμοι, αλλά οι νόμοι τους (σύνθημα σε τοίχο στα Εξάρχεια)

Καθένας με τον πόνο του. Άλλος με την ανεργία, τη φτώχεια και τη δυστυχία και άλλος –προφανώς με λυμένα τα προηγούμενα– θελει καλά και σώνει να παντρευτεί. Για να λέμε του στραβού το δίκιο, πάντως, οι νόμοι κάθε άλλο παρά ανυπόστατοι είναι. Ειδικά όταν μιλάμε για γάμο, που είναι ένα είδος αστικού συμβολαίου με εγγυητή το κράτος (η συντροφικότητα και η συμβίωση είναι άλλο πράγμα ή κάνουμε λάθος;). Εκτός αν ο συνθηματογράφος εννοεί ότι με μια προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων οι νόμοι θα κριθούν ανυπόστατοι. Πάσο και του ευχόμεστε καλή επιτυχία στο δικαστικό αγώνα. Γιατί, όμως, θα πρέπει ντε και καλά να αναγορευτείται σε μείζον κοινωνικό πρόταγμα το εν λόγω;

◆ Οργάνωση-Ρήξη-Ανατροπή-στην κρίση τους απαντάμε με αντεπίθεση-13 Μάη στηρίζουμε-ψηφίζουμε Πανσπουδαστική Κ.Σ. (Κνίτικο πανό στο ΤΕΙ Πειραιά)

Κάθε αστορεφορμιστική δύναμη που σέβεται τον εαυτό της οφείλει να παραμυθιάσει τον εν δυνάμει ψηφοφόρο με διάφορα ηχηρά, πριν του ζητήσει την ψήφο. Για να αισθάνεται κι αυτός δικαιωμένος, όταν τη ρίξει.



κτωρα Ουγκώ οι Ιαβέρηδες είναι πιο ισχυροί από τους φτωχοδιάβολους που καταφέρνουν να ανέβουν στην ιεραρχία της υψηλής παραβατικότητας. Δεν χρειάζεται να πούμε ποιοι είναι οι δημόσιοι κίνδυνοι σ' αυτόν τον κόσμο. Κάπι σαν τον Ζακ Μεσρινέ το πολύ να γίνουν δυο ταινίες, χάρη στο μύθο που ο δρόμος που επέλεξαν τροφοδότησε.

Ελένη Σταματίου



Κάνε δική σου υπόθεση την οικονομική ενίσχυση της «Κόντρας»

Αριθμός λογαριασμού Εθνικής 100-87804638

Μετά την παταγώδη κατάρρευση των καθεστώτων του παλινорθωμένου καπιταλισμού, στα τέλη της δεκαετίας του '80 με αρχές της δεκαετίας του '90, οι αστικές δυνάμεις σε όλο τον κόσμο ξεκίνησαν μια συντονισμένη προσπάθεια ξαναγραφίματος της Ιστορίας, με σκοπό να ενταφιάσουν τον κομμουνισμό. Αναθεωρητές ιστορικοί επιστρατεύθηκαν για να σβήσουν από τη μνήμη μας ακόμα και σημερινά γεγονότα, που έμειναν ανεξίτηλα χαραγμένα στη μνήμη των λαών.

Ετσι, η Μεγάλη Σοσιαλιστική Οκτωβριανή Επανάσταση έγινε «πραξικόπημα του δαίμονα Λένιν και των Μπολσεβίκων». Ο κομμουνισμός ταυτίζεται με το ναζισμό σαν εκφάνσεις του «ολοκληρωτισμού» (ήτοι της άρνησης της αστικής δημοκρατίας). Και η 9η Μάη, από Μέρα της Αντιφασιστικής Νίκης των Λαών, όπως γιορταζόταν επί δεκαετίες, έγινε «Ημέρα της Ευρώπης». Οργανώνουν και φέτος εκδηλώσεις, με επίκεντρο τη Θεσσαλονίκη. Μέχρι και υπολογιστές με τζάμπα πρόσβαση στο Ιντερνετ θα στήσουν, μπας και καταφέρουν να τραβήξουν τη νεολαία.

Ό,τι και να κάνουν, όμως, η 9η Μάη θα παραμείνει Μέρα της Αντιφασιστικής Νίκης των Λαών. Είναι η πρώτη μέρα μετά την άνευ όρων παράδοση της ναζιστικής Γερμανίας, η πρώτη μέρα ειρήνης μετά από έναν ολέθριο πόλεμο, η πρώτη μέρα χωρίς το ναζιφασιστικό τέρας κυρίαρχο. Στις 7 Μάη υπογράφηκε στη Ρέιμς το προκαταρκτικό πρωτόκολλο συνθηκολόγησης. Στις 8 Μάη η ανώτατη γερμανική διοίκηση υπέγραψε τη συνθηκολόγησή της μπροστά στον στρατάρχη της ΕΣΣΔ Γκεόργκι Ζούκοφ. Στις 9 Μάη, ο στρατάρχης **Κοσέφ Στάλιν** ανήγγειλε τα χαρμόσινα νέα στο λαό της Σοβιετικής Ένωσης: «... Από δω και μπρος πάνω στην Ευρώπη θα κυματίζει η μεγάλη σημαία της



9 Μάη 1945 Τότε που ξεψυχούσε ο ναζισμός

ελευθερίας των λαών και της ειρήνης ανάμεσα στους λαούς.

Πριν από τρία χρόνια ο Χίτλερ δήλωσε δημόσια, πως με-

σα στα καθήκοντά του περιλαμβάνεται και ο διαμελισμός της Σοβιετικής Ένωσης... Στην πραγματικότητα έγινε κάτι

εντελώς αντίθετο από αυτό που έλεγαν μέσα στο παραλήρημά τους οι χιτλερικοί. Η Γερμανία τσακίστηκε κατακέφαλα. Τα γερμανικά στρατεύματα συνθηκολόγησαν. Η Σοβιετική Ένωση πανηγυρίζει τη νίκη, αν και δεν ετοιμάζεται ούτε να διαμελίσει, ούτε να εκμηδενίσει τη Γερμανία.

Σύντροφοι! Ο μεγάλος πόλεμος για την πατρίδα τελείωσε με την πλήρη νίκη μας. Η περίοδος του πολέμου στην Ευρώπη τελείωσε. Αρχισε η περίοδος της ειρηνικής εξέλιξης. Σας συχαίρω για τη νίκη σας, αγαπητοί μου πατριώτες και πατριώτισσες! Δόξα στον ηρωικό Κόκκινο Στρατό μας, που υπεράσπισε την ανεξαρτησία της πατρίδας μας και κατάκτησε τη νίκη πάνω στον εχθρό! Δόξα στο μεγάλο μας λαό, το λαό-νικητή! Αιώνια δόξα στους ήρωες που έπεσαν στις μάχες ενάντια στον εχθρό και έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθερία και την ευτυχία του λαού μας!».

Στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η Αγγλία είχε 375.000 νεκρούς, οι ΗΠΑ 400.000, η ΕΣΣΔ πάνω από 20.000.000. Πάνω από 10.000.000 ήταν οι ανάπηροι και οι τραυματίες. Το κόστος του πολέμου έφτασε για την ΕΣΣΔ το αστρονομικό ποσό των 485 δισ. δολαρίων, κόστος μεγαλύτερο απ' αυτό της Αγγλίας, της Γαλλίας και των ΗΠΑ.

Γι' αυτό προσπαθούν να σβήσουν από τη μνήμη των λαών αυτή τη μέρα. Γιατί σβήνοντας τη μέρα θέλουν να σβήσουν το γεγονός ότι το συντριπτικά μεγαλύτερο βάρος του πολέμου για τη συντριβή του ναζιφασισμού το σήκωσε το πρώτο στην Ιστορία εργατικό κράτος. Ότι οι κομμουνιστές σε όλη την Ευρώπη ήταν αυτοί που δημιούργησαν τα παρτιζάνικα κινήματα, αυτοί που παρατάχθηκαν στην πρώτη γραμμή και έδωσαν το αίμα τους, από το Στάλινγκραντ μέχρι την Αθήνα, από το Παρίσι μέχρι τα Τίρανα.



Με απλά λόγια

Πέρασαν 160 χρόνια από τότε που ο Μαρξ έκανε τις πρώτες επισημάνσεις για την ουσία των καπιταλιστικών κρίσεων (πριν ακόμη γράψει το «Κεφάλαιο»). Επείσημανε στο περίφημο «Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος»:

«Στις κρίσεις ξεσπά μια κοινωνική επιδημία, που σε κάθε άλλη προηγούμενη εποχή, θα φαινόταν σαν παραλογισμός, η επιδημία της υπερπαραγωγής. Η κοινωνία ξαφνικά βρίσκεται ριγμένη πίσω, σε κατάσταση στιγμιαίας βαρβαρότητας. Θα έλεγε κανείς ότι ένας λοιμός, ένας γενικός πόλεμος ερήμωσης της έκοψε όλα τα μέσα ύπαρξης. Η βιομηχανία, το εμπόριο φαίνονται εκμηδενισμένα».

Πού οφείλεται αυτή η κατάσταση, την οποία ξαναβλέπουμε μπροστά μας τους τελευταίους μήνες; Οφείλεται στη βασική αντίθεση που διαπερνά το καπιταλιστικό σύστημα, την αντίθεση ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και την ατομική ιδιοποίηση του προϊόντος της.

Ο καπιταλιστής παράγει όχι για να ικανοποιήσει κοινωνικές ανάγκες αλλά για να αποκομίσει κέρδος. Μόνο αν υπήρχε σχεδιασμός της παραγωγής και της κατανομής θα μπορούσαν να καθοριστούν οι αναλογίες ανάμεσα στην παραγωγή και την κατανάλωση. Ετσι, ο αγώνας δρόμου των καπιταλιστών να ρίξουν στην αγορά όσο γίνεται περισσότερα προϊόντα, γεννά την υπερπαραγωγή. Από την άλλη, τα κέρδη που συσσωρεύονται μετατρέπονται σε κεφάλαιο που αναζητά χώρους κερδοφόρας τοποθέτησης, διευρύνοντας την παραγωγή και τις παρασιτικές κερδοσκοπικές δραστηριότητες. Ομως, η συνεχής διεύρυνση της παραγωγής προσκρούει στο στένεμα της καταναλωτικής ικανότητας των εργαζόμενων μαζών. Ως σύνολο οι καπιταλιστές επιθυμούν την αγορά των προϊόντων που παράγουν από τους εργαζόμενους-καταναλωτές. Κάθε καπιταλιστής χωριστά, όμως, επιδιώκει την αύξηση του πραγματικού μισθού των εργαζόμενων. Ετσι, η διεύρυνση της παραγωγής απευθύνεται σε μια μάζα εργαζόμενων-καταναλωτών που η πραγματική αγοραστική τους δύναμη μειώνεται.

Αυτό το κουβάρι των αντιθέσεων μπλέκεται και ξεμπλέκεται συνεχώς, κρίσεις ξεσπούν τότε στον ένα και τότε στον άλλο κλάδο, μέχρι που κάποια στιγμή οι συνεχείς ρυθμίσεις αδυνατούν να ελέγξουν τις τυφλές δυνάμεις της οικονομίας και η κρίση αποκτά γενικευμένο χαρακτήρα. Και τι γίνεται τότε; Ας ξαναδώσουμε το λόγο στον Καρλ Μαρξ:

«Και πώς ξεπερνά η αστική τάξη τις κρίσεις; Αφ' ενός με την επιβεβλημένη καταστροφή ενός αριθμού παραγωγικών δυνάμεων, αφ' ετέρου με την κατάκτηση νέων αγορών και την πληρέστερη εκμετάλλευση των παλαιών. Σαν να λέμε, προετοιμάζοντας κρίσεις ακόμα πιο εκτεταμένες και ολέθριες, και περιορίζοντας τα μέσα για την αποτροπή τους».

Ας σημειωθεί ότι σήμερα νέες αγορές για κατάκτηση δεν υπάρχουν. Δεν έχει μείνει σπιθαμή εδάφους πάνω στον πλανήτη στο οποίο να μην έχουν αναπτυχθεί οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής και μάλιστα υπό τον έλεγχο των ηγετιών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Τι μένει, λοιπόν; Η καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων και η πληρέστερη εκμετάλλευση των αγορών. Και τα δύο τα βλέπουμε να εκτυλίσσονται μπροστά στα μάτια μας. Ολόκληρα εργοστάσια απαξιώνονται και πετιούνται στα αζήτητα. Μαζί με τους εργάτες τους, βέβαια, που πετιούνται στην ανεργία. Η πτωτική τάση του ποσοστού του κέρδους αντιρροπείται με την αύξηση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης. Ακόμα και στην καρδιά των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων, εκεί που έως πρότινος συναντούσαμε τις σχετικά καλύτερες εργασιακές σχέσεις, έχουμε επιστροφή σε εκμεταλλευτικά συστήματα των απαρχών του καπιταλισμού. Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Άννης 24 - Αιγάλεω

